Larus armenicus

Armenian Gull

تركى: ارمنى گولئينى، كردى: ماسيگرەى زيون

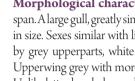
کاکایی ارمنی

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۶۰ تا ۶۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۲۵ تا ۱۴۰ سانتیمتر است. کاکایی بزرگ جثهای با شباهت زیاد به «کاکایی خزری» ولی اندکی کوچکتر از آن است. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری به واسطهٔ روتنهٔ خاکستری و سر، دم، دمگاه و زیرتنهٔ سفید قابل تشخیص است. بالها خاکستری و لکهٔ سیاه انتهای آنها نسبت به «کاکایی خزری» گستردگی بیشتری یافته است. همچنین بر خلاف این گونه، چشمها تیره، پاها و منقار زرد همراه با لکهٔ قرمزی نزدیک به نوک نیمنوک پایین و حلقهٔ سیاهی در کنار این لکه دیده می شود. در خارج از این دوره، رگهرگهٔ قهوهای کمرنگی در سر پدیدار می شود. پرندهٔ نابالغ با سر رگهرگه، روتنهٔ قهوهای با خالهای تیره و روشن فراوان، نوار قهوهای تیره در انتهای دم، پاهای صورتی کمرنگ و منقار تیره قابل شناسایی است.

ویژگیهای زیستی: دریاچهها، رودخانهها و تالابها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. در خارج از دورهٔ جوجهآوری اغلب به صورت گروهی و گاهی منفرد دیده می شود و در سواحل، قلمروی تغذیهای تشکیل میدهد. برای تغذیه اغلب با یک شیر جه طعمه را از سطح آب می رباید. همچنین با لاشهخواری و یا تعقیب سایر پرندگان و ربودن غذای آنها غذای خود را تهیه می کند. جوجه آوری از اواخر فروردین تا اوایل شهریور آغاز میشود و کلنی جوجهآوری اغلب در دریاچههای داخلی تشکیل می شود. تک همسر است و آشیانهاش کاسهای کمعمق از مواد گیاهی خشک است که اغلب آن را روی زمین در مناطق باز یا بین گیاهان، صخرهها یا بوتهها بنا می کند و گاهی درونش را با علوفه و پشم می پوشاند. معمولاً دو تا سه و به ندرت چهار تخم بیضی کوتاه تا بیضی کشیده، صاف، مایل به نخودی، خاکستری یا سبز مایل به زیتونی، با خالهای قهوهای، خاکستری یا بنفش و به ابعاد ۴۸ × ۶۹ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۸ تا ۳۰ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. پرورش جوجهها در حدود ۴۰ روز

پراکنش و فراوانی: به تعداد فراوان در جزایر دریاچهٔ ارومیه و تالابهای جنوبی آن و به تعداد کمتر در برخی تالابها و سدهای غرب کشور جوجه آوری می کند. تعداد زیادی از جفتهای جوجه آور، پاییز و تعداد کمتری زمستان را در دریاچهٔ ارومیه می گذرانند. همچنین به تعداد اندک در استانهای فارس

Morphological characteristics: 60-64 cm length and 125-140 cm wingspan. A large gull, greatly similar to Caspian Gull L. cachinnans, but slightly smaller in size. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult distinguished by grey upperparts, white head, rump, tail, and underparts, and yellow legs. Upperwing grey with more extensive black patch to tips than in Caspian Gull. Unlike latter, has dark eyes; bill yellow with a red patch near tip of lower mandible, but has a partial or full black ring on bill-tip. Non-breeding adult shows some pale brown streaks on head. Juvenile distinguished by streaked head, neat dark brown band at tail-tip, black bill, brown upperparts mottled with plenty of light and dark spots, and pale pink legs.

Biological characteristics: Prefers lakes, rivers, and wetlands. Breeds in small colonies, and also outside breeding season often seen in groups, or feeding solitarily in territories. To feed, takes fish prey from surface, but also feeds by scavenging or food-piracy. Breeding starts mid-April to late August. Colonies generally established on cliffs or islets in inland lakes. Monogamous. Nest a shallow cup-like structure of dried plant material on ground, sometimes lined with grass and wool, often built in open areas or among plants, rocks, or bushes. Usual clutch 2-3, and rarely 4 eggs, short oval to elongated in shape, grey or olive green in colour, spotted brown, grey or purple, 69×48 mm in size. Eggs hatch after 28-30 days. Chicks semi-precocial and nidicolous. Fledging period

Distribution and abundance: Breeds in considerable numbers on islands in Lake Urumiyeh in Azarbaijan and fewer on wetlands and dams in west of country. Most pairs remain in Urumiyeh basin in autumn, a few also remaining throughout winter. A small number also winter in Fars and Khuzestan.

Larus cachinnans کاکایی خزری

Caspian Gull

ترکی: خزر گولئینی، **کردی:** ماسیگرهی خهزهری

Morphological characteristics: 59-67 cm length and 140-158 cm wing-span. A large gull with long legs, long and narrow wings, and yellow eyes with red eye rim. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult distinguished by dark grey upperparts, white head, neck, and underparts, grey upperwing with white tips to most primaries and outermost with black subterminal band, yellow bill with a red patch near tip of lower mandible, and yellow legs. Non-breeding adult with some fine dark streaks at eye and on nape and pinkish legs. Juvenile distinguished by whitish head, light brown upperparts finely patterned with dark and light spots, black bill, and white rump and tail with a neat sub-terminal tail band.

Biological characteristics: Prefers rocky coasts, brackish wetlands, salt lakes, large slow-flowing rivers, and lakes. Outside breeding seasons, often seen along sea-coasts, harbours, rubbish dumps, coastal farmlands, estuaries, and bays. Flight slow. Catches fish either from water surface or by diving. Highly territorial, some pairs maintaining territory all year round. Aggressive toward other gulls, defends territory by semi-open wings and stretched neck. Predator, scavenger, and food-pirate, taking almost anything available of

Distribution and abundance: A common winter visitor to the south Caspian region and southern Iran from Khuzestan to Hormozgan. Also, small numbers winter in wetlands of Fars and Sistan basin.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۹ تا ۶۷ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۴۰ تا ۱۵۸ سانتیمتر است. کاکایی بزرگ جثه ای با پاهای دراز، بالهای کشیده و چشمهای زرد با حلقهٔ چشمی قرمز رنگ است. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری به واسطهٔ روتنهٔ خاکستری تیره و سر، گردن و زیرتنهٔ سفید قابل تشخیص است. بالهای خاکستری با انتهای سیاه همراه با لکههای سفید دارد. منقار زرد همراه با لکهٔ قرمزی نزدیک به نوک نیم نوک پایین و پاها به همین رنگ هستند. در خارج از این دوره رگهرگهٔ تیرهٔ کوچکی در اطراف چشمها و پس گردن دیده می شود و رنگ پاها نیز مایل به صورتی است. پرندهٔ نابالغ با سری به رنگ قهوهای روشن، روتنه به همین رنگ با الگوی شطرنجی متشکل از خالهای روشن و تیره، منقار تیره و دمگاه و دم سفید با یک نوار سیاه نزدیک به انتهای آن قابل شناسایی است. ویژگیهای زیستی: سواحل صخرهای، تالابهای لبشور، دریاچههای نمک، دریاچهها و

رودخانههای بزرگ را به عنوان زیستگاه برمیگزیند و در خارج از دورهٔ جوجهآوری اغلب در سواحل دریاها، لنگرگاهها، مکانهای دفن زباله، کشتزارها، مصبها و خلیجها دیده می شود. بسیار قلمروطلب است و برخی جفتها از قلمرو خود در طول سال مراقبت می کنند. در برابر دیگر کاکاییها نیز رفتار خصمانه و تهاجمی دارد و با بالهایی نیمه باز و گردن کشیده به دفاع از خود را تأمین و تقریباً از هر مادهٔ آلی که از اندازه مناسب برخوردار باشد تعذیه می کند.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۲ تا ۶۷ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۳۵ تا ۱۵۵ سانتیمتر است. کاکایی متوسطجثهای با شباهت زیاد به «کاکایی پشتسیاه بزرگ» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، فقدان سفیدی در انتهای بالها و پاهای زرد رنگ از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با روتنهٔ خاکستری دودی و سر، گردن و زیرتنهٔ یکدست سفید دیده می شود. انتهای بالها سیاه، دم و دمگاه سفید و منقار زرد همراه با لکهٔ قرمزی نزدیک به نوک نیمنوک پایین است. چشمهای زرد مایل به قهوهای و حلقهٔ چشمی قرمز رنگ دارد. در خارج از این دوره رگهرگهٔ ظریف قهوهای رنگی در سر و گردن ظاهر میشود. در پرندهٔ نابالغ پشت و پوشپرهای روی بالها قهوهای است و به واسطهٔ خالهای تیره و روشن پرها، ظاهری شطرنجی دارد. همچنین رگهرگهٔ تیرهای در سر، لکههای قهوهای رنگی در زیرتنه و نوار تیرهای نزدیک به انتهای دم دارد. منقار نیز سیاه است.

ویژگیهای زیستی: آبهای دور یا نزدیک سواحل، پیکرههای آبی و مصبها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و زمستانها اغلب در آبهای داخلی دیده می شود. پروازی قوی، شناور و معمولاً مستقیم با بالزدنهای قوی و عمیق دارد. همچنین به خوبی شنا می کند. همهچیزخوار است و از بیمهرهها و مهرهداران در اندازهٔ مناسب، مواد گیاهی و زباله تغذیه می کند. اغلب در دستههای چند صد تایی در حال تغذیه در مکانهای دفن زباله یا مکان تجمع ماهیها در دریا

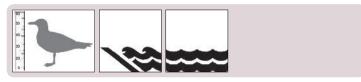
پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری و زمستان گذران به نسبت کمیاب خلیج فارس است و به صورت سرگردان در سواحل جنوبی دریای خزر نیز دیده شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

کاکایی پشت سیاه کوچک Larus fuscus

Lesser Black-backed Gull

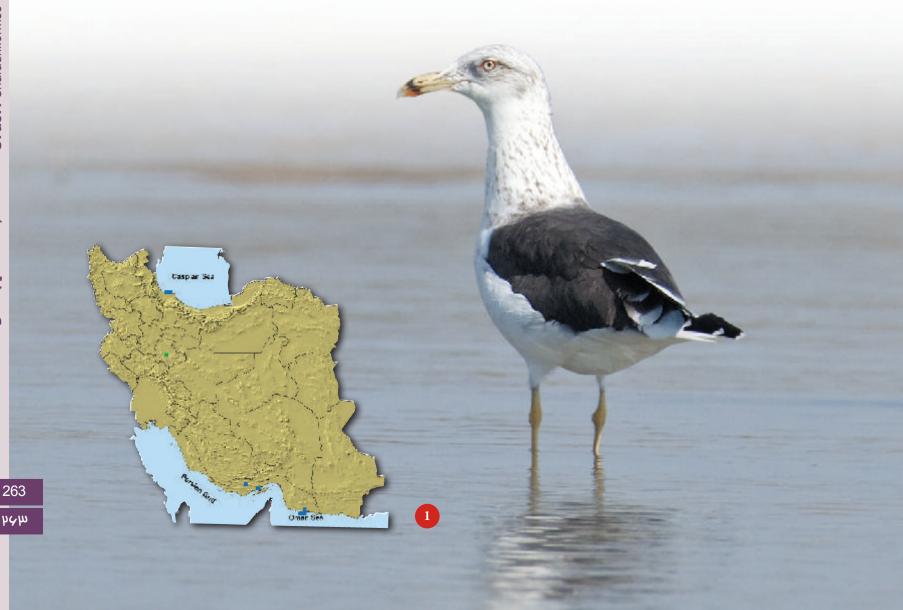
ترکی: کورگی قارا کیچیک گولئین، کردی: ماسیگرهی پشت رهشی بچووک،

Morphological characteristics: 52-67 cm length and 135-155 cm wing-span. A medium-sized gull greatly similar to Great Black-backed Gull L. marinus but distinguished by smaller body, restricted amount of white on wing-tip and on trailing edge of wing, and yellow legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with sooty black upperparts and wholly white head, neck, and underparts. Also with black wing tips, white tail and rump, yellow bill with red patch near tip of lower mandible, and yellow eyes with red eye-ring. Non-breeding adult shows brown streaks on head and nape. Juvenile with rather plain dark brown upperparts and upper wing-coverts, appearing scaled due to buff fringes to feather-tips. Also with dark streaks on head, black bill, brown marks on underparts and a dark band on end of tail.

Biological characteristics: Prefers coastal waters, water bodies and estuaries, and sea coasts; also seen feeding on coastal fields during winter. Flight strong, buoyant, and direct with powerful deep wing-beats. Swims well. Omnivorous, feeds mainly on vertebrates and invertebrates of suitable size, plant material, and garbage. Often feeds in large flocks on rubbish dumps or over shoals of fish at sea.

Distribution and abundance: A rather scarce passage migrant and winter visitor in Persian Gulf; also recorded a few times in the south Caspian region, probably only a vagrant here.

Larus heuglini کاکایی سیبری Heuglin's Gull (Siberian Gull)

تركى: سيبرى گولئينى، كردى: ماسيگرەي سيبرى

Morphological characteristics: 53-70 cm length and 138-158 cm wingspan. A medium-sized to large gull greatly similar to Lesser Black-backed Gull L. fuscus graellsii/intermedius, but distinguished by larger body, smaller head and bill, longer legs, and paler upperparts. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult distinguished by dark slate-grey upperparts, white head, neck, rump, tail, and underparts. In flight, longest primaries look black with white tip. Also with red eye-ring, yellow eyes, yellow bill with red patch near tip of lower mandible, and yellow legs. Non-breeding adult with dark streaks on nape and hindneck. Juvenile with whitish head apart from some brown streaking at eye; upperparts grey-brown, appearing scaly due to buff feather-fringes, dark band on tail tip broad, underparts light brown with sparse brown spots and patches on breast and belly; bill black.

Biological characteristics: Prefers harbours, coasts, bays, estuaries, lakes, rivers, rubbish dumps, wetlands, and coastal farmlands. Feeds mainly on mollusks, worms, and crustaceans. No more data available about this species.

Distribution and abundance: A common winter visitor to south coast of Iran, from Bushehr to eastern areas. Scarce in winter in the south Caspian region, but more common there during migration.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۳ تا ۷۰ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۳۸ تا ۱۵۸ سانتیمتر است. کاکایی متوسط تا بزرگجثه و بسیار شبیه «کاکایی پشتسیاه کوچک» (Larus fuscus graellsii/intermedius) است ولی به واسطهٔ جثهٔ بزرگتر، سر و منقار کوچکتر، پاهای درازتر و روتنهٔ روشنتر از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی ه بالغ در دورهٔ جوجهآوری با روتنهٔ خاکستری تیره و سر، گردن، دمگاه و دم سفید قابل تشخیص است. زیرتنه نیز سفید است. در پرواز بزرگترین شاهپرهای اولیه سیاه و لکههای سفیدی در انتهای آنها نمایان میشود. حلقهٔ چشمی قرمز، چشمها، پاها و منقار زرد دارد و لکهٔ قرمزی نزدیک به انتهای نیمنوک پایین دیده میشود. در خارج از این دوره رگهرگهٔ تیره فراوانی روی سر و گردن ظاهر می شود. در پرندهٔ نابالغ سر مایل به سفید همراه با رگهرگهٔ قهوه ای در پشت چشمها و روتنه خاکستری قهوهای است که به واسطهٔ حاشیهٔ نخودی پرها، شطرنجی به نظر می رسد. زیرتنه قهوهای کمرنگ همراه با لکهها و خالهای تیرهٔ پراکنده در سینه و شکم و نوارهای تیرهرنگی در زیر بالها است. همچنین منقار سیاه دارد و در انتهای دم نوار پهن سیاه رنگی دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: لنگرگاهها، سواحل، خلیجها، مصبها، دریاچهها، رودخانهها، مکانهای دفن زباله، تالابها و کشتزارها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. بیشتر از نرمتنان، کرمها و سختپوستان تغذیه می کند. اطلاعات بیشتری از این پرنده در دست نی

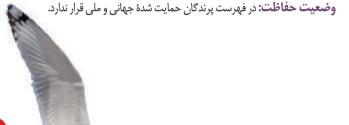

6 • •

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۵۷ تا ۶۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۴۹ تا ۱۷۰ سانتی متر است. کاکایی بزرگ جثهای با بالهای گسترده، سر بزرگ، منقار قوی و ضخیم و پاهای به نسبت دراز است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با روتنهٔ خاکستری روشن، سر سیاه و خطوط هلالی سفیدی در بالا و پایین چشمها قابل تشخیص است. گردن، سینه، دم، دمگاه و زیرتنه سفید دارد. نزدیک به انتهای شاهپرهای اولیه نوار سیاه رنگی دیده می شود. پاها و منقار زرد و نزدیک به نوک قرمزش نوار سیاهی دارد. در خارج از این دوره سیاهی سر تا حد زیادی محو می شود و فقط یک لکهٔ تیره در پشت چشمها باقی می ماند. در پرندهٔ نابالغ روتنه قهوه ای کمرنگ است و به واسطهٔ لکهها و خالهای تیره، فلس دار به نظر می رسد. همچنین دارای سر مایل به سفید، هلالهای سفیدی در بالا و پایین چشمها، لکهٔ سیاهی اطراف چشمها، نیم طوقی تیره در بخش پایینی پس گردن، زیرتنه نخودی مایل به سفید با لکههایی در پایین گلو، پهلوها و گردن است. در انتهای دم سفیدش نوار سیاه به نسبت ناز کی دارد. منقار نیز زرد مایل به صورتی با نواری سیاه نزدیک به نوک رنگ پریده آن است.

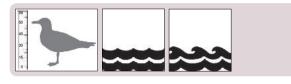
ویژ گیهای زیستی: سواحل دریاها، لنگرگاهها، حاشیهٔ پیکرههای آبی، دهانهٔ رودخانهها و اطراف دریاچهها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. اغلب به تنهایی گاهی در دستههای کوچک در حال تعقیب قایقهای ماهیگیری دیده می شود. پروازی با شکوه همراه با بال باز اوجگیری و برای حمله و ربودن غذای سایر پرندگان دریازی پروازی سریع و قدرتمند دارد. همهچیزخوار است ولی بیشتر از مواد جانوری به ویژه ماهیها، پستانداران کوچک، حشرات و به مقدار کمتری پرندگان و تخم آنها، خزندگان، سختپوستان و گاهی دانهها تغذیه می کند و در لنگرگاهها به لاشهخواری می پردازد. پراکنش و فراوانی: زمستان گذران معمول نواحی جنوبی دریای خزر و سواحل جنوبی کشور از پراکنش خورستان تا مرز پاکستان و به تعداد کمتر در تالابهای استانهای فارس، آذربایجان غربی و حوضهٔ سیستان است. همچنین حضور این گونه به صورت مهاجر عبوری از برخی تالابهای داخلی گذارش. شده است.

کاکایی بزرگ Larus ichthyaetus

Pallas's Gull (Great Black-headed Gull)

ترکی: بویوک گولئین، کردی: ماسیگرهی سه ررهشی گهوره، سیستانی: لُکی زَبو

Morphological characteristics: 57-61 cm length and 149-170 cm wingspan. A large gull with long wings, large head, stout bill, and rather long legs. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult distinguished by light grey upperparts, black head, and white crescent above and below eye. Also, has white neck, rump, tail, and underparts, white primary tips with black dot subterminally, orange bill with red mid-part and black bar near tip, and yellow legs. Non-breeding adult without black head, only showing a dark patch round eyes. Juvenile with light brown upperparts looking scaly due to dark spots and patches, white crescent above and below eye, black patch round eye, dark semi-collar on lower nape, whitish buff underparts with dark patches on throat, flank, and neck, and white tail with rather broad black terminal band. Bill pinkish yellow with a black bar near its pale tip.

Biological characteristics: Prefers sea coasts, harbours, river deltas, and large lakes. Often seen singly and sometimes in small flocks following fishing boats. Flight graceful with bowed wings, alternating soaring with deep wing-beats. Omnivorous, feeds mainly on animals such as fishes, small mammals, insects, and to lesser extent on birds, bird eggs, reptiles, crustaceans, and sometimes seeds; often steals food from other birds and commonly scavenges in harbours. **Distribution and abundance:** A common winter visitor to the south Caspian region and the south coast from Khuzestan to the Pakistan border, also occurring in small numbers in wetlands of central Fars, western Azarbaijan, and Sistan basin. Also, a fairly common passage migrant in some inland wetlands. **Conservation status:** This bird is not listed in the global or national protected species.

Larus brunnicephalus

کاکایی سر قهوهای

Brown-headed Gull

تركى: قهوه باشلى گولئين، كردى: ماسيگرهى خەنەيى

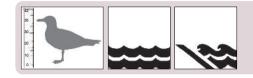

Morphological characteristics: 41-43 cm length and 105-115 cm wingspan. A medium-sized gull greatly similar to Black-headed Gull L. ridibundus, but slightly larger, with relatively larger head, broader wing, and thicker bill. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult with brown head, grey upperparts, and wholly white underpants. Largest primaries black with white patches on base, easily noticeable in flight. Also has red-brown legs and bill, yellowish white eyes, and white eye-ring. In non-breeding adult, black colour of head excessively reduced, only a dark patch remaining over eyes, legs light red, and bill also light red with black tip. Juvenile brown above, densely spotted, and with dark stripe on rear margins of wings and dark terminal band on tail.

Biological characteristics: Prefers wide inland lakes, shallow coastal waters, and creeks; also seen in harbours scavenging or feeding on garbage. Highly gregarious; behavior similar to Black-headed Gull. Often follows ships and fishing boats, performs soarings and circular movements around. Sometimes swoops down to feed on waste material on water surface. Also feeds on fish and sometimes insects, larvae, snails, and earthworms on inland meadows, marshes, and lakes.

Distribution and abundance: A vagrant in eastern Baluchestan and

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۱ تا ۴۳ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۰۵ تا ۱۱۵ سانتیمتر است. کاکایی متوسطجثه و تا حد زیادی شبیه به «کاکایی سرسیاه» است ولی به واسطهٔ جثهٔ بزرگتر، سر به نسبت بزرگتر، بالهای پهنتر و منقار حجیمتر قابل تفکیک است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با سر قهوهای و روتنهٔ خاکستری و زیرتنهٔ سفید یکدست دیده میشود. در پرواز بزرگترین شاهپرهای اولیه سیاه و لکههای سفیدی در انتهای آنها نمایان است. پاها و منقار قهوهای قرمز، چشمها سفید مایل به زرد و حلقهٔ چشمی سفید دارد. در خارج از این دوره سیاهی سر تا حد زیادی محو می شود و فقط یک لکهٔ تیره در پشت چشمها باقی میماند. پاها و منقار قرمز روشن و نوک آن سیاه است. پرندهٔ نابالغ با روتنهٔ قهوهای همراه با خالهای فراوان، نوار تیره در حاشیهٔ عقبی بالها و نواری به همین رنگ در انتهای

ویژگیهای زیستی: دریاچههای بزرگ داخلی، آبهای ساحلی کمعمق و نهرها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و در زمان لاشهخواری و تغذیه از زبالهها در لنگرگاهها دیده می شود. پرندهای اجتماعی است و رفتاری شبیه به «کاکایی سرسیاه» دارد. اغلب کشتیها و قایقهای

Larus ridibundus

کاکایی سر سیاه

Black-headed Gull

تركى: قارا باشلى گولئين، كردى: ماسيگرەي سە ررەشى بچووك

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۴ تا ۳۷ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۰۰ تا ۱۱۰ سانتی متر است. کاکایی کوچکجثه، با بدنی ظریف و سری به نسبت کوچک است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری سر قهوهای شکلاتی، حلقهٔ چشمی سفید منقطع، چشمهای سیاه و روتنه خاکستری کمرنگ دارد. گردن، سینه، دم، دمگاه و زیرتنه کاملاً سفید است. در پرواز زیر بالها خاکستری، چند شاهپر اولیه سفید با نوک سیاه و نوک شاهپرهای ثانویه سفید دیده می شود. پاها و منقار قهوهای قرمز هستند. در خارج از این دوره، رنگ تیرهٔ سر محو می شود و فقط لکههای سیاهی در پشت و روی چشمها باقی می ماند. پاها قرمز روشن و منقار به همین رنگ با نوک سیاه در وی بالها طرحی شطرنجی ایجاد می کند. پاها صورتی مایل به زرد و نخودی پوشپرهای پشت و روی بالها طرحی شطرنجی ایجاد می کند. پاها و نوار سیاه ناز کی در نقار نیز به همین رنگ با نوک سیاه، دارای نوار سیاهی در حاشیهٔ عقبی بالها و نوار سیاه ناز کی در نقهای دم سفیدش است.

ویژگیهای زیستی: اغلب در نزدیکی آبهای آرام و کمعمق شور، لبشور و شیرین به سر میبرد و معمولاً حاشیهٔ دریاچهها، رودخانههای دارای جریان آرام و پیکرههای آبی، دلتاها، مکانهای دفع فاضلاب، کانالها، برکهها یا دشتهای سیلابی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در خارج از دورهٔ جوجهآوری در آبهای بین جزرومدی کنار سواحل، مصبهای گلی یا ماسهای، علفزارهای مرطوب، آببندانها و مکانهای دفن زباله و فاضلاب دیده می شود. پرندهای است اجتماعی و بر خلاف دیگر کاکاییها، شبها نیز فعالیت می کند. سریع می دود و در پرواز بسیار چابک است. برای شکار حشرات درجابال زنی می کند و با بال زدنهای تند در طوفانهای دریایی پرواز می کند. بیشتر از مواد جانوری به ویژه حشرات، کرمهای خاکی، مواد گیاهی و زبالههای شهری و صنعتی تغذیه می کند ولی گاهی با دزدیدن غذای دیگر پرندگان و لاشهخواری غذای خود را تأمین می کند. جوجه آوری از اواخر فروردین تا اواسط اردیبهشت به صورت کلنی و گاهی منزوی، در زمینهای باز نزدیک آب در سواحل یا مناطق داخلی آغاز میشود. تک همسر است و آشیانهاش گودی کمعمق با مقداری از مواد گیاهی است که آن را روی زمین و معمولاً داخل پوشش گیاهی کمارتفاع، گاهی در زمینهای لخت، روی پوشش گیاهی موجود در آبهای کمعمق و به ندرت روی ساختمانها میسازد. معمولاً سه و گاهی دو تا شش تخم نیمهبیضی سبز مات تا خاکستری، گاهی اخرایی تا قهوهای دارچینی با خالهای قهوهای تا زیتونی و به ابعاد ۳۷ × ۵۲ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۲۱ تا ۲۷ روز به طول میانجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تاحدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. پرورش جوجهها

Morphological characteristics: 34-37 cm length and 100-110 cm wing-span. A small gull with slender body and rather small head. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult with chocolate-brown head, narrow broken white eye-ring, black eyes, and pale grey upperparts. Neck, breast, tail, rump, and underparts wholly white. In flight, wing-pattern highly characteristic, upperwing grey with white wedge on leading edge of hand-part of wing, black rear edge on primaries and white rear edge on secondaries. Bill and legs red-brown. In winter, head white without black hood and dark colour restricted to black bar before and over eye; bill and legs brighter red, bill with dark tip. Juvenile with buff-brown head, nape, and upperparts, with upper tail-coverts looking scaly due to buff-white tips, bill flesh-yellow with black tip, and legs dull yellow; also shows black bar on rear margin of wing and narrow tail-band.

Biological characteristics: Prefers low vegetation along lakes and ponds in wetlands; found near any type of fresh, brackish, or saline shallow water, on ponds in parks, along lakes, reservoirs, slow-flowing rivers, lagoons, deltas, estuaries, sewage farms, canals, or floodplains. Feeds outside breeding season on or near water but also in meadows, behind plough in arable fields, and on tidal flats and rubbish dumps. Highly gregarious. Generally rests at night on water of sheltered lakes, reached after long flights at end of day and sometimes well into dark. Flight agile and gait fast. Hovers when preying on flying insects and moves headway into storms with fast wing-beats. Feeds mainly on animals such as insects and earthworms, also on plant material and urban or industrial waste. Sometimes obtains food by scavenging and food-piracy. Breeding starts mid-April to early May; usually colonially in short vegetation near or just above shallow water. Monogamous. Nest a pile of grass and weeds with shallow depression on top, lined with fine plant material. Usual clutch 3, sometimes 2-6, semi-oval eggs, dull green to grey and sometimes yellow-buff to cinnamon brown, spotted with brown to olive, 52×37 mm in size. Eggs hatch after 21-27 days. Chicks precocial and nidicolous. Fledging period 35 days.

Distribution and abundance: A rather scarce and local breeding bird of wetlands in Urumiyeh basin in Azarbaijan. An abundant winter visitor to the south Caspian region, the southern coasts, Sistan basin, and wetlands in Fars. Also recorded in small numbers at many other inland wetlands.

کاکایی صورتی Larus genei

Slender-billed Gull

تركى: أق گولئين، **كردى:** ماسيگرەي دندووك باريك

Morphological characteristics: 42-44 cm length and 100-110 cm wingspan. A small gull, rather similar to Black-headed Gull *L. ridibundus* in winter plumage but distinguished by long sloping forehead, long neck, and markedly long and slender bill. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult has fully white head, neck, and underparts with pink flush; upperparts light grey. First primaries white with black tips, conspicuous in flight. Eyes light, eye-ring and legs dark red, bill coral-red to reddish black. Non-breeding adult has lighter red legs and bill. Juvenile resembles pale Black-headed Gull of same age, but black on head restricted to small spot on ear; upperparts sandy brown, and bill and legs pale orange-pink, bill with small dark tip.

Biological characteristics: Prefers sheltered low coasts, meadows, and moist grasslands, near inlets, tidal areas, and wide brackish or freshwater lakes and deltas, often in steppe. In winter mostly seen along shore of large lakes and sea. Flight similar to Black-headed Gull, but slower and with more measured wing-beats. Mainly feeds on fish and invertebrates, taken alive or by scavenging. Feeding methods include dipping-to-surface in flight, surface-plunging, and subsurface-seizing (up-ending). Breeding starts late April to late May. Breeding colonies established in water bodies, temporary water of dry steppes, semi-deserts, small coastal islands, coastal meadows, and large deltas. Monogamous. Nest a scrape in soft clayey or sandy soil, lined with plant material, feathers, and waste; in Khuzestan also recorded breeding in dry remnants of pelican carcasses. Usual clutch 2-3, sometimes 1, semi-oval eggs, pale creamy, pale yellow, or buff, spotted with black or brown, 54 × 39 mm in size. Eggs hatch after 22 days. Chicks semi-precocial and downy.

Distribution and abundance: A very common breeding bird in Lake Urumiyeh. Also commonly breeds in Sistan basin, lakes in central Fars, Khuzestan, and Golestan. A fairly common winter visitor to the south Caspian region, abundant along the entire southern coast; common in winter on wetlands of central Fars and Sistan basin. Also recorded in small numbers on passage at several other wetlands in western Iran.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۴۲ تا ۴۴ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۹۰۰ تا ۱۱۰ سانتی متر است. کاکایی کوچک جثه و در پوشش زمستانه تا حدودی شبیه به «کاکایی سرسیاه» است ولی به واسطهٔ پیشانی، گردن بلندتر و منقار درازتر و ناز کتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری با سر، گردن و زیر تنهٔ سفید با ته رنگ صورتی و روتنهٔ خاکستری روشن قابل تشخیص است. در پرواز چند شاهپر اولیه سفید و نوک آنها سیاه دیده می شود. چشمها روشن، حلقه چشمی و پاها قرمز تیره و منقار قهوهای مایل به قرمز تا سیاه است. در خارج از این دوره، رنگ پاها و منقار به قرمز روشن می گراید. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به نابالغ «کاکایی سرسیاه» دارد ولی سر سفیدتر است و فقط لکهٔ سیاهی روی گوشها دارد. روتنه قهوهای خاکی، منقار و پاها نارنجی صورتی کمرنگ و نوک منقار سیاه است.

ویژگیهای زیستی: سواحل پست دارای پناه، مرغزارها و علفزارهای مرطوب نزدیک خورها، نواحی بین جزرومدی و دلتاهای وسیع شیرین یا لبشور را به عنوان زیستگاه برمیگزیند و زمستانها بیشتر در سواحل و دریاها دیده می شود. پروازی شبیه به «کاکایی سرسیاه» دارد ولی نسبت به آن از سرعت کمتری برخوردار است و آرامتر بال می زند. بیشتر از ماهیها و بی مهره ها تغذیه می کند. گاهی نیز لاشهخواری می کند. غذای خود را از سطح آب و زمینهای ساحلی یا با فرو بردن سر و گردن نیز لاشهخواری که نیمهٔ انتهایی بدن بیرون از آب قرار دارد به دست می آورد. جوجه آوری از اوایل ادیبهشت تا اوایل خرداد آغاز می شود. کلنی جوجه آوری را در پیکرههای آبی، آبهای موقت موجود در استپهای خشکتر و مناطق نیمه بیابانی، جزایر ساحلی کوچک، علفزارهای ساحلی و دلتاهای بزرگ تشکیل می دهد. تک همسر است و آشیانهاش را در حفرههای موجود در خاکهای نرم یا ماسهها بنا می کند و آن را با بقایای گیاهی، پر و فضولات می پوشاند. معمولاً دو تا سه و گاهی یک تخم نیمه بیضی کرم کمرنگ، زرد کمرنگ یا نخودی با خالهای سیاه یا قهوهای تیره و به ابعاد ۳۹ × ۵۴ نیمه بیلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۲ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا میلی متر می گذارد. تغذیه به نسبت مستقل از والدین هستند.

Larus melanocephalus

Mediterranean Gull

تركى: آغ دنيز گولئيني، كردى: ماسيگره

کاکایی مدیترانهای

for discarded fish and offal.

Morphological characteristics: 36-38 cm length and 92-100 cm wingspan. A small but bulky gull, close in size and build to Black-headed Gull L. ridibundus, but with slightly broader wings and thicker bill. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult with black hood and markedly pale grey upperparts. Eyes dark, with one white crescent above and one below. In flight, primaries entirely white and almost translucent when seen from below, very noticeable. Bill red with a sub-terminal black bar; legs also red. In nonbreeding adult, black colour of head replaced with white, except for dark patch round eye, with white crescents still standing out. Juvenile with light brown head and dark brown upperparts, looking scaly due to white feather margins. Also with dark bill and legs, and rather thin black terminal band on white tail. Biological characteristics: Prefers seashores, saline marshes, estuaries, and harbours, avoiding arid inland areas. Mutually lives with humans. Compared with other gulls of same size, flight not fast, wing-beats slow and alternated by gliding and soaring. Flight on migration also slow, with shallow wing-beats recalling those of larger gulls. Generally gregarious; often feeds on fish and mollusks solitarily or in colonies along with Black-headed Gull. Usually obtains food by pecking prey from water-surface while swimming or from ground and vegetation while walking, but sometimes feeds by surface-

Distribution and abundance: A vagrant in very small numbers in the south Caspian region, and Urumiyeh basin.

plunging and up-ending. Also, scavenges in harbours or follows fishing boats

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۶ تا ۳۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۹۲ تا ۱۰۰ سانتیمتر است. کاکایی کوچک ولی پرجثه و تا حد زیادی شبیه به «کاکایی سرسیاه» است ولی بالهای پهنتر و منقار قویتر و ضخیمتری دارد. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری با سر سیاه و روتنه خاکستری روشن دیده می شود. چشمهای تیره دارد که دو لکهٔ هلالی سفید در بالا و پایین آن را احاطه کرده است. در پرواز سفیدی شاهپرهای اولیه نمایان است. پاها قرمز و منقار نیز به همین رنگ با یک نوار سیاه نزدیک به نوک دیده می شود. در خارج از این دوره، رنگ سیاه سر محو می شود و فقط رگهرگهٔ تیرهای در اطراف و پشت چشمها باقی میماند. پرندهٔ نابالغ سر قهوهای روشن و روتنهٔ قهوهای تیره دارد و به واسطهٔ حاشیهٔ سفید پرها، ظاهری فلس دار نشان می دهد. منقار و پاها تیره است و در انتهای دم سفید خود، نوار سیاه به نسبت ناز کی دارد.

ویژگیهای زیستی: اغلب سواحل دریاها، مردابهای نمکی، مصبها و لنگرگاهها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از نزدیک شدن به خشکی پرهیز می کند. به خوبی به همسفر گی با انسان سازگار شده است. نسبت به سایر کاکاییهای همجثه پروازی نه چندان سریع با بال زدنهای به نسبت آرام دارد و اغلب در حال بالبازروی دیده می شود. همچنین به راحتی قادر به بالباز اوج گیری است. در زمان مهاجرت نیز پروازی آهسته با بالزدنهای کمعمق و شبیه به کاکاییهای درشتجثه دارد. به تنهایی یا در دستههای بزرگ و اغلب همراه با «کاکایی سرسیاه» به تغذیه از ماهیها و نرمتنان میپردازد. معمولاً غذای خود را از سطح آب یا با فرو بردن سر و گردن در آب به طوری که نیمهٔ انتهایی بدن بیرون از آب قرار گرفته، همچنین با دویدن و راه رفتن روی زمین به دست می آورد. گاهی نیز در لنگرگاهها به لاشهخواری می پردازد و یا برای تغذیه از بقایای ماهیها، به تعقیب قایقهای ماهیگیری میپردازد.

پراکنش و فراوانی: به صورت سرگردان و به تعداد بسیار اندک در نواحی جنوبی دریای خزر و حوضه دریاچه ارومیه دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

کاکایی کوچک Larus minutus

Little Gull

تركى: كىچىك گولئين، كردى: ماسىگرەى بچووك

Morphological characteristics: 25-27 cm length and 75-80 cm wingspan. The smallest gull, resembling a tern in flight but with more rounded wingtip and slightly rounded tail-tip. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult with black head, light grey upperparts, and white neck, breast, and underparts tinged with pink. Underwing black, contrasting sharply with white band along rear and tip of wing and with pink or white underparts. Also has black eyes and bright red legs. In non-breeding adult, black of head absent, apart from black patch on ear-coverts and grey patch on crown; legs pink. Juvenile has black-and-white crown and upperparts, black bill, and narrow black terminal band on white tail.

Biological characteristics: Outside breeding seasons, prefers sandy and muddy coasts, estuaries, and inland lakes, rivers, and marshes, both saline and fresh. Gregarious throughout year. Occurs in small or large flocks on migration. Flight action lighter and more buoyant than most other small gulls and similar to terns, with fast but elegant wing-beats. Feeding action similar to Black-headed Gull *L. ridibundus*, but feeds rarely by walking but mostly in flight, pecking prey from water while hovering and wheeling low above sea or lake, or taking prey from surface, from vegetation, or in the air while flying low above marshland.

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor to the south Caspian region, numbers fluctuating widely from year to year depending on the severity of winter. Occasionally seen in Azarbaijan, Tehran, Fars, Khuzestan, and Hormozgan in winter.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۲۵ تا ۲۷ سانتی متر و گستردگی باها ۷۵ تا ۸۰ سانتی متر است. کوچکترین کاکایی و در پرواز تا حد زیادی شبیه به پرستوهای دریایی است ولی به واسطهٔ بالها و دم گردتر از آنها قابل تشخیص است. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجها وری با سر سیاه، روتنهٔ خاکستری روشن و گردن، سینه و زیرتنهٔ سفید با تمرنگ صورتی دیده می شود. سطح زیر بالها تیره و حاشیهٔ عقبی آنها نوار سفیدی دارد و در تضاد آشکاری با سفیدی زیرتنه به چشم می آید. چشمها سیاه و پاها قرمز هستند. در خارج از این دوره رنگ سیاه سر محو می شود و فقط لکههای سیاهی روی تارک سر و پشت گوشها باقی می ماند و پاها به رنگ صورتی می گراید. پرندهٔ نابالغ با تارک سر و روتنهٔ سیاه و سفید، منقار سیاه و نوار سیاه نازک در انتهای دم

ویژ گیهای زیستی: در خارج از دورهٔ جوجهآوری سواحل ماسهای و گلی، حاشیهٔ دریاچههای داخلی و پیکرههای آبی شیرین یا لبشور و مصب رودخانههای آب شیرین را به عنوان زیستگاه بررگی برمی گزیند. در تمامی فصول پرندهای اجتماعی است و در زمان مهاجرت اغلب دستههای بزرگی تشکیل می دهد. پروازی سبکتر و شناورتر از دیگر کاکاییهای کوچک و شبیه به پرستوهای دریایی با بال زدنهای سریع دارد. در تغذیه شبیه به «کاکایی سرسیاه» رفتار می کند ولی توانایی اش در شکار حشرات، شیرجه در آب برای صید ماهی و به دست آوردن سایر طعمهها از سطح زمین یا آب در حال پرواز قابل توجه و منحصر به این پرنده است.

پراکنش و فراوانی: زمستان گذران معمول نواحی جنوبی دریای خزر است و تعداد آنها از سالی به سال دیگر بسته به سختی زمستان متغیر است. گزارشهای معدودی از مشاهدهٔ این پرنده در زمستان از برخی نواحی استانهای آذربایجان، تهران، فارس، خوزستان و هرمزگان نیز موحد است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

کاکایی یا سیاه Rissa tridactyla

Black-legged Kittiwake

تركى: قارا آياخ گولئين، كردى: ماسيگرهى لاق رەش

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۸ تا ۴۰ سانتیمتر و گستردگی بالها ۹۵ تا ۱۲۰ سانتیمتر است.

کاکایی متوسطجثهای است که تا حدودی به «کاکایی نوکسبز» شباهت دارد ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، بالهای کوتاهتر و پاهای تیره کوتاهتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با روتنهٔ خاکستری، سر، گردن، سینه و زیرتنهٔ کاملاً سفید و منقار زرد مشخص می شود. در پرواز شاهپرهای اولیه روشنتر از رنگ روی بالها و انتهای آنها سیاه است. در خارج از این دوره لکهٔ تیرهای در پشت گوشها پدیدار میشود و پس سر به خاکستری می گراید. پرندهٔ نابالغ با نوار سیاه پهن در حاشیه جلویی بالها، لکهٔ سفید بزرگ روی بالها، لکهٔ سیاه در قاعدهٔ پس گردن و نوار تیره در انتهای دم سفیدش مشخص می شود.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و به تعداد کمتر در خلیجهای ساحلی و لنگرگاهها به سر میبرد. در خارج از دورهٔ جوجهآوری اغلب در دریاهای باز روی صخرهها یا قلههای مشرف به دریا دیده می شود. پرندهای اجتماعی است و در زمان تغذیه بسته به تراکم مواد غذایی دستههای کموبیش بزرگی تشکیل میدهد. پروازی سبکتر از دیگر کاکاییهای بزرگ با بالزدنهای سریع، کمعمق و تقریباً شبیه به پرستوهای دریایی دارد. اغلب از ماهیها و بیمهرهها تغذیه می کند. همچنین به لاشهخواری از بقایای ماهیها میپردازد.

پراکنش و فراوانی: به صورت سرگردان در نواحی جنوبی دریای خزر، تنگهٔ هرمز و سواحل

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Morphological characteristics: 38-40 cm length and 95-120 cm wing-span. A medium-sized gull, rather like Common Gull Larus canus, but distinguished by more compact body, shorter wings, and shorter black legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with grey upperparts, wholly white head, neck, breast, and underparts, and yellow bill. In flight, primaries noticeably paler than upper surface of wing, but marked with straightly-defined black tip. Non-breeding adult with dark patch on ear and grey nape. Juvenile boldly patterned above, with broad black bar on front edge of wing, large white patch on wing, black patch on mantle, and black terminal band on white tail.

Biological characteristics: A true sea-bird, seen in small numbers on coastal bays and harbours. Avoids coasts in non-breeding season, mostly on open sea and cliffs. Gregarious, associating in large flocks when food abundant. Compared with other gulls, wings stiffer and less angled, moving with fast shallow wing-beats like Terns. Mainly feeds on fish and invertebrates; also scavenges at fishing vessels on offal.

Distribution and abundance: A vagrant in Iran, recorded along Caspian Sea coast, Strait of Hormoz, and Makran coasts.

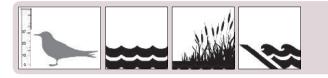

پرستوی دریایی نوک کلفت Gelochelidon nilotica

Gull-billed Tern

تركى: بويوك ديمديك دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خوزكهى دندووك ئەستور

Morphological characteristics: 35-38 cm length and 100-115 cm wingspan. A medium-sized tern greatly similar to Sandwich Tern *Sterna sandvicensis*, but distinguished by short and stout wholly black bill, shorter neck, longer black legs, shallowly forked tail, and rather broad wings. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult has black long cap, reaching to nape, grey upperparts, and white face, neck, and underparts. Primaries with dark tip, forming dark line at rear of wing in flight. Bill and legs also black. Non-breeding adult much whiter on head, with a white patch round and behind eye, and paler upperparts. Juvenile like non-breeding, but shows buff streaks on cap, dark feathers around eye, paler upperparts, and dark reddish brown legs.

Biological characteristics: Prefers estuaries, sandy coasts, brackish lagoons, rice fields, inland lakes, and deltas; avoids deep water. Usually solitary or in small flocks. Flight slow, strong, and graceful, with measured shallow beats of long wings, far less rapid and nervous than in other terns. Far more a land-bird than other terns, feeding above dry arable land and fields, hawking for large insects and small reptiles, but also commonly above shallow water, feeding on a wide range of vertebrates and invertebrates, swooping down to catch prey from ground or water surface but rarely plunge-diving. Breeding starts early to mid- May with breeding colonies located near water, close to shore or on islets and banks, along or in shallow lakes, rivers, inland marshes, sheltered sandy coasts, and estuaries. Monogamous. Nest a shallow scrape in soft sand or soil, usually lined with grass or other vegetation. Usual clutch 3, occasionally 2-5, semi-oval eggs, yellowish buff or cream in colour, mottled with dark brown or black, 49.3×35.4 mm in size. Eggs hatch after 22-23 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Fledging period 28 days, still fed by parents for another 60-90 days.

Distribution and abundance: A fairly common breeding bird, nesting in Urumiyeh basin (Azarbaijan), southeast Caspian region, southern Khuzestan, Sistan basin, and along Persian Gulf coast in Helleh Delta, Bushehr Bay, and Khouran Strait; also in small numbers in Meyghan Wetland (Markazi). A summer visitor to suitable habitats in Azarbaijan, Sistan, and southeast Caspian Sea; a fairly common winter visitor to Khuzestan, Persian Gulf coast, the Strait of Hormoz, and Baluchestan coast; a few birds winter also in Gorgan Bay area in some years. A fairly common passage migrant through the Caspian region in spring and autumn.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۵ تا ۳۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۰۰ تا ۱۱۵ سانتیمتر است. پرستوی دریایی متوسطجثه و شبیه به «پرستوی دریایی بد صدا» است اما به واسطهٔ منقار کوتاهتر و ضخیمتر به رنگ سیاه، گردن کوتاهتر، پاهای بلندتر، شکاف کمتر دم و بالهای به نسبت پهنتر از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری از پیشانی تا پس گردن سیاه، روتنه خاکستری، صورت، گردن و سایر قسمتهای زیرتنه ت سفید است. نوک شاهپرهای اولیه تیره و لذا حاشیه عقبی بالها در پرواز تیره دیده میشود. منقار و پاها نیز سیاه هستند. در خارج از این دوره تارک سر سفید تا سفید چرک به نظر میرسد، لکهٔ سفیدی در پشت چشمها دارد و روتنه رنگ پریدهتر است. در پرندهٔ نابالغ تارک سر دارای رگهرگهٔ نخودی است، پرهای دور چشم تیره، روتنه رنگ پریدهتر و پاها قهوهای مایل به قرمز تیره هس ویژ گیهای زیستی: مصبها، سواحل ماسهای، پیکرههای آبی شور، شالیزارها، دریاچهها و دهانهٔ رودخانهها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از آبهای عمیق دوری می کند. معمولاً به تنهایی یا در دستههای کوچک دیده می شود. پروازی آرام، با شکوه و قدرتمند دارد و نسبت به سایر پرستوهای دریایی پروازش با تحرک کمتری همراه است. از گسترهٔ وسیعی از مهرهداران و بیمهرهها تغذیه می کند. برای شکار حشرات درجابال زنی می کند و با حرکات سریع رو به پایین، به گرفتن طعمه خود از سطح زمین یا آب میپردازد و به ندرت در آب شیرجه میزند. جوجهآوری از اواسط تا اواخر اردیبهشت آغاز می شود و کلنی جوجه آوری خود را در سواحل پیکرههای آبی، دریاچههای کمعمق، رودخانهها، مردابهای داخلی، سواحل دارای پناه، مصبها و سواحل شنی تشکیل میدهد. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای کمعمق است که آن را در ماسههای نرم و خاک بنا می کند و اغلب با علفهای دریایی و گیاهان اطراف می پوشاند. معمولاً سه، گاهی دو تا پنج تخم نیمه بیضی، نخودی مایل به زرد یا کرم با خالهای قهوه *ای تی*ره یا سیاه و به ابعاد ۳۵٫۴ × ۴۹٫۳ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۲ تا ۲۳ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه به نسبت وابسته به والدین هستند، در حدود ۲۸ روزگی پرواز می کنند ولی تا حدود ۶۰ تا ۹۰ روز پس از آن همچنان توسط والدین تغذیه میشوند.

پراکنش و فراوانی: جوجه آور نسبتا معمول حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، نواحی جنوب شرقی دریای خزر، جنوب استان خوزستان، حوضهٔ سیستان و برخی مناطق در سواحل خلیج فارس مانند دلتای حله، خلیج بوشهر و تنگه خوران و به تعداد اندک در تالاب میقان در استان مرکزی است. همچنین به صورت تابستان گذران در برخی زیستگاههای مناسب در استانهای آذربایجان، سیستان و بلوچستان و نیز نواحی جنوب شرقی دریای خزر دیده می شود. به طور معمول در استان خوزستان، سواحل خلیج فارس، تنگهٔ هرمز و سواحل بلوچستان و در برخی سالها به تعداد معدود در نواحی جنوب شرقی دریای خزر زمستان گذرانی می کند و به صورت مهاجر عبوری بهاره و پاییزه در ناحیهٔ اخیر نیز دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۷ تا ۵۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۳۰ تا ۱۴۵ سانتیمتر است. پرستوی دریایی درشتجثه، با سر بزرگ، منقار خنجری شکل و دم تقریبا دوشاخه است. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری پیشانی و تارک سر سیاه است که تا زیر چشمها امتداد می یابد. صورت، گردن و زیرتنهٔ یکدست سفید و روتنهٔ خاکستری نقرهای دارد. تیرگی سه تا چهار شاهپر اولیه در پرواز به خوبی مشخص است. منقار قرمز با نوک تیره دارد و پاها سیاه هستند. در خارج از این دوره، سر خاکستری با رگهرگهٔ سیاه دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه بالغها در پوشش زمستانه است ولی تیرگی سر کمتر و روتنه با خالهای «۷» شکل به رنگ قهوهای تیره پوشیده شده است.

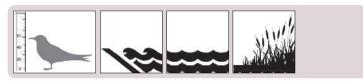
ویژگیهای زیستی: جزایر دور از سواحل، حاشیهٔ دریاچههای داخلی لبشور، پیکرههای آبی ساحلی و رودخانههای بزرگ را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. معمولاً به تنهایی و در تابستان و اواخر پاییز در دستههای خانوادگی کوچک دیده میشود. پروازی شبیه به کاکاییها با بالزدنهای قدرتمند، آرام و عمیق در ارتفاع بالا دارد. بیشتر از ماهیها و گاهی از بیمهرهها تغذیه می کند. کلنی جوجهآوری خود را در سواحل صخرهای و ماسهای کنار دریا، سواحل دریاچههای داخلی و جزایر دور از ساحل تشکیل میدهد. گاهی نیز به صورت منفرد جوجهآوری می کند. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای کمعمق و فاقد پوشش یا پوشیده شده با مواد گیاهی اطراف است که روی صخرههای مسطح یا سواحل سنگی و ماسهای ساخته می شود. معمولاً دو تا سه و به ندرت یک تخم نیمه بیضی، کرم رنگ پریده تا نخودی مایل به کرم با خالها و لکههای سیاه، قهوهای، زیتونی و خاکستری رنگ پریده و به ابعاد ۴۴٫۵ × ۶۴ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۲۰ تا ۲۲ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. پرورش جوجهها ۳۰ تا ۳۵ روز به طول می انجامد.

پراکنش و فراوانی: به صورت نادر در حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، حوضهٔ سیستان، جنوب استان خوزستان و برخی مناطق در طول سواحل خلیج فارس جوجه آوری می کند. همچنین زمستان گذران به نسبت معمول در برخی تالابهای استان خوزستان، امتداد سواحل خلیج فارس، تنگهٔ هرمز

و سواحل استان سیستان و بلوچستان است و به صورت مهاجر معمول پاییزه و به

Sterna caspia پرستوی دریایی خزر Caspian Tern

تركى: خزر دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خور كهى خەزەرى

Morphological characteristics: 47-54 cm length and 130-145 cm wingspan. A large tern with big head, massive bill, and a rather shallowly forked tail. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult shows large black cap, extending well below eye; sides of head, neck, and underparts wholly white, upperparts silvery grey. In flight, 3-4 dark primaries easily noticeable. Red bill may show black tip; legs black. Large dark cap of breeding adult retained in non-breeding, but grey with mottles and streaks. Juvenile resembles adult non-breeding, but dark on head less solid and upperparts covered with varying amount of dark brown arcs.

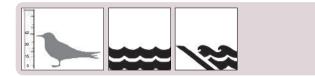
Biological characteristics: Prefers offshore islands, fringes of large brackish inland lakes, estuaries, lagoons, and great rivers. Usually solitary but in small family groups in summer and late autumn. Flight gull-like, with powerful, slow, and deep wing-beats at high altitude. Feeds mainly on fish and occasionally invertebrates, generally plunge-diving from greater altitudes than other terns. Breeds singly or in small colonies. Monogamous. Nest a shallow scrape without lining or with few grasses and leaves from immediate surroundings, built on flat rocks or stony and sandy coasts. Usual clutch 2-3, rarely 1, semi-oval eggs, pale cream to cream-buff in colour with black, brown, olive, and pale grey spots and patches, 64×44.5 mm in size. Eggs hatch after 20-22 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Fledging period 30-35 days.

Distribution and abundance: A scarce and local breeding species, found in Urumiyeh basin (Azarbaijan), southern Khuzestan, Sistan basin, and several islets along Persian Gulf coast. A fairly common winter visitor to wetlands of Khuzestan, along Persian Gulf coast, Strait of Hormoz, and Baluchestan. A very scarce passage migrant in spring, more common in autumn, in the south Caspian region.

پرستوی دریایی رودخانهزی Sterna aurantia پرستوی دریایی River Tern (Indian River Tern)

تركى: چاى دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خوركهى چوماوان

Morphological characteristics: 38-46 cm length and 26-28 cm wing length. A medium-sized tern with slender body. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with large black forehead and cap extending down almost below eye and backwards well to nape. Upperparts dark grey and underparts white. Wings long and pointed, pale grey below, with dark-tipped primaries. Bill yellow, legs short and red in colour, light grey tail deeply forked and with white outer fringe. Outside breeding seasons, black of head turns greyish white with black streaks and tip of bill looks dark. Juvenile like non-breeding adult, but upperparts show buff-white feather-fringes and has white forehead and supercilium.

Biological characteristics: Prefers wide rivers, freshwater lakes, and reservoirs. Often solitary or in small groups, following rivers in irregular flight. Feeds by plunge-diving for fish, crustaceans, and aquatic insects.

Distribution and abundance: A vagrant in Iran, recorded once in Eymer ab-bandan (Golestan) on 18 January 2005.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۸ تا ۴۶ سانتی متر و طول بالها ۲۶ تا ۲۸ سانتی متر است. پرستوی دریایی متوسط جثه، باریک اندام و زیبایی است. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری پیشانی و تارک سر سیاه دارد که تا زیر چشمها و پس گردن امتداد می یابد. روتنه خاکستری تیره و زیرتنه سفید است. بالهای کشیده و نوکتیز دارد که در سطح زیر خاکستری کمرنگ و نوک شاهپرهای اولیه اندکی تیره است. منقار زرد، پاهای کوتاه و قرمز و دم دو شاخه با شکافی عمیق به رنگ خاکستری روشن دارد که پرهای بیرونی آن سفید است. در خارج از این دوره سیاهی روی سر به رنگ سفید مایل به خاکستری گراییده و رگه رگهٔ سیاهی روی آن دیده می شود. نوک منقار نیز تیره به نظر می رسد. در پرندهٔ نابالغ حاشیهٔ پرهای روتنه سفید مایل به نخودی است و پیشانی و نوار ابرویی سفید دارد.

ویژگیهای زیستی: رودخانههای وسیع، دریاچهها و مصبها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. به تنهایی یا در دستههای دو تا سه تایی دیده میشود. دستههای کوچک آنها با پرواز بر فراز رودخانهها، در حالی که مدام ارتفاع پرواز خود را تغییر میدهند، به جستجوی طعمه میپردازند و با شیرجه رفتن به داخل آب آن را صید میکنند. بیشتر از ماهیها، سختپوستان و حشرات آبزی تغذیه میکند.

پراکنش و فراوانی: در زمستان سال ۱۳۸۴ دو فرد از این گونه به صورت سرگردان در آببندان ایمر در استان گلستان دیده شد.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

راسته : سلیمشکلان

274

hΛk

470

G

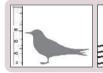
ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۵ تا ۳۷ سانتی متر و گستردگی بالها ۹۲ تا ۱۰۵ سانتی متر است. پرستوی دریایی متوسط جثه ای است که شباهت زیادی به «پرستوی دریایی بدصدا» و «پرستوی دریایی کاکلی بزرگ» دارد ولی به واسطهٔ منقار زرد مایل به نارنجی و به نسبت کوتاهتر از گونهٔ اول و به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، روتنهٔ روشنتر و منقار پررنگتر از گونهٔ دوم متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری پیشانی، تارک سر و پس گردن سیاه دارد و کاکل کوتاهی به همین رنگ در پس سرش به چشم می خورد. روتنه و دمگاه خاکستری، زیرتنهٔ سفید و پاهای کوتاه سیاه رنگی دارد. در خارج از این دوره، سفیدی پیشانی بر روی تارک سر تا حد چشمها گسترش می یابد و روتنه و دم روشنتر دیده می شود. پرندهٔ نابالغ شبیه به نابالغ «پرستوی دریایی بدصدا» است ولی به کمک منقار زرد مایل به نارنجی، خالهای کمتر در روتنه و دم خاکستری تر قابل تشخیص است.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و معمولاً در آبهای دور از ساحل دیده می شود. همچنین خلیجهای ماسهای، دهانهٔ رودخانه ها و جزایر دور از ساحل را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. به تنهایی یا در دسته های کوچک دیده می شود. پروازی سریع و مستقیم با بال زدنهای یکنواخت و در ارتفاع چند متری از سطح آب دارد. گاهی درجابال زنی می کند و نسبت به «پرستوی دریایی کاکلی بزرگ» دارای پروازی سبکتر است. از ماهیها و سخت پوستان تغذیه می کند و برای صید طعمه به داخل آب شیرجه می زند یا آن را از سطح آب شکار می کند. جوجه آوری از اواسط اردیبه شت تا اوایل تیر آغاز می شود و کلنی جوجه آوری خود را در سواحل دریاها و جزایر دور از سواحل تشکیل می دهد. تک همسر است و آشیانه اش گودی کم عمق و معمولاً فاقد پوشش است. معمولاً یک و گاهی دو تخم نیمه بیضی سفید، کرم یا نخودی با خالهای سیاه یا قهوه ای تیره و به ابعاد ۳۶ × ۵۲ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۱ تا ۳۰ روز طول می کشد. جوجه ها در بدو تولد پوشیده از کرک، تاحدی توانمند و برای تغذیه به نسبت مستقل از والدین خود هستند. پرورش جوجه ها ۳۲ تا ۳۵ روز به طول می انجامد.

پرستوی دریایی کاکلی کوچک Sterna bengalensis

Lesser Crested Tern

تركى: كيچيك كاكلى دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خور كهى سهربه كالوهى بچووك

Morphological characteristics: 35-37 cm length and 92-105 cm wingspan. A medium-sized tern, greatly similar to Sandwich Tern *S. sandvicensis* and Greater Crested Tern *S. bergii*, but distinguished from the former by rather shorter orange-yellow bill and from the latter by smaller body, lighter upperparts, and more orange bill. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with black forehead and cap, extending into ragged crest at nape, light grey upperparts and rump, white underparts, and short black legs. Non-breeding adult with white of forehead extending to forecrown and lighter upperparts and tail. Juvenile resembles that of Sandwich Tern, but bill orange-yellow, tail greyer, and dark marks on upperparts less deep black and reduced in extent.

Biological characteristics: A sea-bird, usually seen in offshore waters, preferring sandy bays, river mouths, and offshore islands. Sometimes solitary, but usually in small flocks. Flight fast and straight at altitude of several meters above water surface. Occasionally hovers, showing lighter wing-beats than Greater Crested Tern. Feeds on fish and crustaceans. Prey captured by plunge-diving or surface-feeding. Breeding starts early May to late June. Breeding colonies established on seashores and offshore islands. Monogamous. Nest a shallow scrape on open flat ground, usually unlined. Usual clutch 1, sometimes 2, semi-oval eggs, white, cream, or buff in colour, $52 \times 36 \, \mathrm{mm}$ in size. Eggs hatch after 21-30 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Fledging period 32-35 days.

Distribution and abundance: A locally common resident along the southern coasts from Bushehr to the Pakistan border. Found breeding on Khark, Nakhilu, and Sheedvar Islands; also probably breeds on several other offshore islands and sandbars. Resident in small numbers in islands of south Khuzestan.

پرستوی دریایی کاکلی Sterna bergii

Greater Crested Tern (Swift Tern)

تركى: كاكلى دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خور كهى سهربه كالاوهى گهوره

Morphological characteristics: 46-49 cm length and 125-130 cm wingspan. A large tern, larger than Lesser Crested Tern S. bengalensis but distinguished by bulkier body, dark slate-grey upperparts, prominent white forehead, and heavy light yellow bill. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with black cap ending in shaggy crest at nape, slate-grey upperparts, white face, neck, and underparts, black legs, and grey rump. Tail also grey, more deeply forked than in Lesser Crested Tern. In non-breeding plumage, white of forehead extends to middle of crown, and upperparts seem lighter in colour. Juvenile like non-breeding adult, but cap and foreneck brownish white streaked black; nape and buff-grey upperparts striped and spotted dark brown.

Biological characteristics: Mostly seen on coasts and seas, favouring islands, beaches, coastal rocks, estuaries, sandy bays, deltas, and coral reefs. Flight fast and powerful with deep and slow wing-beats. Often feeds on fish by diving from high altitude into water. Breeding starts early June. Breeding colonies established on offshore islands and reefs. Monogamous. Nest a shallow unlined scrape, on open ground or surrounded by shells. Usual clutch 1, sometimes 2, semi-oval eggs, olive-yellow to pink, buff, or cream in colour with black, brown, chestnut, and pale grey lines and spots, 63.8×44.2 mm in size. Eggs hatch after 25-30 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Able to fly at about 38-40 days, follow parents to feeding sites until 47 days, and depend on parents for food for another 120 days. Distribution and abundance: A common resident along the southern coasts,

breeding in Nakhilu, Sheedvar, and Khark Islands; probably also on several other offshore islands, stacks, and sandbars in the south. Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۶ تا ۴۹ سانتیمتر و گستردگی بالها ۱۲۵ تا ۱۳۰ سانتیمتر است. پرستوی دریایی بزرگجثهای است و شباهت زیادی به «پرستوی دریایی کاکلی کوچک» دارد ولی به واسطهٔ جثه بزرگتر، روتنهٔ خاکستری دودی، سفیدی بیشتر در پیشانی و منقار زرد مومی رنگ از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری تارک سر سیاه و کاکل آویخته ای به همین رنگ در پس گردن دارد. روتنه خاکستری دودی، پیشانی، صورت، گردن و زیرتنه سفید و پاها سیاه رنگ هستند. دمگاه خاکستری و دمی دوشاخه به همین رنگ دارد که شکاف آن نسبت به «پرستوی دریایی کاکلی کوچک»، عمیقتر است. در پوشش زمستانه، سفیدی پیشانی تا وسط تارک سر امتداد می یابد و روتنه روشنتر به نظر میرسد. پرندهٔ نابالغ با جلو پیشانی و تارک سر سفید مایل به قهوهای همراه با رگهرگهٔ سیاه به ویژه در پس سر و روتنهٔ خاکستری نخودی با خط و خالهای قهوهای تیره قابل تفکیک است.

ویژگیهای زیستی: در سواحل و دریاها دیده میشود و جزایر دور و نزدیک سواحل، پیکرههای آبی، مصبها، خلیجهای ماسهای، دهانهٔ رودخانهها و صخرههای مرجانی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی قدرتمند و سریع با بال زدنهای عمیق و آرام دارد. اغلب از ماهیها تغذیه می کند و برای گرفتن آن از ارتفاع به نسبت زیاد به داخل آب شیرجه میزند. جوجهآوری از اواسط خرداد آغاز میشود و کلنی جوجهآوری در سواحل دریاها و اغلب جزایر دور از سواحل تشکیل میشود. تک همسر است و آشیانهاش گودی عمق و فاقد پوشش یا پوشیده شده با تکههای صدف است. معمولاً یک و گاهی دو تخم نیمه بیضی، صاف، زرد مایل به زیتونی تا صورتی، نخودی یا کرم، با خطوط و خالهای سیاه، قهوهای، بلوطی و خاکستری کمرنگ و به ابعاد ۴۴٫۲ × ۶۳٫۸ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۵ تا ۳۰ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در حدود ۳۸ تا ۴۰ روز گی پرواز می کنند، در حدود ۴۷ روزگی والدین را تا مکانهای تغذیه تعقیب می کنند ولی همچنان تا حدود ۱۲۰ روز بعد

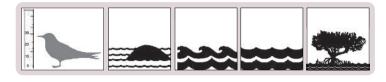
ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۶ تا ۴۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۹۵ تا ۱۰۵ سانتی متر است. پرستوی دریایی بزرگ و «پرستوی دریایی کاکلی بزرگ و «پرستوی دریایی کاکلی بزرگ و «پرستوی دریایی کاکلی کوچک» است ولی به واسطهٔ منقار سیاه با نوک زرد و پاهای کوتاهتر از آنها متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری به واسطهٔ پیشانی و تارک سر سیاه قابل تشخیص است. هنگام اضطراب پرهای پس سرش برافراشته می شود و کاکل کوچکی ایجاد می کند. روتنهٔ خاکستری کمرنگ و زیرتنه، دم و دمگاه سفید دارد. انتهای شاهپرهای اولیه تیره و در پرواز به خوبی مشخص است. در خارج از این دوره پیشانی و نیمه ابتدایی تارک سر به رنگ سفید و رگهرگهٔ سیاهی در نیمهٔ عقبی آن دیده می شود. در پرندهٔ نابالغ تارک سر تیره و منقار به حد قابل توجهی کوچکتر از بالغها و در انتها فاقد لکهٔ زرد است. روتنهٔ شنی نخودی همراه با لکهها و خالهای قهوهای تیره با ظاهری فلس دار دارد.

ویژ گیهای زیستی: پرندهای دریازی است و جزایر ماسهای یا صخرهای نزدیک به ساحل، سواحل شنی و ماسهای، دلتاهای وسیع، زمینهای گلی حاشیهٔ مانگروها و خلیجهای ساحلی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی نه چندان چابک با بال زدنهای یکنواخت و در فاصله چند متری از سطح آب دارد. برای صید ماهی از ارتفاع پنج تا ۱۰ متری به درون آب شیرجه می رود. جوجه آوری از اوایل تا اواخر اردیبهشت آغاز می شود و کلنی جوجه آوری در جزایر و سواحل ماسهای دور از ساحل، جزایر صخرهای کمارتفاع یا پیکرههای آبی نزدیک دریا تشکیل می شود. تک همسر است و آشیانهاش گودی کم عمق و معمولاً فاقد پوشش یا پوشیده شده با اندک مواد محیط اطراف است. معمولاً دو، گاهی یک و به ندرت سه تخم نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، سفید مایل به کرم تا زرد کمرنگ، با خط و خالهای سیاه، قهوه ای تیره و خاکستری و به ابعاد ۲۶ × ۵۱٫۵ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۱ تا ۲۹ روز طول می کشد. جوجه ها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند، در حدود ۲۸ تا ۳۲ روزگی پرواز می کنند ولی همچنان تا مدتی پس تغذیه مستقل از والدین باقی می مانند.

پرستوی دریایی بدصدا Sterna sandvicensis

Sandwich Tern

تركى: چغران دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خور كهى دهنگ بۆر

Morphological characteristics: 36-41 cm length and 95-105 cm wingspan. A large Tern, greatly similar to Greater Crested Tern *S. bergii* and Lesser Crested Tern *S. bengalensis*, differing only by black bill with small yellow tip and shorter legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult distinguished by fully black cap and short ragged crest on nape, erected when alarmed. Upperparts pale grey and underparts, tail, and rump white. Tips of primaries dark, easily noticeable in flight. Non-breeding adult with white forehead and forecrown and black streaky bar behind eye extending across nape. Juvenile with dark cap and considerably smaller bill than adult, initially lacking yellow tip; also, upperparts sandy buff with black-brown U-marks, looking scaly.

Biological characteristics: A true sea-bird. Often prefers sandy or rocky islands, sandy coasts and bays, extensive deltas, and muddy banks of creeks within mudflats or mangrove forest. Flight not agile, with regular wing-beats, patrolling 5-10 m above water surface when fishing, rapidly swooping and plunge-diving when prey observed. Breeding starts late April to mid-May. Breeding colonies established on offshore islands and banks along sandy coasts. Monogamous. Nest a shallow scrape, usually without lining, often sheltered by tufts of low grass. Usual clutch 2, occasionally 1 and rarely 3, semi-oval eggs, creamy white to light yellow in colour with black, dark brown, and grey lines and spots, 51.5×26 mm in size. Eggs hatch after 21-29 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Fledging period 28-30 days, still fed by parents for another 28-32 days.

Distribution and abundance: A fairly common winter visitor to the south coast from Bushehr to the Pakistan border. Small numbers on non-breeders recorded in summer at several localities along Persian Gulf islands. A very common passage migrant in spring and autumn in the south Caspian region, with small numbers remaining throughout winter especially at Miankaleh Peninsula (Mazandaran).

پرستوی دریایی معمولی

Common Tern

Sterna hirundo

ترکی: دنیز قارانقوشی، **کردی:** ماسی خورٚکه، **م**

Morphological characteristics: 31-35 cm length and 77-98 cm wingspan. A medium-sized tern with slender body and long wings. Greatly similar to White-cheeked Tern S. repressa, but distinguished by bulkier body, lighter upperparts, broader wings, and rather shorter bill. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with black forehead, cap, and nape, light grey upperparts with contrasting white rump, cheeks, and neck, and pale grey belly. Under wing-coverts white, wing tips look dark in flight due to some dark-tipped primaries, tail long and deeply forked, grey-white in colour; rump white. Bill long and rather curved, red with black tip; legs light red. Non-breeding adult with white forehead, black bill, and dark bar across lesser upper wing-coverts. Juvenile like non-breeding, but shows gingery brown forehead and upperparts, marked with brown patches, dark frontal margins to wings, orange-based bill, and orange legs.

Biological characteristics: Prefers sea coasts, lakes, wetlands, slowflowing rivers, and estuaries. Flight powerful with irregular wing-beats. Feeds on fish and sometimes on crustaceans. Fish caught largely by plunge-diving from the air; often proceeded by hovering. Breeding starts late May. Breeding colonies established on rocky or sandy coasts, sandy dams, saline wetlands, and marshlands with low vegetation. Monogamous. Nest a scrape without lining or lined with plant material and feathers. Usual clutch 2-3, rarely 4, semi-oval eggs, cream to buff in colour tinged with yellow, green, blue, or olive with dark brown to black and occasionally grey lines and spots, 41.3×30.5 mm in size. Eggs hatch after 20-23 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Fledging period about 22-28 days, still fed by parents for a longer time.

Distribution and abundance: A fairly common summer visitor, breeding at wetlands in Azarbaijan, Chaharmahal-Bakhtiari, the south Caspian region, Khuzestan, central Fars, and Sistan-Baluchestan, possibly also on Persian Gulf coast. Small numbers winter in southern Caspian region (especially Miankaleh Peninsula) and Khuzestan. Occasionally recorded on passage on other inland

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۱ تا ۳۵ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۷ تا ۹۸ سانتیمتر است. پرستوی دریایی متوسطجثه و باریک اندامی با بالهای کشیده است و شباهت بسیار زیادی به «پرستوی دریایی گونهسفید (پرستوی دریایی تیره)» دارد ولی به واسطهٔ جثهٔ بزرگتر، روتنهٔ روشنتر، بالهای پهنتر و منقار کوتاهتر از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری پیشانی، تارک سر و پس سر سیاه، روتنه خاکستری روشن، گونهها و گردن سفید و مابقی زیرتنه خاکستری رنگ پریده است. سطح زیر بالها سفید و در پرواز نوک بالها به واسطهٔ تیرگی چند شاهپر اولیه، تیره به نظر میرسد. دم دوشاخه با شکاف عمیق و به رنگ سفید مایل به خاکستری و دمگاه سفید است. منقاری دراز و اندکی خمیده به رنگ قرمز با نوک تیره و پاهای قرمز روشن دارد. در خارج از این دوره پیشانی سفید و منقار سیاه دیده میشود و حاشیهٔ جلویی بالها به تیرگی می گراید. در پرندهٔ نابالغ پیشانی و روتنه قهوهای زنجبیلی همراه با لکههای قهوهای، حاشیهٔ جلویی بالها تیره، قاعدهٔ منقار و پاها نارنجی دیده میشود.

ویژگیهای زیستی: سواحل دریاها، دریاچهها، رودخانههای دارای جریان آرام و مصبها را به عنوان زیستگاه برمیگزیند. پروازی قدرتمند با بالزدنهای نامنظم دارد. هنگام وزش بادهای مخالف و قوی ابتدا اوج گرفته و سپس به سرعت به سمت پایین پرواز می کند و قادر است سریع و نزدیک به امواج پرواز کند. اغلب با درجابال زنی و سپس شیرجه رفتن به داخل آب به صید ماهیها میپردازد. از سختپوستان نیز تغذیه می کند. جوجه آوری از اوایل خرداد آغاز می شود و کلنی جوجه آوری خود را در سواحل ماسهای و صخرهای، سدهای شنی و تالابهای نمکی تشکیل می دهد. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای فاقد پوشش یا پوشیده شده با مواد گیاهی و پر است. معمولاً دو تا سه و به ندرت چهار تخم نیمه بیضی، صاف، کرم تا نخودی با ته رنگ زرد، سبز، آبی یا زیتونی، با خط و خالهای قهوهای تیره تا سیاه و گاهی خاکستری و به ابعاد ۳۰٫۵ × ۴۱٫۳ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۰ تا ۲۳ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۲۲ تا ۲۸ روزگی پرواز مى كنند ولى همچنان تا مدتى پس از آن توسط والدين تغذيه مىشوند.

پراکنش و فراوانی: در برخی تالابهای استانهای آذربایجان، چهار محال و بختیاری، خوزستان، فارس و سیستان و بلوچستان همچنین نواحی جنوبی دریای خزر و احتمالاً سواحل خلیج فارس جوجه آوری می کند. تعداد کمی نیز زمستانها در میانکاله و استان خوزستان باقی می مانند. همچنین به ندرت در زمان مهاجرت در سایر تالابهای داخلی دیده میشود.

PV9

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۲۲ تا ۲۴ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۸ تا ۵۵ سانتی متر است. پرستوی دریایی کوچک جثهای با بالهای کشیده و باریک است که شباهت بسیار زیادی به «پرستوی دریایی ساندرز» دارد ولی به کمک جثهٔ بزرگتر، روتنهٔ خاکستری تر و پاهای روشنتر از آن تفکیک می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری به واسطهٔ پیشانی سفید، نوار چشمی، تارک سر و پس سر سیاه و روتنهٔ خاکستری مایل به آبی مشخص است. در پرواز نوک بالها به واسطهٔ تیرگی دو تا سه شاهپر اولیه تیره به نظر می رسد. منقار زرد رنگ با نوک سیاه، دم سفید و دوشاخه با شکاف کم عمق و پاها زرد مایل به نارنجی هستند. در خارج از این دوره، پیشانی و بخش جلویی تارک سر سفید و بخش عقبی آن خاکستری است که به تدریج تا ناحیه پس گردن به سیاهی می گراید. همچنین منقار سیاه و پاها زرد مای خاکستری شنی همراه با خط و خالهای تیره دارد که ظاهری فلس دار ایجاد می کند.

ویژگیهای زیستی: سواحل شنی و ماسهای دریاها، رودخانهها، دریاچهها، جزایر نزدیک سواحل، لنگرگاهها و پیکرههای آبی ساحلی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی سبک با بال زدنهای سریع دارد. نزدیک سطح آب و اغلب به مدت طولانی درجابال زنی می کند و سپس برای صید طعمه به داخل آب شیرجه می زند. از ماهیهای کوچک و بی مهرهها به ویژه حشرات و سخت پوستان تغذیه می کند. جوجه آوری از اوایل اردیبهشت آغاز می شود و کلنی جوجه آوری را در سواحل شنی و ماسهای تشکیل می دهد. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای کمعمق و فاقد پوشش یا پوشیده شده با مواد گیاهی، سنگریزه یا صدف است. معمولاً دو تا سه تخم نیمه بیضی، صاف، زیتونی، کرم یا نخودی بسیار کمرنگ و به ابعاد ۲۲٫۵٪ ۲۲٪ ۱۲۰ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۹ تا ۲۲ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۱۵ تا ۲۰ روز گی پرواز می کنند ولی همچنان تا مدتی پس از آن توسط والدین تغذیه می شوند.

پراکنش و فراوانی: در تالابهای استانهای آذربایجان، خوزستان، سیستان و بلوچستان، فارس، نواحی جنوب شرقی دریای خزر و سواحل خلیج فارس جوجهآوری می کند. گاهی در زمان مهاجرت در سایر تالابهای داخلی کشور نیز دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

پرستوی دریایی کوچک Sterna albifrons

Little Tern

تركى: كيچيك دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خور كهى قهشانى زەرد، سيستانى: جيغك

Morphological characteristics: 22-24 cm length and 48-55 cm wingspan. A small tern with long and narrow wings, closely similar to Saunders's Little Tern *S. saundersi*, but distinguished by slightly bulkier body, greyer upperparts, and orange-yellow legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult easily recognized by white forehead extending in sharp point to above eye, black eye-stripe, cap, and nape, and blue-grey upperparts. Wing tips look dark in flight due to dark 2-3 primaries. Bill yellow, sometimes with small black tip. Tail white and shallowly forked. Non-breeding adult as breeding, but forehead and forecrown white, rear part grey which gradually turns black on nape, bill black, and legs dull yellow. Juvenile resembles non-breeding adult, but smaller and with sandy-grey upperparts with dark scaly pattern.

Biological characteristics: Prefers sandy coasts of seas, rivers, lakes, islands, harbours, and coastal waters. Flight light and active with fast wingbeats. Often hovers for a long time near water surface. Preys by plunge-diving. Feeds on small fishes and invertebrates, especially insects and crustaceans. Breeding starts late April. Breeding colonies established on sandy coasts, river banks, and islets. Monogamous. Nest a shallow scrape without lining or lined with plant material, bordered by small pebbles and shells. Usual clutch 2-3 semi-oval eggs, very pale cream to buff in colour with black, dark brown, or light grey lines and spots, 32.1×23.5mm in size. Eggs hatch after 19-22 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Fledging period about 15-20 days, still fed by parents for a longer time.

Distribution and abundance: A fairly common summer visitor, breeding in wetlands and along rivers in Azarbaijan, southeast Caspian region, Khuzestan, Sistan-Baluchestan, central Fars, and Persian Gulf coast. Also occasionally recorded on passage in other inland wetlands.

Sterna saundersi پرستوی دریایی ساندرز Saunders's Tern (Saunders's Little Tern)

تركى: ساندرز دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خور كهى ساندرز

Morphological characteristics: 22-24 cm length and 46-52 cm wing-span. A small tern, closely similar to Little Tern S. albifrons, distinguished by smaller size, paler upperparts, darker wing tips, and black-brown legs. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with light grey upperparts and white forehead-patch square-cut at rear, without extension towards eye. Dark terminal one third of 3rd primary and main part of 4th primary give a considerable dark look to wing tips in flight. Rump tinged light grey and bill yellow with black tip. In winter plumage, white colour of head expands and only nape remains wholly black. Legs look paler. Hardly distinguished from Little Tern in winter plumage, especially where two species are sympatric (e.g. Persian Gulf). Juvenile distinguished by dark grey upperparts with dark spots, dark bill, and greyish yellow legs.

Biological characteristics: A sea-bird, preferring shallow salt water along coasts and in harbours and estuaries. Often feeds on small fish, crustaceans, mollusks, and insects. Breeds solitarily or in small colonies of up to 30 pairs. Nest a shallow scrape built on beaches or low dunes, often just above line of high tide. No more data available on breeding.

Distribution and abundance: A locally fairly common breeder along the south coast from Bushehr to the Pakistan border, found breeding on islands in Bushehr Bay, in Morghu, Ummal Karam, and Nakhilu islands, the Khouran Strait, on Larak and Hormoz islands, and at the mouth of Sarbaz River in southeast Baluchestan. Small numbers winter in the southeast, Hormozgan and Bushehr.

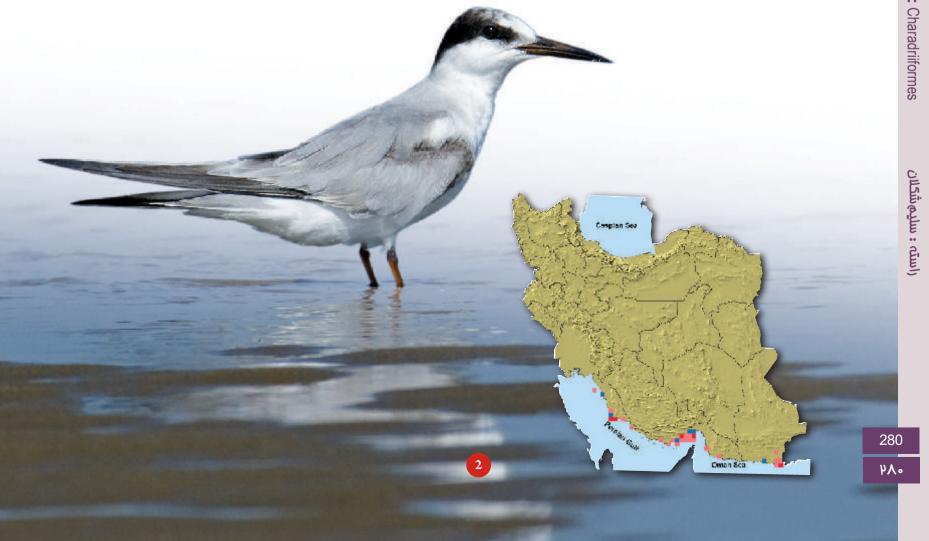
Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۲۲ تا ۲۴ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۶ تا ۵۲ سانتی متر است. پرستوی دریایی کوچک جثه با شباهت بسیار زیاد به «پرستوی دریایی کوچک» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، روتنهٔ کمرنگتر، تیرگی بیشتر در نوک بالها و پاهای قهوهای مایل به سیاه، از آن مشخص می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری روتنهٔ خاکستری روشن دارد. تارک سر و پس سر سیاه و سفیدی پیشانی به چشمها نمی رسد. یک سوم انتهایی شاهپر اولیه سوم و قسمت عمدهٔ شاهپر چهارم تیره است که در پرواز تیر گی قابل توجهی به نوک بالها می دهد. دمگاه خاکستری و منقار زرد با نوک سیاه دارد. در پروبال زمستانه، سفیدی جلوی سر گسترش می یابد، پس سر کاملاً سیاه دیده می شود و پاها نیز رنگ پریدهتر هستند. در این زمان تفکیک آن از «پرستوی دریایی کوچک» بسیار دشوار است به ویژه در مناطقی که دو گونه همبوم هستند (نظیر خلیج فارس). پرندهٔ نابالغ با روتنهٔ خاکستری تیره همراه با خالهای تیره، منقار تیره و پاهای زرد خاکستری قابل تشخیص است.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و آبهای کم عمق نزدیک سواحل، لنگرگاهها و مصبها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. اغلب از ماهیها همچنین از سخت پوستان، نرمتنان و حشرات تغذیه می کند. به صورت جفتهای منزوی یا در کلنیهای پراکندهٔ کوچک تا ۳۰ جفت جوجه آوری می کند. آشیانهاش حفرهای کمعمق است که روی ماسهها و شنهای ساحلی در بالاتر از حد مد دریا ساخته میشود. اطلاعات بیشتری در خصوص جوجهاًوری این پرنده در دست نیست. پراکنش و فراوانی: تابستان گذران به نسبت معمول سواحل جنوب از استان بوشهر تا مرز پاکستان است و در جزایر موجود در سواحل استان بوشهر شامل مورگو، امالکُرم و نخیلو، تنگه خوران، جزایر لارک و هرمز و دهانهٔ رودخانهٔ سرباز در جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان جوجه آوری می کند. تعداد کمی نیز در نواحی جنوب شرقی کشور همچنین استانهای هرمزگان و بوشهر زمستان گذرانی می کنند.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

IA4

Œ

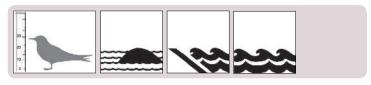
ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۲ تا ۳۴ سانتی متر و گستردگی بالها ۷۵ تا ۸۳ سانتی متر است. پرستوی دریایی معمولی» است ولی است. پرستوی دریایی معمولی» است ولی به واسطهٔ جنهٔ کوچکتر، بالهای باریکتر، منقار بلندتر و روتنهٔ تیرهتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری پیشانی، تارک سر و پس سر سیاه دارد که در تضاد با سفیدی گونه ها به خوبی قابل تشخیص است. روتنه خاکستری دودی، زیرتنه خاکستری و سطح زیر بالها سفید مایل به خاکستری همراه با نوار خاکستری رنگی در حاشیه عقبی بالها است. پاها قرمز و منقاری به همین رنگ با نوک تیره دارد. در خارج از این دوره، پیشانی و زیرتنه سفید و منقار سیاه دیده می شود. در پرندهٔ نابالغ پیشانی و روتنه قهوه ای روشن همراه با لکه های تیره، پاها قهوه ای مایل به زرد و منقار تیره است.

ویژگیهای زیستی: سواحل دریاها، خلیجهای ساحلی و صخرههای مرجانی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. رفتاری شبیه به سایر پرستوهای دریایی دارد. برای صید ماهیهای کوچک و بی مهرهها از ارتفاع حدود سه متری به سطح آب شیرجه می ود ولی هر گز به درون آب غوص نمی کند. جوجه آوری از اواخر خرداد تا اواسط تیر آغاز می شود و کلنی جوجه آوری خود را در بخشهای سنگی یا ماسههای سواحل یا جزایر همچنین اراضی باز با پوشش گیاهی پراکنده و تنک تشکیل می دهد. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای کمعمق و فاقد پوشش یا پوشیده شده با بقایای گیاهی یا سنگریزه است. معمولاً دو، گاهی سه و به ندرت یک تخم نیمه بیضی، صاف، نخودی کمرنگ یا نخودی مایل به زرد، با خطوط، خالها و لکههای قهوهای، قهوهای تیره تا مایل به سیاه با سایهٔ کمرنگ خاکستری یا ارغوانی و به ابعاد ۲۸٫۹ × ۳۰٫۳ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۵ تا ۳۰ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۳۰ روز گی پرواز می کنند ولی همچنان تا مدتی پس از آن توسط والدین تغذیه می شوند.

پرستوی دریایی تیره Sterna repressa

White-cheeked Tern

تركى: بز دنيزقارنقوشى، كردى: ماسى خوركه

Morphological characteristics: 32-34 cm length and 75-83 cm wingspan. A medium-sized tern, greatly similar to Common Tern *S. hirundo*, but distinguished by rather smaller body, narrower wings, slightly longer bill, and darker upperparts. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with full black forehead, cap, and nape, contrasting sharply with white band on cheeks. Upperparts dark grey, underparts grey up to throat and neck, and under wing-coverts greyish white with grey bar at rear edge of wings. Also, shows red legs and red bill with long dark tip. Non-breeding adult with white forehead and underparts and black bill. Juvenile like non-breeding, but forehead and upperparts light brown with dark marks, and legs yellowish brown.

Biological characteristics: Prefers sea coasts, coastal bays, and coral reefs, feeding in surf or far offshore. Behaviour similar to Common Tern. Feeds on small fish and invertebrates by surface-diving from 3 m altitude, but plungediving not observed. Breeding starts mid-June to early July. Breeding colonies established on rocky or sandy parts of coasts or open plateaus on islands with sparse vegetation. Monogamous. Nest a shallow scrape, unlined or lined with some plant material or pebbles. Usual clutch 2, sometimes 3 and rarely 1, semi-oval eggs, pale buff or occasionally yellowish buff in colour with dark brown to blackish or pale grey lines and spots, 40.3×28.9 mm in size. Eggs hatch after 25-30 days. Chicks, precocial and semi-nidifugous, able to fly after 30 days, still fed by parents for a longer time.

Distribution and abundance: A locally abundant summer visitor to Persian Gulf, breeding on Kharku Island, islands in Bushehr Bay, Morghu, Ummal Karam, and Nakhilu in Bushehr and on Sheedvar Island and Larak. Recorded in small numbers on passage on coast of Baluchestan.

پرستوی دریایی پشت دودی Stema anaethetus

Bridled Tern

ترکی: بز کورگ دنیز قارانقوشی، **کردی:** ماسی خورکهی قهشانی دندووک رهش

Morphological characteristics: 30-32 cm length and 77-81 cm wing-span. A medium-sized tern greatly similar to Sooty Tern *S. fuscata* but distinguished by smaller body and paler plumage. Sexes similar with little seasonal variation. Breeding adult with grey-brown upperparts and white underparts tinged grey on breast and belly. Cap, nape, and eye-stripe black; forehead and upper eye-stripe white. Wings long and narrow, leading edge of wing and underwing white, latter scarcely contrasting with grey tips of flight-feathers. Tail deeply forked, dark grey with white outer margins. Bill and legs black. Non-breeding adult shows dull brown cap, white forehead streaked dark, and paler upperparts due to occurrence of white feather-tips. Juvenile resembles adult non-breeding, but with less distinct head pattern, tail with no white margin, grey-brown upperparts show narrow black scaling, and pale buff to white feather-tips.

Biological characteristics: A true sea-bird, generally occurs far offshore. Compared with other terns, flight most buoyant and graceful with noticeably elastic and exaggerated wing-beats accompanied by marked lift of body; capable of soaring slowly and accelerating suddenly. Feeds chiefly by hovering for a while and surface-diving, mainly on small fishes and planktonic invertebrates such as crustaceans and mollusks. Breeding starts mid- to late June. Colonies established on coral reefs and sandy islets with sparse vegetation of bushes. Monogamous. Nest a shallow scrape with no lining apart from occasional leaves, usually built under bushes, among rocks, and sometimes in open areas. Usual clutch 1 semioval egg, buff or creamy white in colour spotted with black-brown or reddish brown, 44.2×31.2 mm in size. Egg hatches after 28-30 days. Chick precocial and nidifugous. Fledging period 55-63 days. Independent in 35 days.

Distribution and abundance: A locally abundant summer visitor to Persian Gulf, found breeding on Kharku, Morghu, Ummol Karam, Nakhilu, Sheedvar, and Larak islands (Bushehr and Hormozgan). Also recorded in small numbers on passage on the coast of eastern Hormozgan, Chabahar, and southeast Baluchestan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۰ تا ۳۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۷۷ تا ۸۱ سانتی متر است. پرستوی دریایی متوسط جثه و بسیار شبیه به «پرستوی دریایی دودی» است ولی به واسطهٔ جثه کوچکتر و بدن کمرنگتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجه آوری روتنهٔ قهوه ای مایل به خاکستری و زیر تنهٔ سفید با ته رنگ خاکستری در ناحیهٔ سینه و شکم دارد. تارک سر، پس گردن و نوار چشمی سیاه و پیشانی و نوار بالای چشمی سفید است. بالها بلند و باریک، پوشپرهای زیر بالها سفید و در پرواز در تضاد آشکاری با رنگ خاکستری شاهپرهای اولیه و ثانویه به نظر می آید. دم دوشاخه با شکاف عمیق و به رنگ خاکستری پر رنگ و پرهای کناری دم سفید دیده می شود. منقار و پاها نیز سیاه هستند. در خارج از این دوره، روتنه به واسطهٔ حاشیهٔ سفید پرهای پشت کمرنگتر به نظر می رسد. همچنین خطوطی در زمینهٔ سفید رنگ پیشانی ظاهر می شود و تارک سر به رنگ قهوه ای مات می گراید. طرح رنگ آمیزی بدن در پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به بالغها دارد ولی الگوی سر نامشخصتر و دم فاقد حاشیه سفید است در پرندهٔ با واسطهٔ حاشیهٔ نخودی رنگ پرهاه الگویی فلس دار نشان می دهد.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و بیشتر در آبهای دور از ساحل دیده می شود. نسبت به سایر پرستوهای دریایی پروازی روانتر و با شکوهتر همراه با بال زدنهای آرام و سبک دارد، به آرامی بال بازروی می کند و ناگهان به آن سرعت می بخشد. برای تغذیه مدتی درجابال زنی می کند و ناگهان به سطح آب شیرجه می رود تا ماهیهای کوچک و بی مهرههای ریز نظیر نرمتنان و سخت پوستان را صید کند. جوجه آوری از اواخر خرداد تا اوایل تیر آغاز می شود و کلنی جوجه آوری خود را در جزایر مرجانی یا جزایر ماسه ای کوچک با پوشش درختچه ای پراکنده تشکیل می دهد. تک همسر است و آشیانه اش حفره ای کم عمق فاقد پوشش یا با پوشش اند کی از برگ و سنگ است که معمولاً در پناه بوته ها، صخره ها و گاهی در مناطق باز ساخته می شود. فقط یک تخم نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، سفید مایل به کرم با ته رنگ نخودی یا صورتی، با خالهای قهوه ای مایل به سیاه یا قهوای مایل به قرمز و به ابعاد ۴۴٫۲ × ۴۴٫۲ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۸ تا ۳۰ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند، پرورش جوجهها ۵۵ تا ۳۶ روز به طول می انجامد ولی همچنان تا حدود ۳۵ روز پس از آن در کنار والدین می ماند.

(I ma

282

484

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۳ تا ۳۶ سانتیمتر و گستردگی بالها ۸۲ تا ۹۴ سانتیمتر است. پرستوی دریایی متوسطجثهای با بدن سیاه و سفید، بالهای کشیده و باریک و دم بلند و دوشاخه است که شباهت زیادی به «پرستوی دریایی پشت دودی» دارد ولی به واسطهٔ جثهٔ بزرگتر، سر و منقار به نسبت بزرگتر، بالهای پهنتر و روتنهٔ تیرهتر از آن متمایز می شود. نر و ماده همشکل و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری تارک سر، پس گردن و نوار چشمی سیاه و پیشانی و نوار بالای چشمی سفید دارد. روتنه سیاه مایل به قهوهای و زیرتنه سفید است. سطح زیر شاهپرهای پرواز خاکستری تیره است که در تضاد با سفیدی پوشپرهای زیر بالها و زیرتنه به خوبی قابل تشخیص است. منقار و پاها نیز سیاه هستند. در خارج از این دوره، تغییر چندانی نمی کند و فقط حاشیهٔ پرهای روتنه به سفیدی می گراید. در پرندهٔ نابالغ سر، سینه و گلو قهوهای تیره و روتنه قهوهای دودی با نوارهای سفید دیده میشود.

ویژگیهای زیستی: دریازی است و از سواحل و دریاهای کمعمق پرهیز می کند و فقط در دورهٔ جوجه آوری به خشکیها نزدیک می شود. پروازی مستقیم دارد، اغلب در حال پرواز دیده

پرستوی دریایی دودی

تركى: بز دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خو زكهى بور

Morphological characteristics: 33-36 cm length and 82-94 cm wingspan. A medium-sized tern with black-and-white plumage, long and narrow wings, and long forked tail, greatly similar to Bridled Tern S. anaethetus, but distinguished by bulkier body, larger head and bill, broader wings, and darker upperparts. Sexes similar with little seasonal variation. Adult with brownblack upperparts and white underparts; tail black with white outer margin, bill also black. Also, has black cap, nape, and eye-stripe, white forehead and upper eye-stripe, and black bill and legs. Underside of flight-feathers dark grey, contrasting sharply with white of under wing-coverts and underparts. Nonbreeding adult with no change in general appearance except for upperparts feather margins that turn white. Juvenile completely dark brown, upperparts marked with white feather-tips.

Biological characteristics: A true sea-bird, largely avoiding shallow coastal waters and coming to land only to breed. Capable of continuous steady powerful flight over a long period without settling. Often feeds nocturnally. Capable of aerobatics, swooping down or backwards to sea-surface to prey, but rarely plunge-diving. Feeds on small fish and crustaceans.

Distribution and abundance: The species has been reported as vagrant in Oman Sea.

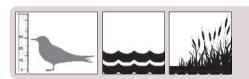

Chlidonias hybrida

پرستوی دریایی گونه سفید

Whiskered Tern

تركى: قاشقا دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خو زكهى گوناسپى

Morphological characteristics: 23-25 cm length and 74-78 cm wing-span. A small tern greatly similar to Common Tern *Sterna hirundo* but distinguished by smaller body, shallowly forked tail, and dark grey upperparts, underparts, rump, and tail. Sexes similar with some seasonal variation. Breeding adult distinguished by black forehead, cap, and nape which contrast greatly with white cheeks and dark grey breast and belly. In flight, wings silvery-grey, but outer primaries black. Also, has dark red bill and legs. Non-breeding adult has white forehead, grey-and-white streaked crown and nape, light grey upperparts, and white underparts and under wing-coverts. Juvenile like non-breeding adult but with ginger upperparts and dark brown or buff feather margins. Rear part of cap and nape dark and bill black.

Biological characteristics: Prefers stagnant or flowing inland waters with patches of emerging vegetation, flooded fields, and rice-paddies in summer, and on open lakes, ponds, coastal water bodies, and estuaries in winter. Flight action similar to other terns of the same size, but with more direct tract and more regular and deeper wing-beats. On migration, often found in groups along with White-winged Tern *C. leucopterus*. Dives to surface to catch fish, but feeds also on insects, larvae, and amphibians. Breeding starts late April to late May. Colonies established in shallow water of marshes and ponds between emergent vegetation. Monogamous. Nest a mass of floating vegetation, built on water surface, anchored to plants such as emergent grasses. Usual clutch 3, sometimes 2-4, oval eggs, pale blue, buff, or grey in colour with black and brown spots, 39.2×28.5 mm in size. Eggs hatch after 18-20 days. Chicks precocial and semi-nidifugous. Leave nest after 4-10 days. Cared for and fed by both parents for about 23 days, independent after 7 days.

Distribution and abundance: An abundant summer visitor to wetlands of the south Caspian region, and a common summer visitor to wetlands in Urumiyeh basin (Azarbaijan), Khuzestan, and Sistan-Baluchestan. Also, a common winter visitor to wetlands of Khuzestan. Small numbers recorded in mid-winter in Urumiyeh basin, southwest of the Caspian Sea, and Sistan basin. A widespread passage migrant, especially in northern Iran, but also recorded at several localities in the southeast.

شناسایی است. در پرواز تیرگی انتهای شاهپرهای اولیه به خوبی نمایان است. همچنین منقار و پاهای قرمز تیره دارد. در خارج از این دوره، روتنه به خاکستری روشن می گراید و زیرتنه و زیر بالها سفید میشود. پیشانی نیز سفید و قسمت عقبی تارک سر با رگهرگهٔ سیاه و سفید پوشانده میشود. در پرندهٔ نابالغ روتنه زنجبیلی کمرنگ، حاشیه پرها قهوهای تیره و نخودی، قسمت عقبی تارک سر و پس گردن تیره و منقار سیاه است.

ویژ گیهای زیستی: آبهای داخلی جاری یا ساکن، تالابهای آب شیرین با پوشش گیاهی در حاشیه، دریاچههای باز، آببندانها، پیکرههای آبی ساحلی و مصبها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی شبیه به دیگر پرستوهای دریایی هم جثهاش دارد ولی نسبت به آنها مسیر مستقیمتری را طی می کند و بال زدنهایش عمیقتر و منظمتر است. در زمان مهاجرت، اغلب در دستههای مخلوط همراه با «پرستوی دریایی بال سفید» دیده میشود. برای صید ماهی به سطح آب شیرجه میرود. همچنین از حشرات و لارو آنها و دوزیستان تغذیه می کند. جوجهآوری از اوایل اردیبهشت تا اواسط خرداد آغاز میشود و کلنی جوجهآوری خود را در بخشهای کمعمق پیکرههای آبی و آببندانهای موجود در مناطق باتلاقی تشکیل میدهد. تک همسر است و آشیانهاش تودهای از علفهای آبی و میگر گیاهان است که در سطح آب و متصل به گیاهانی نظیر نی ساخته میشود. معمولاً سه و دیگر گیاهان است که در سطح آب و متصل به گیاهانی نظیر نی ساخته میشود. معمولاً سه و کاهی دو تا چهار تخم بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، آبی کمرنگ، نخودی یا خاکستری با خالها و لکههای سیاه یا قهوهای و به ابعاد ۲۰۸۸ × ۲۰٫۳ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۸ تا ۲۰ روز گول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، پس از چهار تا ۱۰ روز آشیانه را ترک می کنند، در حدود ۲۳ روزگی پرواز می کنند و پس از حدود هفت روز مستقل میشوند.

پراکنش و فراوانی: به فراوانی در تالابهای نواحی جنوبی دریای خزر و به صورت معمول در تالابهای استانهای آذربایجان، خوزستان و سیستان و بلوچستان تابستان گذرانی و جوجه آوری می کند. همچنین به صورت معمول در تالابهای استان خوزستان و به تعداد کمتر و به صورت نامنظم در حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه، جنوب غربی دریای خزر و حوضهٔ سیستان زمستان گذرانی می کند. مهاجر عبوری نواحی وسیعی از کشور به ویژه در نواحی شمالی و جنوب شرقی است. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

410

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۰ تا ۲۳ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۳ تا ۶۷ سانتی متر است. پرستوی دریایی متوسط جثه تالابزی است که شباهت زیادی به «پرستوی دریایی سیاه» دارد ولی به واسطهٔ منقار کوچکتر، پاهای بلندتر، سیاهی پوشپرهای زیر بالها و دمگاه و دم سفید بدون دو شاخه در انتها از آن متمایز میشود. نر و ماده همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهآوری با سر، گردن و زیرتنهٔ سیاه، روتنهٔ خاکستری تیره و سفیدی روی بالها مشخص است. منقار سیاه و پاهای قرمز روشن دارد. در خارج از این دوره سیاهی بدن و زیر بالها از بین میرود و فقط رگهرگهٔ تیرها*ی* در تارک سر و لکهٔ سیاهی در پشت چشمها دیده میشود. روتنه و بالها نیز خاک رنگ پریده به نظر می رسد. پرندهٔ نابالغ روتنهٔ قهوه ای مایل به سیاه دارد، روی بالها خاکستری نقرهای و تارک سر و پشت چشمها سیاه است و به واسطهٔ دمگاه سفید و فقدان لکههای سیاه اطراف سینه از نابالغ «پرستوی دریایی سیاه» متمایز میشود.

ویژگیهای زیستی: دریاچههای آب شیرین، تالابهایی با پوشش گیاهی گسترده در حاشیه، سواحل پیکرههای آبی، مانگروها، رودخانهها، دشتهای سیلابی و مصبها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای اجتماعی است و زمان مهاجرت در دستههای بزرگی دیده میشود. پروازی شبیه به «پرستوی دریایی سیاه» دارد ولی نسبت به آن آرامتر بال میزند. بیشتر از بیمهرهها و گاهی ماهیها و دوزیستان تغذیه می کند. جوجه آوری از اوایل خرداد آغاز می شود و کلنی جوجه آوری را در آبهای راکد کمعمق گاهی همراه با «پرستوی دریایی سیاه» تشکیل میدهد. تک هم آشیانهاش تودهای از علفهای آبی و دیگر مواد گیاهی است که به صورت شناور در آبهای کمعمق یا روی گیاهان آبزی شناور ساخته می شود. معمولاً سه، گاهی دو و به ندرت چهار تخم بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، کرم تا نخودی کمرنگ، با خالهای سیاه یا قهوهای تیره و به ابعاد ۲۴٫۴ × ۳۳٫۷ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۸ تا ۲۲ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی توانمند و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در حدود ۲۴ تا ۲۵ روزگی پرواز می کنند و کمی پس از آن مستقل میشوند.

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری معمول نیمهٔ غربی کشور به ویژه نواحی آذربایجان و نواحی

پرستوی دریایی بال سفید Chlidonias leucopterus White-winged Tern (White-winged Black Tern)

تركى: أغ قاناد دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خو ر كهى بال سپى

Morphological characteristics: 20-23 cm length and 63-67 cm wingspan. A medium-sized marsh-living tern greatly similar to Black Tern C. niger but distinguished by shorter bill, longer legs, black under wing-coverts, and white rump and tail, hardly forked at end. Sexes similar with marked seasonal variation. Breeding adult with black head, neck, and underparts, dark grey upperparts, and pale grey to white upper wing-coverts. Bill black and legs light red. Non-breeding adult lacks black on body and underwing, also shows short darkly streaked cap, connected with narrow black patch behind eyes, and pale grey upperparts and wings. Juvenile like non-breeding adult, but with black-brown upperwing, pale grey median upper wing-coverts, and black cap and black bar behind eyes. Distinguished from juvenile of Black Tern by white rump and lack of black bar at side of breast.

Biological characteristics: Prefers freshwater lakes, wetlands with dense marginal vegetation, creeks among mangrove forest, rivers, floodplains, and estuaries. Gregarious, often seen in large groups throughout year. Flight action similar to Black Tern but with deeper wing-beats. Feeds mainly on invertebrates and occasionally on fish and amphibians. Breeding starts late May. Colonies established among standing or floating vegetation in shallow stagnant water, occasionally together with Black Tern. Monogamous. Nest a shallow cup on a floating mass of stems and roots of waterweeds. Usual clutch 3, occasionally 2 and rarely 4, oval eggs, cream to pale buff in colour with black or dark brown spots, 33.7×24.4 mm in size. Eggs hatch after 18-22 days. Chicks precocial and nidifugous. Fledging period 24-25 days.

Distribution and abundance: A common passage migrant mainly in western half of Iran, especially in Azarbaijan and the south Caspian region. Some birds have been recorded in summer at wetlands in Urumiyeh basin and Meyghan wetland (Markazi), but there has been no evidence of breeding. A very scarce winter visitor to wetlands in Mazandaran and Khuzestan.

Chlidonias niger

پرستوی دریایی سیاه

Black Tern

تركى: قارا دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خو زكهى رەش

Morphological characteristics: 22-24 cm length and 64-68 cm wingspan. A medium-sized swamp-living tern greatly similar to White-winged Tern C. leucopterus but distinguished by longer bill, shorter legs, grey instead of black colour of under wing-coverts, grey instead of white rump, and rather forked tail. Sexes almost similar with marked seasonal variation. Male breeding adult with black head, dark grey body, and white under tail-coverts. Wings light grey below and dark grey above. Dark primaries easily distinguishable in flight. Also, has rather short black legs and black bill with length similar to size of head. Female breeding adult distinguished from male by greyer plumage. Non-breeding adult has grey upperparts, wing, and tail, black cap, ear-coverts, and band on forewing, white face, cheeks, and underparts, and black patch at side of upper breast. Juvenile resembles non-breeding adult, but black on head more extended, black patch at side of breast more distinct, and upperparts and upper wing-coverts look scaly due to buff feather-fringes.

Biological characteristics: Prefers well-vegetated freshwater lakes and marshes for breeding, but at sea and in estuaries, bays, and at coastline in winter. Flight powerful and smooth with frequent stops of hovering and plunging. Forages singly or in group about 2 m above water surface, swooping down to get insect prey from surface in summer, but plunge-diving (similar to Whitewinged Tern C. Leucopterus and Whiskered Tern C. hybrida) for small fish and crustaceans in winter.

Distribution and abundance: A rare migrant in spring and an uncommon autumn migrant in north-western Iran and some central wetlands such as Meyghan in Markazi. A few birds recorded in Urumiyeh basin in summer, but with no evidence of breeding.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۲ تا ۲۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۶۴ تا ۶۸ سانتیمتر است. پرستوی دریایی متوسطجثه تالابزی است که شباهت زیادی به «پرستوی دریایی بالسفید» دارد ولی به واسطهٔ منقار بلندتر، پاهای کوتاهتر، رنگ روشن زیر بالها و دم خاکستری اندک دو شاخه از آن متمایز می شود. نر و ماده تقریبا همشکل و دارای تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجهاًوری سر و بدن خاکستری تیره دارد، به استثنای پوشپرهای زیر دم که سفید است. زیر بالها خاکستری کمرنگ و روی آنها خاکستری است و تیرگی شاهپرهای اولیه در نوک بالها در پرواز به خوبی دیده می شود. پاهای سیاه و به نسبت کوتاه و منقاری به همین رنگ و تقریبا هم اندازه سرش دارد. پرندهٔ مادهٔ بالغ به واسطهٔ پروبال خاکستری تر از نرها قابل تمایز است. در خارج از این دوره روتنه خاکستری دودی، تارک سر و گوشپرها سیاه و مابقی سر و زیرتنه سفید دیده می شود. همچنین لکههای سیاهی در دو طرف سینه و لبهٔ جلویی بالها ظاهر می شود. پرندهٔ نابالغ تا حدی شبیه بالغها در پوشش زمستانه است ولی سیاهی سر گسترش بیشتری دارد، لکههای تیره اطراف سینه مشخصتر است و روتنه به واسطهٔ حاشیهٔ نخودی پرها، فلس دار به نظر می رسد.

ویژگیهای زیستی: دریاچههای باز، پیکرههای آبی، مصبها، آببندانها، تالابهای نمکی، خلیجها و نوارهای ساحلی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی سبک و قدرتمند با چرخشها و تغییرات ناگهانی مسیر دارد و اغلب نزدیک به سطح آب به تنهایی یا به صورت گروهی پرواز می کند. مانند «پرستوی دریایی بال سفید» و «پرستوی دریایی گونه سفید» برای صید طعمه در حال پرواز در ارتفاع حدود دو متری خود را به سطح آب میزند و اغلب از ماهیها، حشرات و سخت يوستان تغذيه مي كند.

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری نادر بهاره و مهاجر غیرمعمول پاییزه در شمال غرب کشور و برخی تالابهای مرکزی نظیر میقان در استان مرکزی است. تعداد کمی تابستانها در حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه باقی میمانند ولی گزارشی از جوجهآوری آنها در این منطقه در دست نسیت. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

4 A 4

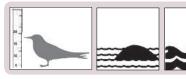

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۸ تا ۴۰ سانتی متر و گستردگی بالها ۷۷ تا ۸۵ سانتی متر است. پرستوی دریایی متوسطج که به واسطهٔ رنگ قهوه ای تیرهٔ بدن همراه با تارک سر روشن و همچنین دم دراز و گوه ای شکل از سایر پرستوهای دریایی به آسانی قابل تشخیص است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ بخش جلویی تارک سر سفید خاکستری و بخش عقبی آن و پس گردن خاکستری قهوه ای است. فاصلهٔ بین چشمها تا منقار قهوه ای مایل به سیاه است و نیم دایرهٔ سفید رنگی زیر چشمها دیده می شود. شاهپرهای پرواز و دم سیاه و مابقی بدن قهوه ای دودی است. منقار سیاه و پاها مایل به قرمز یا خاکستری تیره هستند. پرندهٔ نابالغ یکدست قهوه ای تیره دیده می شود و فاقد ته رنگ دودی است، تارک سر قهوه ای خاکستری کمرنگ است و خط سفید رنگ ناز کی در بالای چشمها دارد. ویژ گیبهای زیستی: پرنده ای دریازی و مختص نواحی حاره ای و نیمه حاره ای است و در جزایر سنگی و صخره ای دور از دسترس جوجه آوری می کند. اغلب نزدیک به سطح آب پرواز جی کند و به صید ماهیها، سخت پوستان و حشرات موجود در سطح آب می پردازد.

پرستوی دریایی قهوهای Brown Noddy (Common Noddy)

تركى: قرمزى دنيز قارانقوشى، كردى: ماسى خو زكهى قه هوهاى

Morphological characteristics: 38-40 cm length and 77-85 cm wingspan. A medium-sized tern, differing strongly from all other terns by dark plumage with contrasting pale cap (others pale with dark cap) and by long wedge-shaped instead of forked tail. Sexes similar with no seasonal variation. Adult shows grey-white forecrown and brown-grey rear crown and nape, sharply set off from black lore and small white crescent below eye. Flightfeathers and tail black; rest of plumage sooty-brown. Bill thick and black, legs reddish- or greyish black. Juvenile dark brown with paler feather-fringes, lacking sooty tone on body, crown pale grey-brown, sometimes with indistinct white line above eye.

Biological characteristics: A sea-bird of tropical and sub-tropical regions, mostly breeding on ground or in trees on remote rocky islands and coral reefs. Mostly feeds on fish, crustaceans, and squid, taking these by pecking from surface while flying close above water.

Distribution and abundance: Observed once in late spring 2006 and once in late spring and early summer 2011, when one vagrant was recorded in Sheedvar island among other terns. Individuals in Iran likely vagrants from breeding colonies in Arabian Sea or Gulf of Aden.

أب شكاف Rynchops albicollis

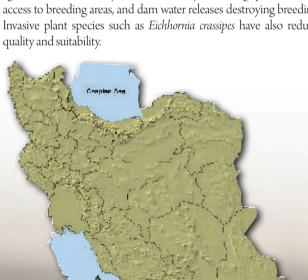
Indian Skimmer

Morphological characteristics: 40-42 cm length and 108-130 cm wingspan. An aquatic tern-like bird with very long and pointed wings and shallowly forked tail, distinguished from other water-birds by much elongated and laterally flattened knife-like lower mandible. Sexes similar (male slightly larger) with slight seasonal variation. Face, neck, side of head, and all underparts of breeding adult white; cap and nape as well as mantle to central rump and upperwing black. Bold white bar along rear edge of wing and white tail and lateral rump conspicuous in flight. Underwing white with ill-defined black tips to longer primaries. Eyes brown, bill bright orange-red with vermilion base and yellow tip, short legs vermilion-red. Adult in non-breeding plumage as in breeding, but upperparts black-brown and hindneck and rump mottled grey. Juvenile similar to adult but cap and nape brown-grey with white streaking, mantle to back and upper wing-coverts brown-grey with buff-white feather-fringes, appearing scaled. Bill pink-red with blackish tip, legs also pink-red.

Biological characteristics: Prefers broad rivers and lakes with sandbars and islets, in winter also found in shallow estuaries with mudflats and banks, feeding low above water and resting on low banks and shores. Behaviour similar to terns Sternidae, hunting singly or in small parties, resting on sandbanks in closepacked flocks, all birds facing wind. Feeds largely on small fish, crustaceans, and insect larvae. Flies with shallow beats of long high-held wings just above surface of placid shallow water, with head lowered, bill opened, and lower mandible obliquely cutting through water. When prey touches lower mandible, bill snaps and prev is swallowed.

Distribution and abundance: A single record for Iran, a bird collected on Rud-e Sarbaz near Bahu Kelat (Baluchestan) by Zarudny; most likely a vagrant in Oman Sea.

Conservation status: Globally has been listed as Vulnerable (VU) in IUCN red list. Most important factors internationally threatening the species include exploitation and degradation of rivers and lakes, disturbance caused by fishing activities, transportation, domestic use, irrigation system, and pollution from agriculture and industry. Also affected by damming, predator and livestock access to breeding areas, and dam water releases destroying breeding colonies. Invasive plant species such as Eichhornia crassipes have also reduced habitat

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۱۰۸ تا ۱۳۰ سانتی متر است. پرندهای دریازی با بالهای بسیار بلند و نوک تیز و دم دو شاخه است. به واسطهٔ نیم نوک پایینی اش که بزرگتر از نیمنوک بالایی است و از پهلوها فشرده و شبیه به چاقو به نظر میرسد، از سایر پرندگان دریازی به آسانی قابل تشخیص است. نر و ماده همشکل (نر اندکی بزرگتر) و دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ در دورهٔ جوجهاوری پیشانی سفید دارد. تارک سر، پس گردن، روتنه و پوشپرهای روی بالها سیاه است و صورت، گردن و زیرتنهٔ سفید دیده میشود. در پرواز نوار سفید رنگی در حاشیهٔ عقبی بالها و نوار سیاه طولی باریکی در امتداد دمگاه و دم سفیدش دارد. پوشپرهای زیر بالها سفید و نوک بزرگترین شاهپرهای اولیه تیره است. چشمها قهوهای، منقار نارنجی پر رنگ و نوک آن زرد و پاها قرمز روشن است. در خارج از این دوره، سیاهی روتنه به قهوهای می گراید و در پس گردن و دمگاه لکهلکهٔ خاکستری ظاهر میشود. پرندهٔ نابالغ تا حدی شبیه بالغها است ولی تارک سر و پس گردن قهوهای خاکستری همراه با رگهرگهٔ سفید دارد، روتنه و پوشپرهای روی بالها قهوهای خاکستری دیده می شود و به واسطهٔ حاشیهٔ سفید نخودی پرها، الگوی فلس مانند ایجاد می کند. پاها صورتی مایل به قرمز و منقار نیز به همین رنگ با نوک تیره است.

ویژگیهای زیستی: رودخانهها و دریاچههای وسیع با سواحل شنی و جزایر کوچک را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و در زمستان در مصبهای کم عمق با سواحل گلی نیز دیده می شود. رفتاری شبیه به پرستوهای دریایی دارد، به تنهایی یا در دستههای کوچک شکار می کند و برای استراحت به صورت گروههای فشرده در سواحل شنی رودخانهها تجمع می کنند. گاهی نیز در شبهای مهتابی به شکار می پردازد. اغلب از ماهیهای کوچک تغذیه می کند. برای تغذیه به نحو زیبایی بر سطح آبهای ساکن یا با جریان بسیار آرام پرواز می کند و نیمنوک پایینی را با زاویهٔ خاصی در آب قرار می دهد که سبب ایجاد شکاف کوچکی در سطح آب در مسیر پروازش می شود. در این زمان طعمه در اثر برخورد با لبهٔ تیز نیمنوک پایینی به داخل دهان رانده و نیمنوک بالایی به سرعت بسته و طعمه

پراکنش و فراوانی: فقط یکبار توسط «زارودنی» از رودخانهٔ سرباز باهوکلات در استان سیستان و بلوچستان مشاهده شده است. احتمالاً به صورت اتفاقی در دریای عمان دیده می شود. وضعیت حفاظت: جزء پرندگان آسیبپذیر (VU) است. از مهمترین عوامل تهدید کننده این پرنده در مقیاس بینالمللی را میتوان تخریب زیستگاهها و افزایش آشفتگی و ناامنی ناشی از فعالیتهای صیادی، حمل و نقل آبی، استفادههای محلی، سیستمهای آبیاری و آلودگی ناشی از فعالیتهای صنعتی و کشاورزی برشمرد. همچنین فعالیتهای سدسازی در سالهای اخیر از یک سو سبب کاهش سطح آب و در نتیجه دسترسی آسان دامهای اهلی و طعمهخواران طبیعی به برخی زیستگاههای جوجه آوری شده و از سوی دیگر رهاسازی آب از سدها سبب تخریب کلنیهای جوجه آوری شده است. همچنین هجوم گیاهان آبزی مهاجم نظیر Eichhornia crassipes کیفیت و مطلوبیت بسیاری از زیستگاههای این پرنده را کاهش داده است.

PA9

- -

Syrrhaptes paradoxus Pallas`s Sandgrouse

کوکر دم دراز

illugiouse

تركى: تل قويروق باغرى قارا، كردى: كور كورهى كلك دريْرْ

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۰ تا ۴۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۳ تا ۷۸ سانتی متر است. کو کری بزرگ جثه است که به واسطهٔ دم دراز و لکهٔ سیاه شکم از سایر کو کرها تفکیک می بزرگ بخه است که به واسطهٔ دم دراز و لکهٔ سیاه شکم از سایر کو کرها تفکیک می شود. نر و ماده تا حد زیادی همشکل (نر اندکی بزرگتر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ با روتنهٔ نخودی شنی همراه با رگهرگهٔ تیره دیده می شود. صورت و گلو خرمایی مایل به نارنجی است و نوار خاکستری رنگی از چشمها تا گردن و اطراف سینه کشیده شده است. بخش پایینی گردن و سینه خاکستری کمرنگ است و توسط نوارهای عرضی سیاه و باریکی از زیر تنهٔ سفید مایل به نخودی جدا می شود. شاهپرهای اولیه خاکستری کمرنگ و حاشیهٔ عقبی شاهپرهای ثانویه تیره هستند که در پرواز به خوبی دیده می شود. پرندهٔ مادهٔ بالغ شبیه به نر ویوشپرهای بالها و خط سیاهی در زیر گلو دارد. پرندهٔ نابالغ شبیه به ماده ولی فاقد رنگ خرمایی پوشپرهای بالها و خط سیاهی در زیر گلو دارد. پرندهٔ نابالغ شبیه به ماده ولی فاقد رنگ خرمایی در سر است و لکهٔ شکمی به رنگ قهوهای دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: مناطق نیمهبیابانی کم ارتفاع با پوشش استپی و خاکهای رسی، لومی تا شنی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از شنهای روان، بیابانهای خشک و بی آب، کوهستانها، تالابها، جنگلها و مناطق مسکونی دوری می کند. پرندهای اجتماعی است. الگوی پرواز منحصر به فردی در بین کوکرها دارد، نسبت به آنها قدر تمندتر و سریعتر پرواز می کند و هنگام پرواز صدای «هیس» مانند مشخصی از بالهایش شنیده می شود. به طور عمده دانه خوار است، همچنین از بخشهای تازه رویش یافتهٔ گیاهان نیز تغذیه می کند و نظیر ماکیانها با کندن زمین به جستجوی غذا و دانه می پردازد.

پراکنش و فراوانی: به تعداد اندک و نامنظم در دشت ترکمن صحرا زمستان گذرانی می کند. همچنین در گذشته به صورت سرگردان در نواحی خراسان و آذربایجان نیز مشاهده شده است. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Morphological characteristics: 30-41 cm length and 63-78 cm wing-span. A large sandgrouse, distinguished from relatives by long tail and black bellypatch. Sexes almost similar (male slightly larger) with no seasonal variation. Adult male with sandy-buff upperparts barred with black, orange-buff face and throat, and grey stripe extending from eye to neck and breast. Lower part of neck and breast light grey separated from white-buff underparts by narrow horizontal black bars. Primaries pale grey and secondaries with dark rear margins easily seen in flight. Female resembles male but paler and cap, hindneck, stripe behind eye, and shorter upper wing-coverts spotted black and a narrow bar present below yellow of throat. Juvenile resembles female, but lacks yellow-buff colour on head and dark belly-patch.

Biological characteristics: Prefers flat semi-deserts with steppe vegetation and clayey, loamy, or sandy soils. Avoids drifting sands, extensive waterless desert, mountains, forests, wetlands, and residential areas. Gregarious. Flight more powerful and rapid than in other sandgrouse. Wing-beats produce a 'hiss'-like sound in flight. Feeds mainly on seeds and also green shoots. Like poultry, regularly forages for grubs and seeds by digging in ground.

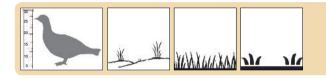
Distribution and abundance: An irregular winter visitor in small numbers to Turkaman Steppes in north-eastern Iran. Observed as a vagrant in Khorasan and Azarbaijan in the past.

كوكر شكم بلوطي Pterocles exustus

Chestnut-bellied Sandgrouse

تركى: آلا قارن باغرى قارا، كردى: كوركورهى بەرنگ شى

Morphological characteristics: 31-33 cm length and 48-51 cm wingspan. A medium-sized sandgrouse distinguished by slightly elongated central tail-feathers, and dark chestnut underparts and underwing. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Head, neck, and chest of adult male buff with pink tinge. Chest-band narrow and black. Upperparts yellowish brown with light spots, underparts chestnut, almost black in the middle. Primaries black with white tip, conspicuous in flight. Female dusty yellow, vermiculated with dark streaks except on neck and broad lower breast-band. Juvenile resembles female but paler, upperparts thinly vermiculated, and tail not elongated.

Biological characteristics: Inhabits semi-arid plains covered with sparse thorny scrub or acacias or on fringe of dry cultivated fields, with loose silty or dusty soil, scattered stones, or rocky outcrops. Often avoids dense cover and woods, rocky terrain as well as wetlands. Usually in flocks of 10-30 birds. Flight action powerful with quick and regular wing-beats. Waterholes usually visited at mid-morning, reached after flying long distances in family groups. Feeds almost exclusively on vegetative matter, mainly seeds. Walks with short steppes in search of seeds. Breeding starts mid-January. Probably monogamous. Nest a shallow depression on ground, unlined or lined with a few straws. Usual clutch 2-3 extended-oval cream eggs, spotted brown to grey and violet, 36.1×25.2 mm in size. Eggs hatch after 23 days. Chicks precocial and nidifugous. No data available on fledging period.

Distribution and abundance: A locally common resident in coastal lowlands from Bandar Abbas (Hormozgan) east to Baluchestan coast and the Pakistan border.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۱ تا ۳۳ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۸ تا ۵۱ سانت_و کو کری متوسط جثه است که به واسطهٔ دم دراز و رنگ بلوطی تیرهٔ زیرتنه و زیر بالها از سایر کو کرها قابل تفکیک است. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ سر، گردن و سینه نخودی با تهرنگ صورتی و نوار سینهای باریک و سیاه رنگ دارد. روتنه قهوهای مایل به زرد همراه با خالهای روشن و زیرتنهٔ بلوطی پر رنگ و در وسط تقریباً سیاه است. شاهپرهای اولیه سیاه و نوک آنها سفید است که در پرواز به خوبی به چشم می آید. پرندهٔ ماده یکدست زرد خاکی همراه با خطوط موجدار تیره البته به استثنای گلو و نوار پهن پایین سینه است. پرنده نابالغ شبیه به ماده ولی کمرنگتر، خطوط موجدار روتنه ناز کتر و فاقد دم دراز است.

ویژگیهای زیستی: استپها و دشتهای باز مناطق نیمهبیابانی با خاک سیلتی یا پوشیده شده از سنگ با بوتههای پراکنده، اراضی بایر بین مزارع و کشتزارهای برداشت شده موجود در مناطق نیمه خشک را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. گاهی نیز در دشتهایی با بوتههای خاردار یا درختان آکاسیا دیده می شود ولی اغلب از پوشش گیاهی متراکم، درختزارها، نواحی سنگی و صخرهای و نواحی تالابی پرهیز می کند. معمولاً در دستههای ۱۰ تا ۳۰ تایی دیده می شود. پروازی قدرتمند با بال زدنهای سریع و یکنواخت دارد. معمولاً دو ساعت پس از طلوع خورشید به صورت گروههای خانوادگی فواصل طولانی را برای رسیدن به آب پرواز می کنند. بیشتر از مواد گیاهی به ویژه بذرها تغذیه می کند و با گامهای کوتاه به جستجو و برچیدن دانهها از سطح زمین می پردازد. جوجه آوری از اواسط فروردین آغاز می شود. احتمالاً تک همسر است و آشیانه اش حفره ای کمعمق و معمولاً فاقد پوشش یا با اندک مواد گیاهی است که روی زمین ساخته می شود. معمولاً دو تا سه تخم بیضی کشیده تا بیضی، کرم تا نخودی کمرنگ، با خالها و لکههای قهوهای و تا حدودی خاکستری مایل به بنفش و به ابعاد ۲۵٫۲ × ۳۶٫۱ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۳ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. اطلاعات بیشتری در

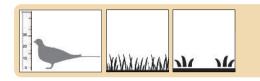

ļ

کوکر شکم سفید Pterocles alchata

Pin-tailed Sandgrouse

ترکی: اَغ قارین باقری قارا، **کردی:** کور کورهی بهرنگ سپی، **سیستانی:** چُقَر

Morphological characteristics: 31-39 cm length and 54-65 cm wing-span. A rather large sandgrouse with strikingly white underparts and elongated central tail-feathers. Sexes dissimilar, male with little seasonal variation. Adult male in breeding season shows chestnut-buff face with black eye-stripe, olive-green cap and neck, and black chin. Upperparts olive-green, spotted golden yellow. Rump and upper tail-coverts barred black and yellow. Broad buff breast-band separated from neck and belly by two black bands. In flight, white underparts and underwing contrast sharply with black wing tip and trailing edge of wing. Central pair of tail-feathers elongated, largely black. Adult female resembles male but is distinguished by buff-yellow face, white chin, yellow upperparts barred black and violet, two black lines across breast and another on lower throat. Adult non-breeding cap and upperparts barred black and rufous, throat white or partly spotted black. Juvenile resembles female but upperparts paler, central tail-feathers less distinct, and black bands on breast and underparts absent.

Biological characteristics: Favours arid or semi-arid sandy or clayey lowland steppe with sparse vegetation, dried-out marshes, sand-dunes, stony desert, and fallow land in dry cultivated areas. Flight action quick, with deep and regular wing-beats, alternated by occasional glides. Like all sandgrouse, wing-beats produce slight whistling sound. Feeds almost exclusively on vegetable matter, mainly seeds, shoots, and green leaves. Breeding starts May to June, breeding colonies established loosely in sandy or rocky deserts. Nest a shallow depression on ground in the open or nearby vegetation or rocks. Usual clutch 3, sometimes 2-4, smooth and glossy buff eggs with brown blotches, 45.7×29.8 mm in size. Eggs hatch after 19-25 days. Chicks, precocial and nidifugous, leave nest after 1 day and follow parents. Independent in 10 days, still remaining with parents for a longer time.

Distribution and abundance: A locally common breeding bird in southwestern lowlands from the region of Qasr-e Shirin east to Mond River valley. Outside breeding season, small parties recorded in central Fars. Also, a locally abundant winter visitor to Turkaman Steppes. An occasional vagrant to southeast Caspian region and northern Khorasan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۱ تا ۳۹ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۴ تا ۶۵ سانتی متر است. کو کری به نسبت بزرگ جثه است که به واسطهٔ دم دراز و زیر تنهٔ سفید از سایر کو کرها تفکیک می شود. نر و ماده متفاوت و نرها دارای اندک تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ در دورهٔ جوجه آوری با صورت زرد مایل به بلوطی، نوار چشمی سیاه، تارک سر و گردن سبز زیتونی و چانه سیاه دیده می شود. روتنهٔ سبز زیتونی همراه با خالهای طلایی و نوار سینه ای بلوطی پهن دارد که توسط دو نوار تیره از گردن و سینه جدا می شود. در پرواز رنگ سفید زیر تنه و زیر بالها در تضاد با حاشیهٔ سیاه رنگ شاهپرهای اولیه و ثانویه به خوبی دیده می شود. رگهرگهٔ زرد و سیاهی در دمگاه و دم دارد و پرهای میانی آن دراز تر است. پرندهٔ مادهٔ بالغ شبیه نرها است ولی به واسطهٔ صورت زرد نخودی، چانهٔ سفید، روتنهٔ زرد همراه با راهراه عرضی سیاه و ارغوانی، دو نوار تیرهٔ بین گلو و سینه و نوار سینهای روشنتر، از آن متمایز می شود. نرها در خارج از این دوره با تارک سر و روتنهٔ راهراه و گلوی روشن دیده می شوند. پرنده نابالغ شبیه ماده ولی روتنه کمرنگتر، شاهپرهای میانی دم نامشخص و فاقد نوار سینه بین سینه و زیر تنه است.

ویژگیهای زیستی: استپهای خشک و نیمهبیابانی با پوشش گیاهی تنک و پراکنده، دشتهای شنی، ماسهای و سنگی همچنین مزاع خشک را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پروازی سریع با بالزدنهای عمیق و منظم دارد که گاهی با بالبازروی همراه است. همانند سایر کو کرها هنگام پرواز صدای «هیس» مانندی از بالهایش به گوش میرسد. فقط از مواد گیاهی به ویژه بذرها، جوانهها و برگهای سبز تغذیه می کند. جوجهآوری از اوایل تا اواسط اردیبهشت آغاز می شود و کلنی جوجهآوری برگهای سبز تغذیه می کند. عجوبهآوری از اوایل تا اواسط اردیبهشت آغاز می شود و کلنی جوجهآوری کودرا به شکل پراکنده در بیابانهای شنی و صخرهای تشکیل می دهد. تک همسر است و آشیانهاش گودی کم عمقی است که اغلب آن را در میان تودهای از گیاهان یا صخرهها بنا می کند. معمولاً سه و گاهی دو تا چهار تخم بیضی کشیده، صاف، براق، به رنگ زرد نخودی با لکههایی به رنگ قهوهای و به ابعاد ۲۹۸ × ۲۹۸ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۹ تا ۲۵ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند، در اولین روز خروج از تخم بینو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند، در اولین روز خروج از تخم مدتی با والدین باقی می مانند.

Pterocles orientalis

کوکر شکم سیاه

Black-bellied Sandgrouse

تركى: باغرى قارا، كردى: كور كورهى بەرنگ رەش، سيستانى: چُقُرسيَه سينه

Morphological characteristics: 33-35 cm length and 70-73 cm wingspan. A large and bulky sandgrouse with short tail. Combination of broad wings and black belly diagnostic in flight. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male with head and neck grey, cheek and upper neck chestnut, breast grey, and bar along lower neck black. Upperparts and upper wing-coverts vermiculated grey, each feather with bold orange spot on tip, forming rows on upperwing; secondaries orange. In flight, white under wing-coverts in great contrast with black flight-feathers and belly-patch. Female dusty-coloured, head and upperparts closely vermiculated black; throat uniform yellow, breast yellow-brown with heavy black spotting, bordered along lower throat and belly by white-fringed black bar. Juvenile resembles female.

Biological characteristics: Inhabits gravelly flats and slopes in arid to semi-arid steppes, salt-flats, pastoral scrubland, and occasionally arid farmlands. Usually found in medium to large flocks. Cautious and hard to approach. Flight action slower and more powerful than other sandgrouse, with quick, regular wing-beats and slower vertical take-off. Flies long distances in search of water at halfway morning or afternoon. Feeds mostly on seeds on bare ground among scattered vegetation. Breeding starts late April to mid-May in semi-arid zones, eroded slopes, mountainous slopes, gravelly areas, bare soils with scattered vegetation, and margins of cultivated lands. Monogamous. Nest a shallow scrape, unlined but surrounded by pebbles. Usual clutch 2-3 oval creamy buff to pure buff eggs, spotted brown, buff-brown, or violet-grey, 46.8×32.4 mm in size. Eggs hatch after 23-28 days. Chicks precocial and nidifugous. No more data available on fledging period. Probably two clutches laid annually.

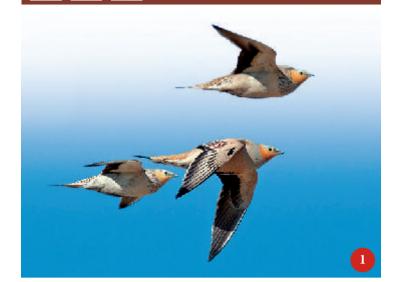
Distribution and abundance: A common resident in steppe and arable land in upland areas almost throughout Iran, but scarce and local in the southeast. Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۳ تا ۳۵ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۰ تا ۷۳ سانتیمتر است. کوکری بزرگ و پرجثه با دم کوتاه و بالهای به نسبت پهن است که به واسطهٔ رنگ سیاه شکم تشخیص داده می شود. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ با سر و گردن خاکستری، گلوی بلوطی با لکهای سیاه در پایین آن، سینهٔ خاکستری و طوق سینهای سیاه شناسایی میشود. روتنهٔ خاکستری با خالهای نارنجی و پوشپرهای روی بالها و شاهپرهای ثانویه نارنجی رنگ است. در پرواز رنگ سفید پوشپرهای زیر بالها در تضاد با سیاهی شاهپرهای پرواز و لکهٔ سیاه شکم به خوبی به چشم می آید. پرندهٔ ماده خاکی رنگ است و روی سر و روتنه خطوط موجی تیرهٔ فراوان دارد. گلو زرد و سینه اخرایی و پر از خالهای سیاه است که در قسمت پایین به یک طوق سیاه ختم می شود. پرنده نابالغ شبیه به پرنده ماده است.

ویژگیهای زیستی: استپهای خشک تا نیمهخشک، مناطق نیمهبیابانی با پوشش گیاهی کوتاه و پراکنده، دشتهای نمکی، شنِی، لومی، رسی یا سنگریزهای و گاهی کشتزارهای خشک را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. معمولاً در دستههای متوسط تا بزرگ دیده می شود. پرنده ای بسیار محتاط است و به دشواری می توان به آن نزدیک شد. به صورت عمودی و آرام از سطح زمین بلند می شود و پروازی سریع و قدرتمند با بال زدنهای تند و منظم دارد. اوایل صبح و قبل از غروب اَفتاب مسافت زیادی را برای نوشیدن آب پرواز می کند. بیشتر از بذرها تغذیه می کند. جوجه آوری از اواخر فروردین تا اواسط اردیبهشت در مناطق نیمهبیابانی، دامنههای خشک، استپهای کوهستانی، مناطق دارای سنگریزه، خاکهای لخت با بوته ها و علفهای کوتاه پراکنده و حاشیهٔ خشک کشتزارها آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای کمعمق و فاقد پوشش روی زمین است. معمولاً دو تا سه تخم بیضی، صاف، صیقلی، نخودی مایل به کرم تا نخودی، با خالها و لکههای قهوهای یا قهوهای مایل به نخودی، بنفش کمرنگ و خاکستری مایل به بنفش و به ابعاد ۳۲٫۴ ×۴۶۸ میلیمتر می گذارد. تفریخ

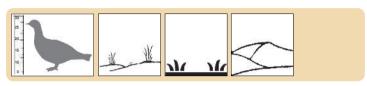
ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۰ تا ۳۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۳ تا ۶۵ سانتی متر است. کو کری متوسط جثه با دم به نسبت بلند است. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ به واسطهٔ تارک سر، پس گردن و سینهٔ خاکستری مایل به آبی، گونه ها، گلو و گردن نارنجی روشن و روتنهٔ شنی همراه با لکههای خاکستری قابل شناسایی است. نوار طولی باریک و سیاه رنگی در شکم دارد که فقط هنگام پرواز دیده می شود. پوشپرهای زیر بالها نخودی کمرنگ، شاهپرهای ثانویه سیاه و شاهپرهای اولیه رنگ پریده هستند. پرندهٔ ماده یکدست نخودی همراه با خالهای سیاه فراوان در روتنه و سینه است. پرندهٔ نابالغ شبیه به ماده است ولی رنگ بدن روشنتر، چانه و گلو سفید و نوار طولی شکم قهوهای تیره دیده می شود.

ویژگیهای زیستی: مناطق بیابانی با خاک شنی و لومی، مناطق نیمهبیابانی هموار با پوشش گیاهی پراکنده، شنزارها و شیبهای سنگی لخت را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و به وجود منابع آبی در زیستگاه وابستگی زیادی نشان می دهد ولی مانند «کوکر گندمی» از آبهای خیلی شور پرهیز می کند. پرنده ای اجتماعی است و به ویژه زمستانها در دستههای بزرگ دیده می شود. برای نوشیدن آب اوایل صبح و هنگام غروب آفتاب دسته دسته به سوی منابع آبی پرواز می کنند. بیشتر از مواد گیاهی به ویژه بذرها تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط فروردین در بخشهای ماسهای و صخرهای واقع در مناطق بیابانی آغاز می شود. تک همسر است و آشیانه ش حفره ای کم عمق و فاقد پوشش است که آن را روی زمین می سازد. معمولاً دو تا سه تخم بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، نخودی کمرنگ، با خالها و لکههای قهوه ای روشن یا قهوه ای مایل به قرمز و خاکستری مایل به از غوانی کمرنگ و به ابعاد ۲۸ × ۴۱٫۷ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۹ تا ۳۱ روز طول می کشد. جوجه ها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. اطلاعات بیشتری از دورهٔ پرورش جوجهها در دست نیست.

کوکر خالدار Pterocles senegallus

Spotted Sandgrouse

تركى: خالى باغرى قارا، كردى: كوركورهى خالخال، سيستانى: كوتو- كوتوك

Morphological characteristics: 30-35 cm length and 53-65 cm wingspan. A medium-sized sandgrouse with elongated central tail-feathers. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male distinguished by blue-grey cap, nape, and breast, light orange chin, neck, and throat, sandy upperparts spotted grey, and narrow black patch on mid-belly, obvious only in flight. Under wing-coverts pale buff, secondaries black, and primaries pale. Female buff, heavily streaked, spotted, and barred black on upperparts and breast. Juvenile resembles female but plumage paler sandy-buff, throat-patch whitish, and belly-stripe brown.

Biological characteristics: A bird of desert and semi-desert, inhabits wide flat plains and broad valleys with clayey, silty, or loamy soils and low sparse vegetation; occurs on coastal salt-flats, but for drinking depends on freshwater, like Crowned Sandgrouse *P. coronatus* avoids saline water. Gregarious, found in large groups in winter. Flies in parties to reach waterholes early morning or at dusk. Feeds predominantly on plant material, mostly seeds. Breeding starts mid-April. Monogamous. Nest a shallow depression on ground, unlined but usually next to stone. Usual clutch 2-3 oval pale buff eggs, spotted light brown or grey-violet, 41.7×28 mm in size. Eggs hatch after 29-31 days. Chicks precocial and nidifugous. No more data available on fledging period.

Distribution and abundance: A locally fairly common resident in southern coastal lowlands and south-eastern deserts from northern Khuzestan east to northern Baluchestan and the Sistan basin. Also occurs on Lavan Island (Hormozgan).

کوکر راهراه Pterocles lichtensteinii کوکر راهراه

Lichtenstein's Sandgrouse

تركى: آلا باغرى قارا، كردى: كور كورهى ري ري ري

Morphological characteristics: 24-26 cm length and 48-52 cm wing-span. The smallest sandgrouse in Iran with short tail. Sexes dissimilar with no seasonal variations. Adult male with black and white bars on forecrown, uniform grey under wing-coverts, rusty-buff breast, broken by black band across middle and bordered by black band below. Rest of body yellow-buff, finely vermiculated with dark bars. Bill dull red and toes orange-yellow. Female uniform grey-brown, finely vermiculated all over, and with pale eye-ring. Juvenile resembles female but bars on upperparts narrower, hardly more than vermiculation; flight-feathers grey.

Biological characteristics: Inhabits wadi beds, wooded or bush-covered rocky slopes with scattered acacias, narrow rocky valleys, or scree and boulders on low hills. Lives in pairs or small family groups, less gregarious than other sandgrouse of Iran. Mostly active in twilight and at night; visits waterholes for drinking, singly or in groups of 2-6 birds, just after sunset, just before sunrise, or at night, approaching them gradually, only when safety ensured. Feeds usually on plant material, mostly seeds. Breeding starts May to September. Monogamous. Nest a shallow depression on ground, without lining, built in the open or under bush. Usual clutch 2-3 oval, smooth, and rather glossy, pale buff eggs, spotted red-brown, 42×26.3 mm in size. Chicks precocial and downy. No data available on fledging period.

Distribution and abundance: A scarce and local resident in lowlands of Hormozgan and Baluchestan east to Pakistan border. Probably distributed more widely than records suggest because of its nocturnal drinking habits and inconspicuous nature.

Conservation status: This bird not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۴ تا ۲۶ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۸ تا ۵۲ سانتی متر است. کوچکترین کوکر با دم کوتاه است. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ نوارهای سیاه و سفید در جلوی پیشانی دارد. پوشپرهای زیر بالها یکدست خاکستری، سینه دارای نوار پهنی به رنگ نخودی خرمایی با دو نوار سیاه در پایین و میان آن و مابقی بدن قهوهای خاکی همراه با راهراه باریک به رنگ قهوهای تیره دیده می شود. منقار قرمز تیره و انگستان زرد مایل به نارنجی هستند. پرندهٔ مادهٔ بالغ یکدست قهوهای مایل به خاکستری راهراه و حلقهٔ دور چشمها روشن است. پرندهٔ نابالغ شبیه به ماده است ولی روتنهٔ راهراه فشرده تری دارد و شاهپرهای پرواز خاکستری هستند.

ویژگیهای زیستی: تپهها و دامنههای سنگی و صخرهای مناطق خشک با بوتهها و درختان پراکنده به ویژه آکاسیا را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و اغلب در بستر رودخانههای فصلی و درههای سنگی و صخرهای باریک دیده می شود. نسبت به سایر گونههای این جنس کمتر اجتماعی و بسیار محتاط است. معمولاً قبل از طلوع یا هنگام غروب آفتاب به صورت انفرادی یا در دستههای دو تا شش تایی به سوی منابع آبی پرواز می کنند، پس از رسیدن به آب در یک فاصله مشخص از آن فرود می آیند و در صورت احساس امنیت، اندک اندک به آن نزدیک می شوند. گاهی نیز برای نوشیدن آب به درون چاههای عمیق پرواز می کنند. بیشتر از مواد گیاهی به ویژه دانه گیاهان تغذیه می کند. جوجه آوری از اردیبهشت آغاز و تا شهریور ادامه می یابد. آشیانهاش حفرهای کمعمق و فاقد پوشش است که آن را روی زمین لخت در زیر سایه بوتههای کوتاه بنا می کند. معمولاً دو تا سه قرمز قهوهای و به ابعاد ۲۶٫۳ میلی متر می گذارد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند. اطالاعات بیشتری از دورهٔ پرورش جوجهها در دست نیست. برای تغذیه مستقل از والدین هستند. اطالاعات بیشتری از دورهٔ پرورش جوجهها در دست نیست. پراکنشی و فراوانی: به صورت محلی و کمیاب، مقیم استان سیستان و بلوچستان تا سواحل پراکنش و مراقان است. به دلیل مخفی کاری و فعالیت در تاریکی، احتمالاً محدوده

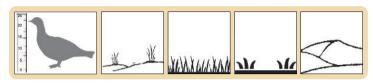
ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۷ تا ۲۹ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۲ تا ۳۹ سانتی متر است. کوکری به نسبت کوچک جثه با دم کوتاه است. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ تارک سر خرمایی با دو نوار خاکستری مایل به آبی در دو طرف آن دارد. صورت و گلو نارنجی و نوار عمودی سیاه رنگی جلوی صورت دیده می شود. رنگ مابقی بدن خاکی با تمرنگ صورتی است و در روتنه و روی بالها خالهای طلایی دارد. در پرواز شاهپرهای اولیه و ثانویه سیاه و در تضاد آشکاری با رنگ روشن زیر بالها و زیرتنه به چشم می آید. پرندهٔ ماده بر خلاف نر فاقد الگوی رنگ آمیزی سر و صورت است و به استثنای چانه و گلوی زرد رنگ، بدن یکدست خاکی مایل به خرمایی با خطوط ظریف موجدار به رنگ تیره دارد. پرندهٔ نابالغ بسیار شبیه به ماده ولی گلو روشنتر و خالهای روتنه نامشخصتر است.

ویژگیهای زیستی: مناطق بیابانی و نیمهبیابانی سنگی یا صخرهای با پوشش گیاهی اندک و درههای بسیار خشک در مناطق کوهستانی را ترجیح می دهد و از مناطق شنی پرهیز می کند. اغلب صبح زود برای نوشیدن آب به سوی منابع آبی پرواز می کند. از مواد گیاهی به ویژه دانههای سخت، همچنین جوانههای گیاهان علفی و دیگر گیاهان بیابانی تغذیه می کند. جوجهآوری از اواسط اردیبهشت آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش حفرهای کمعمق و فاقد پوشش بر روی زمین است. معمولاً دو تا سه تخم بیضی کشیده، صاف، تا حدی براق، کرم نخودی، با خالها و لکههای قهوهای روشن یا قهوهای نخودی و خاکستری مایل به ارغوانی و به ابعاد ۴۷٫۴ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۱ تا ۲۴ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، توانمند و برای تغذیه مستقل از والدین هستند و در حدود ۸۳ روز توسط والدین مراقبت و نگهداری می شوند.

کوکر گندمی Pterocles coronatus

Crowned Sandgrouse (Coronetted Sandgrouse)

تركى: بوغداليق باغرى قاراسى، كردى: كور كورهى گهنمان

Morphological characteristics: 27-29 cm length and 52-63 cm wingspan. A rather small sandgrouse with short tail. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male with rufous cap, ash-grey supercilium, and black crescent from side of forehead over lore to lower cheek; side of head and throat orange-buff, rest of body pink-grey, upperparts and upper wing-coverts with large cream spots on feather-tips; underparts and under wing-coverts creamwhite, contrasting with black primaries and secondaries in flight. Female lacks black crescent on face and grey supercilium; cheek and throat uniform yellow, rest of body dusty chestnut, closely barred black. Juvenile resembles female but throat whiter and barring on upperparts less pronounced.

Biological characteristics: Inhabits bleak gravelly and stony desert with very scanty vegetation, on plains, slopes, and uplands, generally avoiding bare sand. Occurs usually in small groups, but large flocks may gather in search of fresh or saline water sources early in the morning and at dusk. Feeds on vegetative matter, primarily on minute hard seeds and shoots of grasses and other plants. Breeding starts mid-May. Monogamous. Nest a shallow depression on ground among stones, without lining. Usual clutch 2-3 elliptical, smooth, and glossy cream eggs, spotted light brown, brown-buff, and purplegrey, 39.4×27.4 mm in size. Eggs hatch after 21-24 days. Chicks, precocial and downy, cared for by both parents for 38 days.

Distribution and abundance: A patchily distributed but locally common resident in central, eastern, and southern deserts of Iran.

Columba palumbus كبوتر جنگلي

Common Wood Pigeon

تركى: آلا پاخلا، كردى: كۆتره گايه، لرى: كبوتر گاهك

Morphological characteristics: 40-42 cm length and 75-80 cm wing-span. The largest pigeon in Iran, with broad wings and long and broad tail. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with grey-blue head, upperparts, rump, and tail, latter with broad black terminal band. Also, nape glossed green, side of neck with large buff patch, and breast with extensive vinous tinge. Primaries and tips of secondaries black, primary coverts blackish grey, contrasting greatly with wide white arc on outer wing-coverts. Bill yellow, with red-pink base and whitish cere, eyes lemon-yellow, and legs mauve-pink. Juvenile paler and more uniform grey below, without green gloss on nape and buff patches on neck.

Biological characteristics: Prefers open woodlands, coniferous or deciduous broad-leaved forests at fringe of cultivations, dense riverine scrub and tamarisks along rivers, orchards, and even residential areas like parks and suburban gardens, but avoids treeless regions, water bodies with dense vegetation and rocky mountainous areas. Gregarious; outside breeding season, seen in rather large flocks in feeding and roosting sites. Flight slower and heavier than other pigeons, with distinct noise from wings at landing or take-off. Mostly feeds on plant material such as seeds, green leaves, buds, blossoms, fruits, and occasionally invertebrates. Breeding starts early April. Monogamous. Nest a small untidy flat platform of stems and thin twigs, built on trees and sometimes on ledges of buildings or cliffs, rarely on ground in treeless regions. Usual clutch 2, seldom 1, semi-oval white and moderately glossy eggs, 44.1×39.8 mm in size. Eggs hatch after 17 days. Chicks semi-altricial and nidicolous. Fledging period 29-35 days. Usually three clutches laid annually.

Distribution and abundance: A resident in forests and woodlands of the north and west, extending southeast through southern Zagros Mountains to Kerman highlands; also breeds in small numbers in woodland along rivers in lowlands of northwest and western Iran. A winter visitor to south Caspian region, Khuzestan, Fars, and Hormozgan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۴۰ تا ۴۲ سانتیمتر و گستردگی بالها ۷۵ تا ۸۰ سانتیمتر است. بزرگترین کبوتر با بالهای پهن و کشیده و دم بلند است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ سر، روتنه، دمگاه و دم آبی خاکستری با یک نوار سیاه پهن در انتها دارد. سینه ارغوانی صورتی و لکههای سبز و سفید رنگی در گردن دیده میشود. شاهپرهای اولیه و نوک شاهپرهای ثانویه سیاه و پوشپرهای اولیه خاکستری مایل به سیاه هستند که در تضاد با نوارهای پهن سفید رنگ روی بالها به خوبی به چشم می آیند. منقار زرد رنگ است و در زیر بر آمدگی گوشتی در قاعدهٔ آن، قرمز صورتی دیده میشود. چشمها زرد لیمویی و پاها ارغوانی صورتی است. پرنده نابالغ رنگ پریدهتر، فاقد لکههای سبز و سفید در گردن و منقارش تیره است.

ویژگیهای زیستی: درختزارها، جنگلهای سوزنیبرگ و پهنبرگ خزان کننده، مناطق باز با درختان پراکنده، باغهای موجود در درههای تنگ و حتی مناطق مسکونی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از مناطق فاقد درخت، پیکرههای آبی با پوشش گیاهی متراکم و مناطق کوهستانی صخرهای دوری می کند. پرندهای اجتماعی است و در خارج از دورهٔ جوجه آوری در مکانهای تغذیه و استراحت شبانه در دستههای کموبیش بزرگ دیده می شود. پروازی آرامتر و سنگینتر از سایر کبوترها دارد و در زمان برخاستن و فرود آمدن صدای واضحی از بالهایش به گوش میرسد. بیشتر از مواد گیاهی نظیر دانهها، برگهای سبز، جوانهها، گلها سرشاخهها و میوهها و گاهی از بیمهرهها تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط فروردین و با تشکیل قلمرو در درختزارها و اراضی مزروعی با درختان پراکنده آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای کوچک و مسطح با ساختار مستحکم، در اندازههای متفاوت، از ساقهها و ترکههای نازک درختان اطراف است که آن را روی درختان، پرچینها، لانههای متروک سایر پرندگان و به ندرت در لبهٔ ساختمانها، صخرهها یا روی زمین در مناطق فاقد درخت بنا می کند. معمولاً دو و به ندرت یک تخم نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۹٫۸ × ۲۴٫۱ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۷ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. جوجهها در ابتدا توسط شیرهٔ ترشح شده از چینهدان والدین تغذیه میشوند، در ۲۹ تا ۳۵ روزگی پرواز می کنند و تا زمان کوتاهی پس از پرواز همچنان برای تغذیه به والدین وابسته هستند. معمولاً سه دسته تخم در هر دورهٔ جوجه آوری می گذارد.

پراکنش و فراوانی: مقیم جنگلها و درختزارهای نواحی جنوبی دریای خزر و استان خوزستان و احتمالاً نواحی جنوبی رشته کوه زاگرس تا نواحی مرتفع استان کرمان است. علاوه بر نواحی مذکور، در زیستگاههای مناسب شمال غرب و غرب

کشور نیز جوجهآوری می کند. همچنین به صورت زمستان گذران در نواحی جنوبی دریای خزر و استانهای خوزستان، فارس و هرمزگان دیده

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

Columba livia

کبوتر چاهی

Rock Dove

تر کی: گورچین، **کردی:** کوّتره شینه، **سیستانی:** کَفتَر، **لری:** کَبوتَر بُرچی

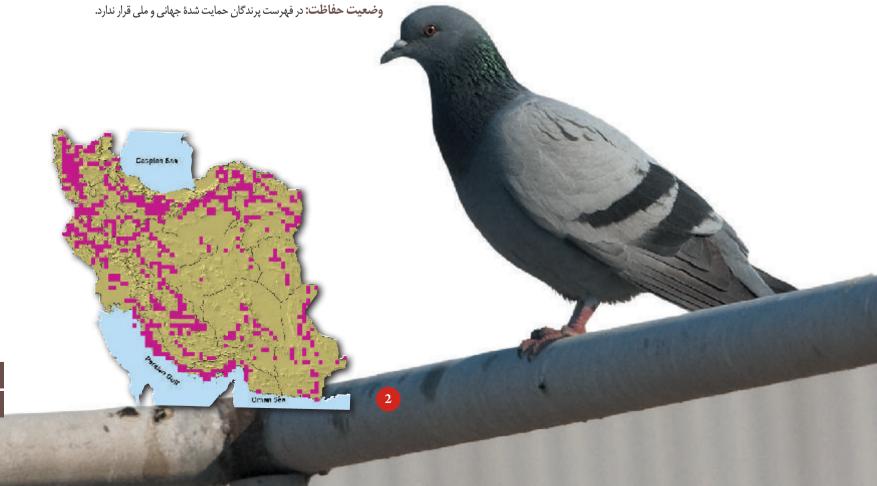

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۱ تا ۳۴ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۳ تا ۷۰ سانتی متر است. جدّ «کبوتر اهلی» و تا حدی شبیه به «کبوتر جنگلی» و «فاخته» است ولی به واسطهٔ بالهای بلندتر و نوکتیز تر، لکهٔ سفید در دمگاه، دو نوار سیاه روی شاهپرهای ثانویه و پوشپرهای بزرگ روی بالها و همچنین رنگ سفید پوشپرهای زیر بالها از آنها متمایز می شود. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ سر و گردن آبی خاکستری با جلای سبز و بنفش در دو طرف گردن و روتنه و پوشپرهای روی بالها خاکستری دیده میشود. دمگاه و دم اَبی خاکستری همراه با یک نوار قهوهای مایل به سیاه انتهایی است. چشمها زرد مایل به قرمز، منقار سربی رنگ و برآمدگی گوشتی قاعدهٔ منقار سفیداست. پاها و انگشتان نیز قرمز ارغوانی هستند. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها ولی تیرهتر و ماتتر است، پوشپرهای زیر بالها خاکستری روشن به نظر میرسد، چشمها خاکستری تا خرمایی، منقار خاکستری تیره و نوک آن صورتی رنگ و برآمدگی گوشتی قاعدهٔ آن نیز خاکستری است. ویژگیهای زیستی: در گسترهٔ وسیعی از زیستگاههای سنگی و صخرهای، غارها، قناتها و خرابهها که حفرههای مناسبی برای ساخت آشیانه در دسترس باشد، زیست می کند. جمعیتهای اهلی این پرنده نیز در حاشیهٔ مزارع در مجاورت مناطق صخرهای، همچنین در شهرها و مناطق مسکونی دیده می شوند. پرندهای بسیار اجتماعی است و در زمان تغذیه و استراحت در دستههای متوسط تا بزرگ به دور هم جمع میشوند. سریعتر از «کبوتر جنگلی» و معمولاً در ارتفاع کم پرواز می کند و گاهی اوقات مانورهایی در هوا به نمایش میگذارد. بیشتر از غلات، حبوبات و دانه سایر گیاهان، گاهی از برگهای تازه، جوانهها و بیمهرهها تغذیه می کند. جوجه آوری از اسفند آغاز می شود. کلنی جوجه آوری در شکافها، غارها و بیرون زدگیهای سنگی و صخرهای و در جمعیتهای اهلی در شکاف ساختارهای انسان ساز شکل می گیرد. آشیانه اغلب در مکانهای تاریک به صورت لایهٔ ناچیزی از شاخههای نازک و ریشکها و در مناطق مسکونی از تکههای سیم و موارد مشابه آن است که آن را روی برآمدگیها یا درون حفرهها بنا می کند. معمولا دو و به ندرت یک تخم نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۹٫۱ × ۳۹٫۳ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۷ تا ۱۹ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، تا حدی ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند و در ابتدا توسط شيرهٔ ترشح شده از چينهدان والدين تغذيه مي شوند. پرورش جوجهها ٣٥ تا ٣٧ روز طول می کشد. حداقل پنج دسته تخم در سال می گذارد.

پراکنش و فراوانی: به استثنای تالابهای وسیع، جنگلهای انبوه و بیابانهای خشک، به وفور مقیم سایر مناطق کشور است. **Morphological characteristics:** 31-34 cm length and 63-70 cm wingspan. The wild ancestor of domestic fancy and racing pigeons, resembling Wood Pigeon *C. palumbus* and Stock Dove *C. oenas* but distinguished by white patch on rump, longer and more sharply pointed wing, two broad black bars across secondaries and greater coverts, and white under wing-coverts. Sexes almost similar with no seasonal variation. Head and neck of adult blue-grey, side of neck, throat, and upper breast glossed green and purple, upperparts and upper wing-coverts grey, rump and tail pale grey-blue, tail with black band along tip. Eyes yellow to red, bill lead-coloured with fleshy white cere; legs purple-red. Juvenile like adult but darker and duller, under wing-coverts pale grey, eye grey to ochre, bill and cere grey, bill with flesh-pink tip.

Biological characteristics: Favours a wide range of stony and rocky habitats, provided with holes and fissures to breed in, as on cliffs, sheltered ledges, inside caves or wells, and on ruins. Escaped domestic birds may form self-sustaining feral populations and occur widely in cities, human settlements, and special pigeon-houses. Gregarious, found in medium to large groups when feeding and resting. Flight faster than Common Wood Pigeon and often at low altitude, but gliding and wheeling in display. Feeds chiefly on seeds, cereals, legumes, and weeds, occasionally green leaves or buds and invertebrates. Breeding starts April. Breeding colonies established in holes inside cave or deep crevice of cliff and stony or rocky ledges; domesticated populations can breed in man-made structures. Nest a loosely constructed cup of roots, stems, leaves, and feathers on shaded or dark place on ledge or in hole or fissure without lining. Usual clutch 2, rarely 1, semi-oval glossy white eggs, 39.3×29.1 mm in size. Eggs hatch after 17-19 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed at first by crop milk. Fledging period 35-37 days. At least 5 clutches laid annually.

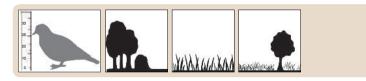
Distribution and abundance: A very common and widespread resident throughout Iran, absent only in extensive open wetlands, dense forests, and

Columba oenas فاخته

Stock Dove

ترکی: گوی پاخلا، **کردی:** کۆتره نه خشینه

Morphological characteristics: 32-34 cm length and 63-69 cm wingspan. A medium-sized pigeon rather like Common Wood Pigeon C. palumbus but distinguished by smaller body, shorter tail, and lack of white wing-stripe and cream neck-patch. Sexes similar with no seasonal variation. Adult with blue-grey head and body, green gloss on neck and vinous-purple gloss on breast. Under wing-coverts grey, upperwing with black tip, contrasting sharply with pale ashgrey patch on middle of wing, latter gradually merging into darker blue-grey of inner wing; inner greater coverts and tertials with some black spots, but no black bars as in Rock Dove C. livia. Tail grey with black terminal band, conspicuous in flight. Juvenile paler and more brown-grey, lacking green gloss on neck.

Biological characteristics: Inhabits open woodlands with mature trees, margins of forests, trees in cultivated fields, and parks. Often quite social, breeding in small colonies and gathering into small or large flocks in winter. Flight action resembles Rock Dove but faster and with more fluid wing-beats. Walks slower on ground. Feeds chiefly on plant material like seeds, green leaves, buds, and flowers, occasionally also on invertebrates. Breeding starts mid-March to early April. Monogamous. Nest built in tree-hole, building, rock fissure, and rarely hole of mammals on sloping bush-covered ground. Usual clutch 2, rarely 1, semi-oval white eggs, $37.9{\times}29~\text{mm}$ in size. Eggs hatch after 16-18 days. Chicks semi-altricial and nidicolous, fed by crop milk by both parents at first. Fledging period 27-28 days, becoming independent soon thereafter. Usually 2-3 clutches laid annually.

Distribution and abundance: A fairly common breeding bird in forests of the south Caspian region, Kaleibar Mountains of northern Azarbaijan, and in western Zagros. Also a fairly common winter visitor to northern Iran, occurring in varying numbers in Khorasan, Khuzestan, and Sistan-Baluchestan.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۲ تا ۳۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۶۳ تا ۶۹ سانتیمتر است. کبوتری متوسطجثه و تا حدی شبیه به «کبوتر جنگلی» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، دم کوتاهتر و نداشتن سفیدی روی بالها و گردن به آسانی از آن تفکیک می شود. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ با سر و روتنهٔ خاکستری مایل به آبی، لکههای سبز اطراف گردن و رنگ صورتی ارغوانی قابل تشخیص است. پوشپرهای زیر بالها خاکستری است، نوار پهنی به همین رنگ در حاشیهٔ عقبی بالها و نیز انتهای دم دارد که در پرواز به خوبی دیده می شود ولی بر خلاف «کبوتر چاهی»، نوار سیاه واضحی روی بالها به چشم نمی خورد و همچنین رنگ منقارش زرد با قاعده صورتی است. پرندهٔ نابالغ قهوه ای تر و ماتتر از بالنها و فاقد لکههای سبز اطراف گردن است.

ویژگیهای زیستی: درختزارهای باز با درختان کهنسال، حاشیهٔ جنگلها، اطراف اراضی کشاورزی و پارکهای شهری را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. در گروههای به نسبت کوچک دیده می شود. پروازی شبیه به «کبوتر چاهی» ولی سریعتر با بال زدنهای نرمتر دارد و نسبت به آن با سرعت کمتری روی زمین راه میرود. بیشتر از مواد گیاهی شامل بذرها، برگهای سبز، جوانهها و گلها و گاهی نیز از بیمهرهها تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط اسفند تا اوایل فروردین آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش را در سوراخ درختان، ساختمانها، صخرهها و به ندرت در حفرههایی که توسط خرگوش درون زمین ایجاد شده بنا می کند و معمولاً آن را با سرشاخهها، ریشهها ولاشبرگها می پوشاند. معمولاً دو و گاهی یک تخم نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، سفید با ته رنگ کرم و به ابعاد ۲۹ × ۳۷٫۹ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۶ تا ۱۸ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدين هستند، در ابتدا توسط شيرهٔ ترشح شده از چينهدان والدين و سپس با مخلوطي از آن و غذای طبیعی تغذیه می شوند. پرورش جوجه ها ۲۷ تا ۲۸ روز به طول می انجامد. معمولاً دو تا سه دسته تخم در سال می گذارد.

پراکنش و فراوانی: به صورت نسبتاً معمول در جنگلهای نواحی جنوبی دریای خزر، کوههای کلیبر در آذربایجان شرقی و نواحی غرب زاگرس جوجهآوری میکند. همچنین زمستان گذران به نسبت معمول نواحی شمال کشور است و گاهی در استانهای خراسان، خوزستان و سیستان و بلوچستان نیز دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

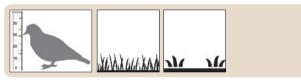
ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۹ تا ۳۱ سانتی متر و گستردگی بالها ۶۰ تا ۶۲ سانتی متر است. کوچکترین کبوتر است و شباهت زیادی به «فاخته» دارد ولی نسبت به آن اندکی کوچکتر است. همچنین بالهای بلندتر، سری با جلای زرشکی روشن و گردنی با جلای سبز دارد. رنگ سر و گردن و الگوی پروازش نیز تا حدی شبیه به «کبوتر چاهی» است ولی به واسطهٔ فقدان نوار سیاه انتهای دم و نوار تیرهٔ حاشیهٔ عقبی بالها قابل تفکیک است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ روتنهٔ خاکستری مات، دمگاه خاکستری تیره و لکهٔ سفید بزرگی در روتنه دارد. شاهپرهای اولیه تیره و پوشپرهای زیر بالها خاکستری کمرنگ یا سفید است. منقار زرد مایل به سبز و در قاعده خاکستری مایل به آبی، چشمها و حلقهٔ دور آنها زرد و پاها زرد مایل به قرمز گوشتی تا قرمز کمرنگ است. پرندهٔ نابالغ شباهت زیادی به بالغها دارد ولی رنگ پریدهتر و رنگ سینه قهوهای روشن است و جلای رنگی زرشکی روشن و سبز در سر و گردنش دیده نمیشود.

ویژگیهای زیستی: در استپها، حاشیه زمینهای پست، درههای واقع در مناطق کوهستانی تا ارتفاع ۱۵۰۰ متر و اغلب نزدیک به منابع آبی، باغهای قدیمی و حاشیهٔ کشتزارها به سر میبرد. به صورت گروهی و در دستههای کوچک دیده میشود و در سرزمینهای زمستان گذرانی دستههای بزرگتری تشکیل میدهد. اواسط روز روی درختان به استراحت میپردازد. کبوتری آرام و بی صدا است، به استثنای دورهٔ جوجهآوری که آوازش شباهت زیادی به «فاخته» دارد. اغلب در اوایل صبح و نزدیک به غروب آفتاب در اطراف کشتزارها به تغذیه از توت، ذرت، غلات و سایر دانههای گیاهی میپردازد. جوجهاَوری از اواسط اردیبهشت تا اوایل تیر و با تشکیل کلنی آغاز می شود. تک همسر و آشیانهاش تودهای از سرشاخهها و شاخههای کوچک است که آن را به صورت سست و بی دوام در شکاف صخرهها، سوراخهای حفر شده توسط سبزقباها در دیوارههای گلی، حفرههای موجود در درختانی نظیر صنوبر، نارون، چنار و یا ساختمانهای مخروبه بنا می کند. معمولاً دو تخم نیمه بیضی، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۷ × ۳۷ میلی متر می گذارد. اطلاعات بیشتری از جوجه آوری این پرنده در دست نیست.

پراکنش و فراوانی: وضعیت این پرنده در کشورِ دقیقاً مشخص نیست. احتمالاً بومی کمیاب یا مهاجر کرانههای شمال شرقی کشور است. قبلاً در جنگلهای حاشیهٔ رودخانههای هریررود و تجن و سایر زیستگاههای مشابه در شرق خراسان جوجهآوری می کرد و در زمان مهاجرت در

Columba eversmanni فاخته خاوري Yellow-eyed Dove (Pale-backed Pigeon)

تركى: شرقى گوى پاخلا، كردى: كۆترە نە خشينەى روژهه لاته

Morphological characteristics: 29-31 cm length and 60-62 cm wingspan. A small pigeon, highly similar to Stock Dove C. oenas, but relatively smaller with longer wings, vinous-glossed head, and glossy green neck. Head and neck colouration and flight pattern fairly similar to Rock Dove C. livia, but distinguished by lack of broad black bands on upperwing and black stripe on tail. Sexes similar with no seasonal variation. Adult with dull grey upperparts, dark grey rump, and large white patch at the back. Primaries dark and under wing-coverts pale grey or white. Also, bill dark blue-grey with greenish yellow tip, eyes and eye-ring yellow, and legs red. Juvenile like adult but paler and with light brown breast; also, green gloss on side of neck and vinous tinge on breast reduced or absent.

Biological characteristics: Prefers riverine forest in steppe, mountain valleys up to 1500 m high, often near water sources, well-grown gardens and farmland, breeding in holes of big trees, in fissures of crags or walls or in loam or loess cliffs along rivers. Often seen in small groups, forming larger flocks in winter. Roosts on trees in the middle of day. A quiet bird but in breeding season resembles Stock Dove in vocal activity. Often feeds on berries, cereals and other plant seeds, mostly at dawn and dusk around farmland. Breeding starts early May to late June. Monogamous. Nest a small mass of branches and twigs, loosely built in cliff or tree-hole, holes made by rollers Coracias in clayey walls, but sometimes in derelict buildings. Usual clutch 2 sub-elliptical white eggs, 37×27 mm in size. No more data available on breeding.

Distribution and abundance: Several recent records in eastern Iran in June and September, but present status uncertain; probably a scarce resident or partial migrant in the extreme northeast. Recorded in the past to breed in riverine forest and loam cliffs along Harir Rud and Tajan rivers and probably elsewhere in eastern Khorasan; also recorded on migration in eastern Khorasan and Sistan-Baluchestan.

Oena capensis

Namaqua Dove

تركى: ناماكورا قوموروسى

قمرى ناماكوا

Morphological characteristics: 26-28 cm length and 28-33 cm wingspan. A tiny dove with slim body and very long wedge-shaped tail. Sexes dissimilar with no seasonal variation. Adult male with black face, throat, and breast, brown-grey nape, upperparts, and rump, and two black-and-white bars noticeable on rump. Cap, side of neck, and side of breast grey, and rest of underparts white. In flight, uppersurface of flight-feathers and entire under wing-coverts deep rufous-chestnut, contrasting with black undersurface of flight-feathers. Tail black, outermost feather with white outer margin and others with grey base and small grey tip; tail-feathers shorten from middle to outer parts, creating a fan-like look. Also, with black eyes, red bill with yellow tip, and red legs. Adult female like male, but black of face, throat, and breast replaced with grey. Juvenile like female, but shows black and buff featherfringes and spots on upperparts, upper wing-coverts, and breast.

Biological characteristics: Prefers dry semi-deserts with thorny scrub and scattered acacia trees. Flight fast and straight, usually low above ground. Lands with short wing-beats while stretching tail in a fan-like form. Mostly stays on ground where hardly visible due to cryptic camouflage. Feeds mainly on cereals, seeds, and seldom insects on dung of livestock.

Distribution and abundance: Only two records: one southwest of Karaj in Alborz province and the other in September 2007 in protected area of Mond in Bushehr, both photographed.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۶ تا ۲۸ سانتیمتر و گستردگی بالها ۲۸ تا ۳۳ سانتیمتر است. قمری کوچکجثه با بدنی ظریف و دم خیلی بلند و مثلثی شکل است. نر و ماده متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ پیشانی، گلو و سینه سیاه دارد. تارک سر، دو طرف گردن و سینه خاکستری و مابقی زیرتنه سفید است. پس گردن، روتنه و دمگاه خاکستری قهوهای با دو نوار سیاه در دمگاه دارد. در پرواز پوشپرهای رو و زیر بالها قرمز قهوهای و زیربغلها تیره است. دم سیاه، نوک بیرونی ترین پرهای آن سفید و پرهای آن به تدریج از وسط به کنارهها کوتاهتر شده و حالتی بادبزنی شکل ایجاد می کند. چشمها سیاه، منقار زرد با قاعدهٔ قرمز ارغوانی و پاها و انگشتان نیز به همین رنگ دیده میشوند. پرندهٔ ماده تقریباً یکدست خاکستری و تا حدودی شبیه به نر ولی فاقد پیشانی، گلو و سینه سیاه است. پرندهٔ نابالغ شبیه به ماده ولی روتنه، جلوی گردن و شانهها با خطوط و خالهای سیاه و نخودی فراوان همراه است.

ویژگیهای زیستی: مناطق نیمهبیابانی و خشک با بوتههای خاردار یا درختچهها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از مناطق جنگلی دوری می کند. پروازی سریع، مستقیم و معمولاً نزدیک به سطح زمین دارد و با بالزدنهای کوتاه درحالی که دم خود را به حالت بادبزنی و افراشته رو به بالا نگاه داشته است، فرود می آید. اغلب اوقاتش را روی زمین می گذراند و در این زمان به دلیل رنگ پروبال، دیدنش دشوار است. بیشتر از غلات و حبوبات، بذرها و گاهی از حشرات موجود

301

6 • •

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۵ تا ۲۷ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۰ تا ۴۵ سانتی متر است. قمری به نسبت کوچک جثه با بالهای کوتاه و دم بلند است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ با سر، گردن و سینه زرشکی روشن تا نخودی، روتنهٔ قرمز قهوهای و دمگاه و دم خاکستری تیره مشخص است. جلوی گردن یک طوق پهن با خالهای سیاه دارد. در پرواز پوشپرهای خاکستری مایل به آبی بالها در تضاد با تیرگی شاهپرهای پرواز به خوبی نمایان می شود. سطح زیر بالها نیز خاکستری مایل به آبی، دم سیاه و نیمه انتهایی پرهای کناری آن سفید و پوشپرهای زیر دم سفید است. همچنین منقاری سیاه، حلقه چشمی قرمز صورتی، چشمهای قهوهای و پاهای صورتی قرمز دارد. در پرندهٔ نابالغ بدن مات را ز بالغها و بدون طوق خالدار گردنی است.

ویژگیهای زیستی: اغلب در اطراف مناطق مسکونی به سر میبرد و به زندگی در کنار انسان خو گرفته است. پرندهای اجتماعی و رفتارش شبیه به «قمری معمولی» است. پروازش شبیه به دیگر قمریها ولی آرامتر و با تولید صدا همراه است. دانهخوار است گاهی نیز از حشرات شبیه به دیگر قمریها ولی آرامتر و با تولید صدا همراه است. دانهخوار است گاهی نیز از حشرات می شود. گاهی نیز چندین جفت در کنار هم آشیانههای خود را بنا می کنند. تک همسر است و آشیانهاش تودهای مسطح و سست از ترکهها و شاخههای نازک است که آن را روی درختان، بوتهها، لبهٔ ساختمانها، در پناه بام منازل، سوراخ ناودانها و شکاف دیوارها بنا می کند. معمولاً دو به ندرت یک تا چهار تخم بیضی تا نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۵٫۳ × ۲۵٫۳ میلی متر می گذارد (وجود سه تا چهار تخم در یک آشیانه احتمالاً نشان دهندهٔ تخمگذاری دو پرندهٔ ماده در آن آشیانه است). تفریخ تخمها ۱۲ تا ۱۴ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. جوجهها در ابتدا توسط شیرهٔ ترشح شده از چینهدان والدین تغذیه به والدین وابستگی دارند. معمولاً دو در ابتدا توسط شیرهٔ ترشح شده از چینهدان والدین تغذیه به والدین وابستگی دارند. معمولاً دو تا مدت کوتاهی پس از آن همچنان برای تغذیه به والدین وابستگی دارند. معمولاً دو تا سه بار در طول سال جوجهآوری می کند.

Streptopelia senegalensis قمری خانگی Laughing Dove (Palm Dove)

تركى: ائو جيل قومورو، كردى: قومرى، سيستانى: كَفْتَر باغى، لرى: كُبوتَر كُمريك

Morphological characteristics: 25-27 cm length and 40-45 cm wingspan. A rather small dove with short wings and long tail. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with pink-buff head, neck and breast, redbrown upperparts, distinct dark grey tail and rump, and large patch of rufousand-black spots on side of neck. In flight, extensive bluish grey on outer wing-coverts contrasts with blackish primaries. Also with bluish grey under wing-coverts, black tail with outer tail-feathers broadly tipped white, white under tail-coverts, black bill, brown eyes, and pink-red eye-ring and legs. Juvenile duller than adult, also lacking spotted patch on neck.

Biological characteristics: Favours parks, gardens, and trees in villages and towns, usually close to human habitation. Behaviour similar to European Turtle Dove *S. turtur*. Flight similar to other doves, but slower and noisier. Feeds on seeds, seldom insects and small snails. Breeding starts early February, multiple pairs may nest in close range. Monogamous. Nest a flat, loose mass of twigs and thin branches, built mostly singly on tree, shrub, inside attic, spout hole, and wall fissure. Usual clutch 2, seldom 1-4, oval to semi-oval glossy white eggs, 25.3 × 19.3 mm in size, (3-4 eggs in one nest indicate clutches of two females). Eggs hatch after 12-14 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed on dove-milk from the crop. Fledging period 14-17 days, depending on parents for a longer time. Usually 2-3 clutches laid annually.

Distribution and abundance: A common and widespread resident of Iran especially around cities and villages.

یاکریم طوقی Sterptopelia tranquebarica

Red Turtle Dove (Red Collared Dove)

تركى: توقه لى چول گورچينى، كردى: ياكريمى گه ردن به خال

Morphological characteristics: 22-24 cm length and 32-36 cm wingspan. A small dove, greatly similar to Eurasian Collared Dove S. decaocto, but distinguished by smaller body and darker red plumage. Sexes highly similar with no seasonal variation. Adult male with blue-grey head and face and black semi-collar on nape. Upperparts uniform brick-red, rump and upper tailcoverts dark ash-grey, tail brownish with grey outer feathers and white patches on tail corners, underparts vinous-brown with grey flanks, chin and belly whitish, and under tail-coverts white. Adult female similar to adult male, with light brown upperparts and breast. Juvenile resembles female, but upperparts and upper wing-coverts show buff feather-fringes.

Biological characteristics: Prefers forests, open woodlands, and trees along channels and roads; avoids deserts and arid areas. Behaviour less similar to other doves, rarely seen around residential areas and farmlands. Often active at dawn and dusk, roosting on trees during day. While feeding, seen in fairly large flocks along with other doves. Feeds mainly on seeds such as rice, maize, grass, and other plants.

Distribution and abundance: Seen as a vagrant in Chabahar (southeastern of Sistan-Baluchestan).

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۲ تا ۲۴ سانتیمتر و گستردگی بالها ۳۲ تا ۳۶ سانتیمتر است. قمری کوچکجثه که شباهت زیادی به «یاکریم» دارد ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر و رنگ قرمزتر بدن از آن متمایز میشود. نر و ماده تا حد زیادی همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ سر و صورت خاکستری مایل به آبی است و نیم طوق سیاهی در پس گردن دارد. روتنه قرمز آجری و دمگاه و پوشپرهای روی دم خاکستری دودی دیده میشود. دم مایل به قهوهای و پرهای بیرونی آن خاکستری است و نوار پهن سفیدی در انتها دارد که در وسط منقطع شده است. همچنین زیر تنه قرمز مسی، چانه و شکم مایل به سفید، پهلوها خاکستری و پوشپرهای زیردم سفید هستند. پرندهٔ ماده شبیه به نر است ولی روتنه و سینهٔ آن قهوهای روشن دیده می شود. پرنده نابالغ شبیه به ماده ولی پوشپرهای روتنه و بالها حاشیهٔ

ویژگیهای زیستی: در جنگلها و درختزارهای باز همچنین درختان حاشیه کانالها و جادهها دیده می شود و از نواحی بیابانی و خشک پرهیز می کند. رفتارش شباهت کمتری به سایر قمریها دارد و به ندرت در اطراف مناطق مسکونی و مزارع حضور دارد. بیشتر صبح زود و نزدیک به غروب آفتاب فعالیت می کند و در طول روز روی درختان استراحت می کند. زمان تغذیه در دستههای به نسبت بزرگ و به طور مخلوط با سایر قمریها دیده می شود. دانه خوار است و از دانههای برنج، ذرت و گندمیان همچنین دانه گیاهان علفی تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: به صورت سرگردان در جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان در منطقه چابهار دیده شده است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۱ تا ۳۳ سانتیمتر و گستردگی بالها ۴۷ تا ۵۵ سانتیمتر است. کبوتری متوسطجثه با بدن روشن و دم به نسبت بلند است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ سر، گردن و سینه خاکستری روشن است و نیم طوق سیاهی در پس گردن دارد. روتنه قهوهای خاکی و پوشپرهای روی بالها خاکستری مایل به آبی است که در پرواز در تضاد با تیرگی شاهپرهای پرواز نمایان میشود. دم در انتها نوار پهن سفیدی دارد که در وسط منقطع شده است. منقار سیاه، چشمهای قرمز تیره، حلقه چشمی سفید مایل به خاکستری و پاها و انگشتان قرمز مایل به زرشکی روشن دارد. پرندهٔ نابالغ شبیه به بالغها است ولی روتنهی تیرهتر دارد و فاقد طوق سیاه در پس گردن است.

ویژگیهای زیستی: باغها، مزارع، پارکها، روستاها و شهرها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. به صورت جفت یا در دستههای کوچک و اغلب همراه با سایر قمریها دیده میشود ولی در زمان مهاجرت و در مناطقی که منابع غذایی فراوان باشد، دستههای بزرگتری تشکیل میدهد. پروازی مستقیم و قوی با بالزدنهای سریع و یکنواخت دارد. برای تغذیه مدت زمان زیادی را روی زمین قدم میزند و به تغذیه از بذرها، میوهها و بخشهای سبز گیاهان، همچنین بیمهرهها میپردازد. جوجه آوری از اواخر اسفند در کشتزارها و یا مناطق نیمه شهری آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش تودهای کوچک از ترکهها و سرشاخههای باریک است که آن را در درختان، بوتهها، لبهٔ ساختمانها، در پناه بام منازل و شكاف ديوارها بنا مي كند. معمولاً دو تخم نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۳٫۲ × ۳۰٫۱ میلیمتر میگذارد. تفریخ تخمها ۱۴ تا ۱۶ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در ابتدا توسط شیرهٔ ترشح شده از چینهدان والدین تغذیه میشوند، در حدود ۱۸ روزگی پرواز میکنند و تا یک هفته پس از آن مستقل میشوند.

پراکنش و فراوانی: مقیم زیستگاههای مناسب در استان خوزستان و برخی مناطق در امتداد سواحل جنوب کشور است و به طور معمول در مرکز، جنوب و شرق کشور به ویژه استانهای هرمزگان و سیستان و بلوچستان جوجه آوری می کند. زمستانها در استان یزد نیز

دیده می شود. همچنین دو گزارش از مشاهدهٔ این پرنده در اوایل شهریور از نواحی جنوبی دریای خزر موجود است.

Streptopelia decaocto

Eurasian Collared Dove

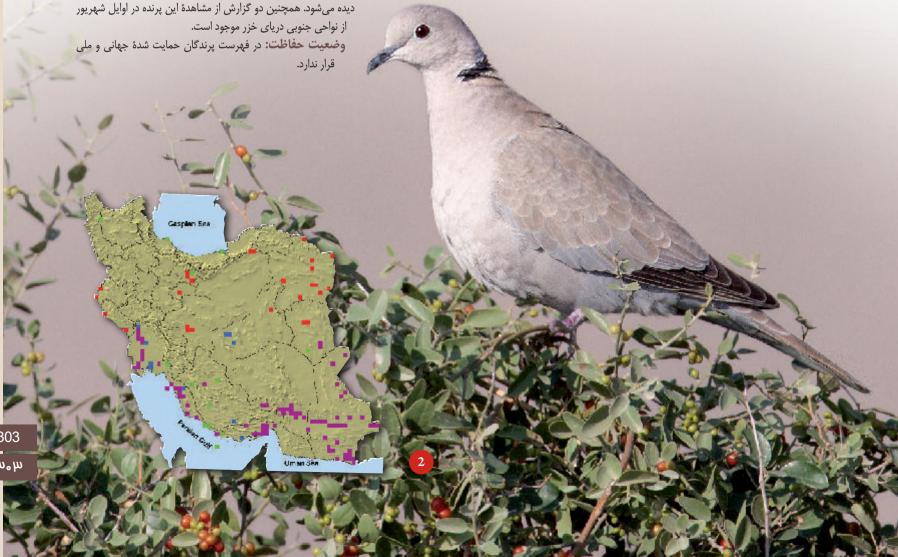
تركى: چول گورچينى، كردى: ياكەريم، سيستانى: كبوتر طوقى

Morphological characteristics: 31-33 cm length and 47-55 cm wingspan. A medium-sized pigeon with pale plumage and a rather long tail. Sexes similar with no seasonal variation. Adult bird with vinous-grey head, neck, and breast and a narrow black bar across neck-side. Upperparts and upper wing-coverts brown-grey, blue-grey outer coverts contrasting markedly with dark flight-feathers in flight. Also, with black bill, dark red eyes, greyish white eye-ring, purple-red feet, and dark grey tail with wide white terminal band, interrupted in middle. Juvenile resembles adult, but darker above and with no black collar on nape.

Biological characteristics: Prefers gardens, farmlands, parks, villages, and cities. Seen in pairs or small flocks often along with other doves. Congregates in larger flocks on migration and where food abundant. Flight fast, straight, and strong with rapid and regular wing-beats. Forages by walking on ground, feeding on seeds and fruits, seldom on green parts of plants and invertebrates. Breeding starts mid-March. Monogamous. Nest a fragile platform made of twigs and thin branches, built on tree, bush, building, roof, or in wall fissure. Usual clutch 2 semi-oval white eggs, 30.1×23.2 mm in size. Eggs hatch after 14-16 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, feed on pigeon-milk from parents' crop. Fly in 18 days, independent a week later.

Distribution and abundance: A resident in suitable habitats in Khuzestan and along southern coasts; a rather common breeder in central, southern, and eastern Iran, especially Hormozgan and Sistan-Baluchestan. Also recorded in Yazd in winter. Two records available from south Caspian region in late

قمری خاوری Streptopelia orientalis

Oriental Turtle Dove (Rufous Turtle Dove)

تركى: شرق قوموروسى، كردى: قومرى روژهه

Morphological characteristics: 33-35 cm length and 53-60 cm wingspan. A bulky dove, highly similar to European Turtle Dove *S. turtur*, but distinguished by heavier body, greyer head, browner nape, darker upper- and underparts, streaked patches on side of neck, and grey tail-fringe. Sexes fairly similar (breast of female browner, less vinous-red) with no seasonal variation. Flight-feathers black-brown, upper wing-coverts black in centre with brownish red margin. Rump and upper tail-coverts blue-grey; tail black with rounded tip and white feather-tips. Juvenile like adult, but with darker upper wing-coverts, fringed buff-brown; black-and-white patch on side of neck absent.

Biological characteristics: Prefers forest fringes, woodlands, groves, and farmlands. Seen in pairs or small flocks, congregating into larger flocks on migration. Flight fast and straight but not as agile as European Turtle Dove, with heavier wing-beats. Takes off and lands with slower wing-beats. Walks slowly holding tail upwards. Mostly feeds on cereals, seeds of weeds, and green buds.

Distribution and abundance: A scarce passage migrant in eastern Iran. Also seen in southeast of Baluchestan in winter.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۳ تا ۳۵ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۳ تا ۶۰ سانتی متر است. قمری به نسبت درشت جثه ای است و شباهت زیادی به «قمری معمولی» دارد ولی به واسطهٔ جثه بزرگتر، سر خاکستری تر، پس گردن قهوه ای تر، روتنه و زیرتنهٔ پررنگتر، لکههای مرکب از رگهرگهٔ خاکستری آبی و سیاه در دو طرف گردن و حاشیه دم خاکستری از آن قابل تشخیص است. نر و ماده تقریبا همشکل (سینه در ماده قهوه ای تر) و فاقد تغییرات فصلی هستند. شاهپرهای مایل به سیاه و پوشپرهای روی بالها در وسط سیاه و در حاشیه قرمز مایل به قهوه ای هستند. دمگاه و پوشپرهای روی دم خاکستری آبی و دم سیاه و نوک آن سفید است که شاهپرهای آن به تدریج از وسط به کنارهها کوتاهتر می شود و حالتی بادبزنی شکل دارد. در پرندهٔ نابالغ پوشپرهای روی بالها تیره، حاشیهٔ آنها روشنتر، منقار سیاه شاخی و فاقد لکههای گذنی است.

ویژگیهای زیستی: حاشیهٔ جنگلها، درختزارها، بیشهها و کشتزارها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. به صورت جفت یا در دستههای کوچک دیده می شود ولی در زمان مهاجرت دستههای بزرگتری تشکیل می دهد. پروازی سریع و مستقیم دارد ولی چندان چابک نیست و نسبت به «قمری معمولی» سنگینتر بال می زند، با بال زدنهای آرامتری از سطح زمین به پرواز درآمده و فرود می آید. همچنین نسبت به «قمری معمولی» آرامتر راه می رود و اغلب دم خود را بالا نگاه می دارد. بیشتر از غلات، دانه علفهای هرز و جوانههای سبز تغذیه می کند.

پراکنش و فراوانی: مهاجر عبوری نادر نواحی شرقی کشور است. همچنین زمستانها در جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان دیده می شود.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

۵،س

Streptopelia turtur قمري معمولي

European Turtle Dove

تركى: قمرى، كردى: كۆترە بارىكە

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۲۶ تا ۲۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۷ تا ۵۳ سانتی متر است. قمری کوچکجثهای است و شباهت زیادی به «قمری خاوری» دارد ولی به واسطهٔ جثه کوچکتر، روتنه و زیرتنهٔ کمرنگتر، لکههای مرکب از رگهرگهٔ سیاه و سفید در دو طرف گردن و نوار پهن سفید در حاشیهٔ دم از آن قابل تشخیص است. نر و ماده تقریباً همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ بالغ تارک سر و پس گردن خاکستری آبی، صورت رنگپریده، گردن و سینه با تهرنگ صورتی و روتنه قهوهای خاکی است. شاهپرهای پرواز قهوهای مایل به سیاه و پوشپرهای روی بالها در وسط سیاه و در حاشیه نارنجی قهوهای هستند و در تضاد با لکهٔ خاکستری آبی روی بالها به خوبی به چشم می آیند. دم سیاه با کنارههای سفید است و پرهای آن به تدریج از وسط به کنارهها کوتاهتر شده و بادبزنی شکل به نظر میرسد. چشمها طلایی، حلقه چشمی ارغوانی و پاها ارغوانی قرمز تا صورتی تیره هستند. پرندهٔ نابالغ رنگ پریدهتر از بالغها، فاقد لکههای گردنی، منقار سیاه شاخی و در نوکش رنگ پریده است.

ویژگیهای زیستی: اراضی باز، بوتهزارها و درختزارهای مناطق استپی و نیمهبیابانی مجاور منابع آبی را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از مناطق بادخیز، مرطوب، ابری، سرد و کوهستانی دوری می کند. پروازی سریع و مستقیم دارد که با بال زدنهای شدید همراه است. معمولاً به صورت انفرادی یا جفت دیده میشود ولی در زمان مهاجرت و در مناطقی که منابع غذایی فراوان باشد، دستههای بزرگتری تشکیل میدهد. اغلب از دانهها و میوههای گیاهان و غلات تغذیه میکند. جوجهآوری از اوایل فروردین و به صورت منزوی یا در مجاورت سایر جفتها در حاشیه درختزارها و مناطقی با درختان و بوتههای پراکنده آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش کاسهای از ساقهها و شاخهها است که آن را روی درختان کوتاه، بوتهها و پرچینها بنا می کند. معمولاً دو و به ندرت یک تخم نیمه بیضی تا بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۳ × ۳۰٫۷ میلیمتر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۳ تا ۱۴ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد پوشیده از کرک، ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند. در ابتدا توسط شیرهٔ ترشح شده از چینهدان والدین تغذیه میشوند، در ۱۹ تا ۲۱ روزگی پرواز می کنند و تا مدت کوتاهی پس از آن مستقل میشوند.

Morphological characteristics: 26-28 cm length and 47-53 cm wingspan. A small dove, highly similar to Oriental Turtle Dove S. orientalis, but distinguished by smaller and more slender body, paler upperparts and underparts, patches of black-and-white streaks on sides of neck, and broad white band on tail-tip. Sexes fairly similar with no seasonal variation. Adult bird with blue-grey cap and nape, pale face, neck and breast tinged pink, and upperparts dusty-brown. Flight-feathers black-brown, upper wing-coverts black at centre and with orange-brown fringe, contrasting with blue-grey patch on upperwing. Fan-like tail black with white feather-tips; also with golden-yellow eyes, red eye-ring, and purple-red to dark pink legs. Juvenile paler than adult, lacking patch on neck. Bill horny black with paler tip.

Biological characteristics: Prefers open fields, shrub and woodland in steppe or semi-desert, not far from water source; avoids stormy areas, moist, cloudy, and cold mountains. Flight fast and straight with powerful wing-beats. Usually solitary or in pairs. Congregates into larger flocks on migration or in areas with plenty of food. Mostly feeds on seeds, fruits, and cereals. Breeding starts late March to early June along margins of woodlands and areas with sparse bushes and trees, in pairs or along with others. Monogamous. Nest a cup of twigs, built in dense scrub, low trees or hedges, often thorny. Usual clutch 2, seldom 1, smooth, rather glossy semi-oval white eggs, 30.7 × 23 mm in size. Eggs hatch after 13-14 days. Chicks, semi-altricial and nidicolous, fed on dove-milk from the crop. Fledging period 19-21 days, independent soon after.

Distribution and abundance: A common and locally abundant breeding bird throughout Iran wherever trees or scrub available for nesting, absent only from the highest mountain ranges, the interior desert basins, Persian Gulf lowlands, and southern Baluchestan. Occurs widely all over Iran on migration, even at oases in the central deserts.

طوطی طوق صور تی Psittacula krameri

Ring-necked Parakeet

تركى: پچلى توتو قوشى، كردى: توتى

Morphological characteristics: 38-42 cm length and 42-48 cm wingspan. A large parakeet, highly similar to Alexandrine Parakeet *P. eupatria*, but distinguished by smaller size, relatively smaller bill, black line on lore, and lack of maroon-red patch on lesser wing-coverts. Sexes rather similar with no seasonal variation. Adult male with yellowish green head, upperparts, and underparts, darker blue-green on wings. Also, with a narrow pink collar on hindneck; black stripe on chin and throat extends to side of neck, tail long and pointed, bill and eye-ring maroon, and legs olive. Female similar to male but lacks neck collar and dark throat line. Juvenile like female, but margins of flight-feathers yellowish; either with or without indistinct ring round neck.

Biological characteristics: Prefers gardens, parks, open woodlands, palm groves, orchards, and farmlands, often in or near human habitation; avoids mountains, cliffs, deserts, wetlands, and forests. A noisy bird, often seen in large groups. Flight powerful and fast with sudden changes of direction. Usually perches on trees and climbs trees skillfully, hardly walking on ground. Feeds mainly on seeds, fruits, flowers, and nectar. Breeding starts early January to early May. Monogamous. Nest built high up in tree-hole or in old nest of woodpeckers, occasionally inside fissure of stone wall or building, enlarged from within by female and toughly lined with feathers, sticks, and other plant material. Usual clutch 4, sometimes 3-6, smooth but not glossy oval white eggs, 30.5×23.7 mm in size. Eggs hatch after 25-28 days. Chicks altricial and nidicolous. Fed on partially-digested regurgitated material from both parents. Fly in about 56 days, but still fed by parents for another 21-28 days.

Distribution and abundance: Fairly common in parks and gardens in many large cities, especially Tehran; some populations also on Khark Island in Persian Gulf, probably originating from escaped cage-birds.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۸ تا ۴۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۲ تا ۴۸ سانتی متر است. طوطی بزرگ جثه و تا حد زیادی شبیه به «شاه طوطی» است ولی به واسطهٔ جثهٔ کوچکتر، منقار کوچکتر، وجود خط سیاه در فاصلهٔ چشمها تا منقار و فقدان لکهٔ قرمز روی شانه از آن متمایز می شود. نر و ماده تا حد زیادی همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ سر، روتنه و زیرتنه زرد مایل به سبز با درخششی آبی رنگ دارد که در ناحیهٔ بالها تیره تر به نظر می رسد. طوقی صورتی رنگ در پس گردن و خط سیاه رنگی در گلو و چانه دارد که تا دو طرف گردن امتداد یافته است. دم دراز و نوک تیز، منقار و حلقه چشمی زرشکی و پاهای زیتونی دارد. پرندهٔ ماده شبیه به نر است ولی حاشیهٔ است ولی خط تیرهٔ گلویی و طوق گردنی را ندارد. پرنده نابالغ شبیه به پرندهٔ ماده است ولی حاشیهٔ پرهای پرواز زردتر است. همچنین حلقهٔ گردنی، نامشخص یا فاقد آن است.

ویژگیهای زیستی: ببیشتر در باغها، پارکها، درختزارهای باز و اطراف کشتزارهای مجاور مناطق مسکونی دیده می شود و از مناطق کوهستانی، صخرهای، بیابانی، تالابی و جنگلی دوری می کند. پرندهای پر سروصدا است و اغلب به صورت گروهی دیده می شود. پروازی قوی و سریع دارد که با تغییر جهتهای سریع و ناگهانی همراه است. معمولاً روی شاخهها مینشیند و به طور ماهرانهای از درخت بالا می رود ولی روی زمین به سختی راه می رود. بیشتر از دانهها، میوهها، گلها و شهد گلها تغذیه می کند. جوجه آوری از اواسط دی تا اواسط خرداد آغاز می شود. تک همسر است و آشیانهاش را به صورت منزوی در شکافهای موجود در درختان یا در آشیانههای قدیمی دار کوبها در ارتفاعات بالای درختان تنومند، گاهی در شکاف سنگها یا ساختمانها بنا می کند. اغلب پرندهٔ ماده با منقار خود حفرهٔ موجود در درخت را گسترش میدهد و به کمک پر، خردههای چوب و سایر مواد گیاهی، استری زبر ایجاد می کند. معمولاً چهار و گاهی سه تا شش تخم بیضی کوتاه، صاف، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۳٫۷ × ۳۰٫۵ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۲۵ تا ۲۸ روز طول می کشد. جوجهها در بدو تولد عریان، ناتوان و برای تغذیه وابسته به والدین هستند، در ابتدا توسط غذای نیمههضم شده و برگردانده شده توسط والدین تغذیه میشوند، در حدود ۵۶ روزگی پرواز می کنند ولی همچنان در حدود ۲۱ تا ۲۸ روز پس از آن توسط والدین تغذیه میشوند. پراکنش و فراوانی: در باغها و پارکهای بسیاری از شهرهای بزرگ به ویژه شهر تهران حضور دارد. همچنین جمعیتهایی از آن در جزیرهٔ خارک در خلیج فارس دیده می شود که احتمالاً از قفس گریختهاند.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

306

Psittacula eupatria

Alexandrine Parakeet

تركى: بويوك توتو قوشى

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۵۳ تا ۵۸ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۰ تا ۵۶ سانتی متر است. طوطی بزرگ جثه و تا حد زیادی شبیه «طوطی طوق صورتی» است ولی به واسطهٔ جثهٔ بزر گتر، منقار قلاب شکل حجیمتر و لکهٔ قرمز روی شانه از آن متمایز میشود. نر و ماده اندکی متفاوت و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ نر بالغ با سر، روتنه و زیرتنهٔ سبز رنگ با تیرگی در ناحیه بالها قابل تشخیص است. دم دراز و پوشپرهای زیر دم سبز مایل به زرد هستند. نیمطوق سیاه رنگی در گلو و دو طرف گردن و طوقی پهن و صورتی رنگ در پس گردن دارد. منقار و حلقهٔ دور چشمها نیز قرمز است. پرندهٔ ماده شبیه نر ولی بدون خط گلویی و طوق گردنی است. پرندهٔ نابالغ شبیه به ماده است ولی لکهٔ قرمز روی شانهها کوچکتر و کمرنگتر و دم کوتاهتر است.

ویژگیهای زیستی: جنگلهای مناطق خشک و مرطوب، مزارع و زمینهای باز همراه با درخت همچنین پارکها و باغهای شهری را به عنوان زیستگاه برمی گزیند. پرندهای با هوش و خجالتی است. پروازی سریع و مستقیم با بالزدنهای منظم دارد. در خارج از دورهٔ جوجه آوری اغلب به صورت جفت یا در دستههای کوچک دیده می شود. هنگام طلوع آفتاب در دستههای کوچک و با سروصدای زیادی به سمت محل تغذیه پرواز می کنند و عصرها نیز در دستههای بزرگ روی درختان تجمع می کنند. بیشتر از مواد گیاهی مانند دانهها، هستهها، میوهها، ستهها، جوانهها و گلها تغذیه می کند. جوجه آوری از فروردین و به صورت منزوی، گاهی با تشکیل کلنی آغاز می شود و آشیانهاش را در شکافهای موجود در درختان یا در آشیانههای قدیمی دار کوبها بنا می کند. معمولاً دو تا چهار تخم بیضی تا گرد، به رنگ سفید و به ابعاد ۲۴ × ۳۱ میلی متر می گذارد. تفریخ تخمها ۱۹ تا ۲۱ روز به طول می انجامد. جوجهها در بدو تولد عریان، ناتوان و

پراکنش و فراوانی: این پرنده حدوداً از سال ۱۳۳۹ به تهران معرفی شد و اکنون به تعداد قابل توجهی در پارکها و باغهای تهران دیده میشود. همچنین گزارشهایی از مشاهدهٔ این پرنده در جزیرهٔ خارک و برخی مناطق در استان سیستان و بلوچستان در دست است که احتمالاً از قفس

شاەطوطى

Morphological characteristics: 53-58 cm length and 50-56 cm wingspan. A bulky parakeet, highly similar to Ring-necked Parakeet P. krameri, but distinguished by larger size, bulkier red bill and maroon-red patch on lesser upper wing-coverts. Sexes slightly dissimilar with no seasonal variation. Male adult distinguished by green face, upperparts, and underparts, and darker green wings. Also, with long tail, yellowish green under tail-coverts, black semicollar at sides of neck connected with black patch on throat, and broad pink collar on hindneck. Female similar to male but lacks pink and black collar and throat patch. Juvenile resembles female, but maroon on wing-coverts duller and reduced in extent, and tail shorter.

Biological characteristics: Prefers dry or moist forests, open fields and gardens covered with trees, parks, and urban gardens. Clever and shy. Flight fast and straight with regular wing-beats. Outside breeding season, often seen in pairs or small flocks. At dawn, congregates in small noisy flocks flying toward feeding sites, and at dusk, perches on trees in large flocks. Feeds mainly on plant material such as seeds, cones, fruits, berries, buds, and flowers. Breeding starts from April either singly or colonially. Nest built in hole of tree or old nest of woodpecker. Usual clutch 2-4 rough oval to round white eggs, 31×24 mm in size. Eggs hatch after 19-21 days. Chicks, altricial and nidicolous, leave nest in 50 days.

Distribution and abundance: Introduced in Tehran around 1960. Nowadays, very common in gardens and parks in Tehran, straying to Karaj. Recorded further away in Baluchestan, Khark Island, and Chabahar, probably of escaped cage-birds.

Conservation status: Listed in Appendix II Convention on International Trade in Endangered Species (CITES).

 $\mu_{\circ} \Lambda$

کوکوی خالدار Clamator glandarius

Great Spotted Cuckoo

تركى: خالى قوقو، كردى: كوتره پهپوى خالخال

Morphological characteristics: 38-42 cm length and 58-61 cm wing-span. A large cuckoo with long graduated tail, spiky crest, and rather deep decurved bill. Sexes similar with no seasonal variation. Adult with silvery grey cap reaching to below eye, dark nape, brown-grey upperparts and upperwing profusely marked with triangular white spots on scapulars and upper wing-coverts, and with narrow white tips to flight-feathers; also with white underparts, strongly tinged yellow on chin to upper breast and on under wing-coverts. Tail grey-black, feathers with broad white tips except on central pair, eye-ring light red, bill blackish grey, and legs grey-brown. Juvenile rather different form adult; cap deep black, crestless; upperparts, upperwing, and tail blackish, primaries extensively bright rufous except for black tips, very obvious in flight; chin to upper breast buff, belly white, and rear of flanks olive-brown. Starts molulting within a few months after fledging, colour of plumage on head and body intermediate between juvenile and adult.

Biological characteristics: Prefers trees and groves in semi-arid woodland, with mix of open fields, thickets, and trees like olive or almond; avoid mountains, dense forests, and wetlands. Mildly Solitary, but sometimes occurs in small flocks. Flight straight and powerful. Feeds on hairy caterpillars and large insects like grasshoppers, beetles, crickets, and dragonflies, taken largely while hopping on ground but also when moving agilely through scrub or tree. Breeding starts late March. A brood-parasite, laying eggs in nest of other bird, especially Eurasian Magpie Pica pica or crows. Defends territory in egg-laying season, size depending on density of host species. Female may lay up to 3 eggs in nest of one host. Female pushes one or two eggs out, sometiomes none or the whole host's clutch. Female lays 18-24 eggs each breeding season, divided among hosts, each egg sub-elliptical, pale green-blue with brown spots, 32×24 mm in size. Eggs hatch after 12-14 days, generally before those of the host; host chicks have no chance of survival with cuckoo hatching 3-4 days in advance; with 6 days difference in hatching of two cuckoo chicks in a single nest, one is bound to die. Chicks altricial and nidicolous, fed by the host, leaving nest at 16-21 days and able to fly at 20-26 days.

Distribution and abundance: A local summer visitor to Zagros Mountains, recorded from Kordestan east to central Fars. Records beyond known range in Tehran area need verification.

Conservation status: Listed in protected species of Iran and is of conservation values.

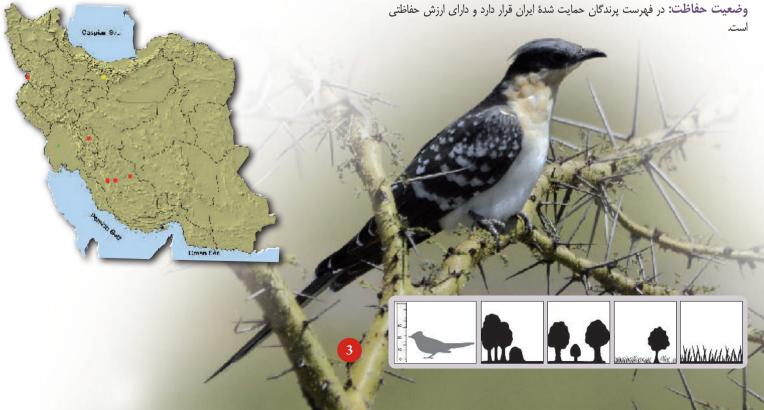

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۸ تا ۴۲ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۸ تا ۶۱ سانتی متر است. کوکویی درشت بخه با کاکلی مشخص، منقار خمیده و دم بلند است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ کاکل خاکستری نقرهای دارد که تا زیر چشمها امتداد یافته است. پس گردن تیره و روتنه قهوه ای خاکستری همراه با لکههای سفید فراوان به ویژه روی شانهها و بالها دیده می شود. همچنین نوک شاهپرهای پرواز سفید است. دم به رنگ خاکستری سیاه و نوک پرهای آن (به استثنای پرهای میانی) سفید هستند. چانه، گلو، بخش بالایی سینه و پوشپرهای زیر بالها لیمویی و زیرتنه سفید دیده می شود. حلقهٔ دور چشمها قرمز روشن، منقار خاکستری سیاه و پاها قهوه ای خاکستری هستند. در پرندهٔ نابالغ تارک سر سیاه و کاکل کوتاهتر است، روتنه، روی بالها و دم مایل به سیاه دیده می شود و شاهپرهای اولیه خرمایی و در انتها سیاه هستند. چانه، گلو، بخش دم مایل به سیاه دیده می شود و بخش عقبی پهلوها زیتونی قهوه ای است. چند ماه پس از ترک میزبان، شروع به پرریزی می کند و در این زمان ویژگیهای حد واسطی از رنگ آمیزی پروبال بین نابالغها و بالغها و بالغها را بروز می دهد.

ویژ گیهای زیستی: در نواحی نیمهخشک، حارهای و نیمهحارهای اغلب درختزارهای باز، باغهایی با درختان زیتون و بادام و همچنین پارکها را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از کوهستانها، جنگلهای متراکم و تالابها دوری می کند. گاهی نیز در روستاها و شهرها دیده می شود. پرنده ای منزوی است ولی گاهی در دستههای کوچک (به ویژه در زمان مهاجرت) دیده میشود. پروازی پرتوان و مستقیم دارد. در میان شاخههای درختان و بوتهها پرواز می کند و یا روی زمین راه می رود؛ کرمها و لاروهای پوشیده از کرک، همچنین حشرات درشتجثه نظیر ملخها، سوسکها، جیرجیرکها و سنجاقکها را صید می کند. جوجه آوری از اوایل فروردین آغاز می شود. تک همسر و قلمروطلب است و اندازهٔ قلمرو بستگی به تراکم آشیانههای میزبانها در منطقه دارد. انگل جوجه آوری بسیاری از پرندگان به ویژه «زاغی» و سایر کلاغها است. به این نحو که پرندهٔ نر در نزدیکی آشیانهٔ میزبانی که هنوز دسته تخم آن کامل نشده است با صدای بلند آواز میخواند یا با پرواز بین شاخ و برگ درختان و بوتهها توجه میزبان را به خود جلب می کند و در این زمان پرندهٔ ماده یک و به ندرت تا سه تخم در آن آشیانه می گذارد. معمولاً پرندهٔ ماده به ازای هر یک تخم که در آشیانه میزبان می گذارد، یک تا دو تخم، گاهی هیچ و گاهی همهٔ دستهٔ تخم میزبان را از آشیانه به بیرون پرت می کند. تا پایان دورهٔ جوجه آوری به طور متوسط ۱۸ و حداکثر تا ۲۴ تخم بیضی تا نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، به رنگ سبز آبی کمرنگ، با خالهای فراوان به رنگ قهوهای روشن تا خاکستری و به ابعاد ۲۴ × ۳۲٫۱ میلی متر می گذارد. جوجه کوکو در طی ۱۲ تا ۱۴ روز و اغلب زودتر از جوجههای میزبان از تخم خارج می شود و اگر این فاصله به بیش از سه تا چهار روز افزایش یابد، مرگ جوجههای میزبان حتمی است. همچنین اگر فاصله زمانی تفریخ دو تخم کو کو در یک آشیانه به بیش از شش روز افزایش یابد، یکی از آن دو محکوم به مرگ خواهد بود. جوجه کوکو در بدو تولد عریان، ناتوان و برای تغذیه وابسته به میزبان است و با تقلید صدای جوجههای میزبان با صدایی قویتر، تحرک بیشتر و دهان بازتر، توجه میزبان را به خود جلب می کند و اغلب تکههای غذایی حمل شده به آشیانه را تصاحب می کند. در ۱۶ تا ۲۱ روزگی آشیانه را ترک و در حدود ۲۶ روزگی پرواز می کند.

پراکنش و فراوانی: تابستان گذران نادر در نوادی غربی زاگرس از استان کردستان تا استان فارس است. همچنین اطراف تهران به صورت سرگردان دیده شده است که نیاز به بررسی بیشتر دارد. وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ ایران قرار دارد و دارای ارزش حفاظتی

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۱ تا ۳۳ سانتی متر و گستردگی بالها ۴۵ تا ۵۰ سانتی متر است. کوکویی به نسبت کوچکجته و باریک اندام با کاکل مشخص، روتنهٔ سیاه و زیرتنهٔ کرم نخودی است. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. پرندهٔ بالغ تارک سر سیاه دارد که تا زیر چشمها گسترش یافته است. روتنه و شاهپرهای پرواز سیاه براق هستند. لکهٔ سفید مشخصی در قاعدهٔ شاهپرهای اولیهٔ روی بالها دارد که در پرواز در زمینهٔ سیاه بالها به خوبی به چشم می آید. دم بلند، ذوزنقهای شکل، به رنگ سیاه و در انتها به نوار سفید رنگی منتهی می شود. دو طرف گردن، زیرتنه و پوشپرهای زیر بالها کرم نخودی است. پرندهٔ نابالغ تا حدی شبیه به بالغها است ولی کاکل کوچکتر دارد، روتنه قهوهای دودی، زیرتنه سفید چرک و لکهٔ سفید روی بالها کوچکتر است.

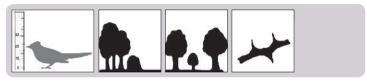
ویژ گیهای زیستی: نواحی حارهای و نیمه حارهای پست، نواحی نیمه خشک به ویژه مناطق پوشیده شده از درختان آکاسیا و بوتههای خاردار، کشتزارهایی با درختان و بوتههای پراکنده و جنگلهای تنک را به عنوان زیستگاه برمی گزیند و از جنگلهای انبوه دوری می کند. پرندهای اجتماعی و پر سروصدا است و اغلب در دستههای کوچک دیده میشود. به چابکی در میان شاخههای درختان و بوتهها پرواز می کند و یا روی زمین راه می ود و سوسکها، مورچهها، موریانهها و سایر بندپایان را صید می کند. جوجه آوری از اواسط مهرماه آغاز می شود و تا اواسط فرور دین به طول می انجامد که اوج آن از اواسط آبان تا اواسط دی ماه است. انگل جوجهآوری بسیاری از پرندگان از جمله لیکوها، بلبلها و سنگ چشمها است. به این نحو که پرندهٔ نر در نزدیکی آشیانه میزبان با صدای بلند آواز میخواند تا توجه میزبان را به خود جلب کند و در این زمان پرندهٔ ماده در آشیانه میزبان یک تخم میگذارد و معمولاً دسته تخم میزبان را تخریب نمی کند. در مجموع تا پایان دورهٔ جوجه آوری حدود ۲۵ تخم آبی کمرنگ، بدون خط و خال یا با خط و خالهای متغیر و به ابعاد ۱۶٫۸ × ۲۳٫۹ میلیمتر در آشیانهٔ گونههای میزبان میگذارد. تفریخ تخم ۱۱ تا ۱۳ روز به طول میانجامد. جوجه کوکو در بدو تولد عریان، ناتوان و برای تغذیه وابسته به میزبان است، در حدود ۱۷ روزگی آشیانه را ترک می کند ولی همچنان تا حدود ۱۴ روز پس از آن توسط میزبان تغذیه میشود.

پراکنش و فراوانی: وضعیت حضور این گونه در ایران نامشخص است. در گذشته به تعداد اندک از باغها و بوتهزارهای حاشیهٔ رودخانههای کیاگور و بمپور در شمال و شرق حوضهٔ بمپور در استان سیستان و بلوچستان مشاهده و جمع آوری شده بود. به تازگیِ از حوالی میناب و جزیرهٔ کیش

Oxylophus jacobinus کوکوی تاجدار

Jacobin Cuckoo

تركى: كاكلى قوقو، كردى: كۆترە پەپوى جوقەدار

Morphological characteristics: 31-33 cm length and 45-50 cm wingspan. A slender and rather small cuckoo with spiky crest on nape, black upperparts, and pale cream-buff underparts. Sexes similar with no seasonal variation. Black of cap in adult reaches to below eye; upperparts and flightfeathers glossy black, underparts, under wing-coverts and side of neck pale cream-buff, and tail long and wedge-shaped, black with contrasting white tip. In flight, distinct white patch at base of primaries and obvious white tips to tail-feathers best visible when seen from below. Juvenile like adult but crest shorter, upperparts bronze-brown instead of black, underparts off-white, and white patch on base of primaries and white on tail tip reduced.

Biological characteristics: A noisy inhabitant of thorny bush in acacia woodland, scrub in open well-wooded country, riverine forest, thickets in swamps, plantations, groves, and gardens in semi-arid regions. Often seen in small flocks, moving agilely among branches of trees and bush; moves by hopping on ground. Feeds on or near ground on caterpillars, beetles, ants, termites, and other arthropods. A brood-parasite, laying eggs in nest of babblers (especially Turdoides), bulbuls Pycnonotus, and shrikes Lanius. Laying starts June. To attract host, male sings loudly near nest, while female slips in to lay egg in unattended nest of host. Lays about 25 light blue eggs in one breeding season, without streaks or with variable spots, 23.9×16.8 mm in size. Eggs hatch after 11-13 days. Chicks altricial and nidicolous, fed by host. Chicks fledge at 17 days, but fed by host for a further 2 weeks.

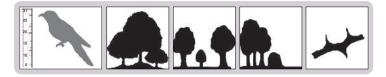
Distribution and abundance: Recorded and collected in small numbers in gardens and riverine scrub along Rud-e Kiagur and Rud-e Bampur in northern and eastern Bampur Basin (Sistan-Baluchestan); recently recorded in Minab and Kish Island. probably birds breeding northern India and Pakistan spend winter in Africa and these may occasionally visit Iran on migration.

کوکوی شرقی Cuculus saturatus

Oriental Cuckoo (Himalayan Cuckoo)

تركى: شرقى قوقو، كردى: كۆترە پەپوى روژهه لاتى

Morphological characteristics: 30-32 cm length and 51-57 cm wing-span. A medium-sized cuckoo, very similar to Common Cuckoo C. canorus. Sexes similar with no seasonal variation. Adult male very difficult to distinguish from adult of Common Cuckoo, best separated by distinct monotone Hoopoe-like po-po-po-po calls. Compared with Common Cuckoo, male shows greyer breast, darker blue upperparts and wings, and paler head. Also underparts (especially under tail-coverts) more yellow and buff, with broader and sparser barring that extends over thighs and vent. Under tail-coverts heavily blotched black (not finely barred). Adult female shows two distinct morphs: grey morph separated from male and female of Common Cuckoo by buffier face and larger spots on face and breast, rufous morph with upperparts, breast, inner wing-coverts, rump, and tail barred broader and blacker than female of Common Cuckoo. Also, base of lower mandible yellower and legs and feet reddish orange. Juvenile occurs in both grey and rufous types, with barring on underparts (especially on side of breast) bolder than in juvenile of Common Cuckoo.

Biological characteristics: Inhabits denser forests than Common Cuckoo, found in coniferous, broad-leaved, or mixed forests, river-side willows, and orchards; prefers remote quiet regions. Shy and wary, solitary and territorial when breeding. Outside breeding season, solitary or in pairs, forming small groups when food abundant. Feeds mostly on large insects and larvae, taking them from ground or on bush or tree. Behaviour very similar to Common Cuckoo.

Distribution and abundance: One male specimen collected by Zarudny in April in Pish Robat in the Harir Rud valley (Khorasan), and another one observed in September near Sadaki (Sistan-Baluchestan), both in 1898. No recent verified record available; probably due to high similarity with Common Cuckoo, birds in eastern Iran are not precisely identified.

Conservation status: This bird is not listed in the global or national protected species.

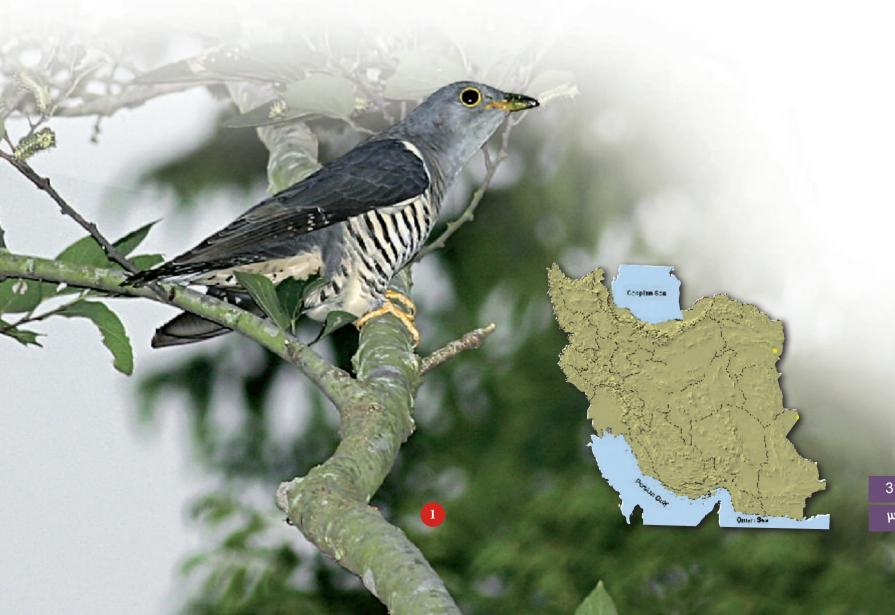

ویژگیهای ظاهری: طول بدن ۳۰ تا ۳۲ سانتیمتر و گستردگی بالها ۵۱ تا ۵۷ سانتیمتر است. کو کویی متوسط جثه که شباهت زیادی به «کو کوی معمولی» دارد. نر و ماده همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. تشخیص پرندهٔ نر بالغ از نر «کوکوی معمولی» بسیار دشوار است (حتی اگر پرنده در دست گرفته شود). بهترین راه تفکیک این دو آواز نرها است که در این پرنده «-po-po-po po» یکنواختی شبیه به «هدهد» شنیده می شود. پرندهٔ نر نسبت به نر «کو کوی معمولی» سینهٔ خاکستری تر، روتنه و بالهای تیره تر و سر روشنتر دارد. همچنین زیرتنه (به ویژه پوشپرهای زیر دم) زردتر و نخودی تر به نظر می رسد، رگهرگهٔ عرضی در زیر تنه متراکمتر و پهنتر است و تا رانها و شکم گسترش یافته است و پوشپرهای زیر دم لکههای سیاه متراکم دارد (نه رگهرگهٔ ظریف). پرندهٔ مادهٔ بالغ در دو ریخت خاکستری و خرمایی دیده می شود. ریخت خاکستری به واسطهٔ صورت نخودی تر و لکههای بزرگتر در صورت و سینه از نر و ماده «کو کوی معمولی» تفکیک می شود. ریخت خرمایی نسبت به مادهٔ «کوکوی معمولی» رگهرگهٔ سیاهتر و متراکمتری در روتنه، سینه، پوشپرهای داخلی روی بالها، دمگاه و دم دارد. همچنین قاعدهٔ نیمنوک پایین تا حدی زردتر و پاها و انگشتان نارنجی و مایل به قرمز به نظر میرسد. در پرندهٔ نابالغ در هر دو ریخت خاکستری و خرمایی، رگهرگهٔ موجود در زیرتنه (به ویژه در دو طرف سینه) متراکمتر و پهنتر از نابالغ «کوکوی معمولی» است.

ویژگیهای زیستی: نسبت به «کوکوی معمولی» درختزارهای متراکمتر را ترجیح میدهد و در جنگلهای سوزنیبرگ، پهنبرگ و یا مخلوطی از آنها، بیدستانهای حاشیهٔ رودخانهها و همچنین باغها دیده می شود. اغلب نواحی دور افتاده و آرام را ترجیح می دهد. خجالتی و محتاط است، در دورهٔ جوجهاَوری منزوی و قلمروطلب است و در خارج از این دوره به تنهایی، به صورت جفت یا در گروههای کوچک (در صورت فراوان بودن منابع غذایی) دیده میشود. بیشتر از حشرات درشتجثه و لارو آنها تغذیه می کند و آنها را از روی زمین، روی بوتهها و درختان صید می کند. سایر رفتارش شباهت زیادی به «کو کوی معمولی» دارد.

پراکنش و فراوانی: «زارودنی» یک فرد نر را در آوریل سال ۱۸۹۸ میلادی از منطقهٔ پیش رباط در درهٔ هریررود در خراسان و یک فرد دیگر را در سپتامبر همین سال در منطقهٔ سدکی در استان سیستان و بلوچستانِ صید کرد. از آن زمان تاکنون گزارش موثق دیگری از مشاهدهٔ این پرنده در دست نیست. احتمالاً به دلیل شباهت بسیار زیاد این پرنده به «کو کوی معمولی»، چگونگی حضورش در شرق کشور دقیق گزارش نشده است.

وضعیت حفاظت: در فهرست پرندگان حمایت شدهٔ جهانی و ملی قرار ندارد.

310

ml.

ویژ گیهای ظاهری: طول بدن ۳۲ تا ۳۴ سانتی متر و گستردگی بالها ۵۵ تا ۶۰ سانتی متر است. کو کویی متوسط جثه با بدن باریک، بالهای نوک تیز و دم بلند و در انتها گرد و منقار کوتاه و خمیده است. نر و ماده تقریبا همشکل و فاقد تغییرات فصلی هستند. در پرندهٔ نر بالغ سر، گردن، سینه و روتنه خاکستری دودی است. زیر تنه و زیر بالها سفید همراه با رگهرگهٔ عرضی قهوهای سیاه دیده می شود. دم بلند و در انتها سفید است، منقار سیاه و قاعدهٔ نیم نوک پایین زرد است. همچنین چشمها، حلقهٔ دور چشمها، پاها و انگشتان نیز زرد هستند. مادهها در دو ریخت خاکستری شبیه به نر ولی گلو و سینه نخودی رنگ است. در ریخت خرمایی، سر، سینه، روتنه، روی بالها و دم نوارهای خرمایی و سیاه دارد و دمگاه شوه ای قموهای دو ریخت مذکور را نشان می دهد؛ سر، روتنه، پوشپرهای روی بالها و دم خاکستری مات تا قهوهای دارد، دو طرف سر، گلو و سینه سفید نخودی همراه با رگهرگهٔ سیاه است. همچنین به واسطهٔ لکهٔ همراه با رگهرگهٔ سیاه است. همچنین به واسطهٔ لکهٔ سفید در پس سر به آسانی از بالغها تفکیک می شوند.

ويژگيهاي زيستي: در اغلب زيستگاهها از جمله حاشيهٔ جنگلها، درختزارها، بوتهزارها، خلنگزارها، نيزارها، پار کها، نواحی باز با درختان پراکنده، پرچینها و مزارع دیده میشود. در خارج از دورهٔ جوجهآوری پرندهای منزوی است و اغلب به تنهایی دیده می شود ولی در دورهٔ جوجه آوری به کمک اّواز مخصوصش با افراد همنوع خود ارتباط برقرار می کند. پروازی مستقیم با بال زدنهای سریع، عمیق و گاهی نامنظم دارد. از حشرات به ویژه کرمها، لاروها و سوسکها تغذیه میکند و آنها را از روی زمین، روی برگ یا شاخههای درختان صید میکند. جوجهآوری از اوایل خرداد آغاز میشود. تک همسر است ولی چندشویی و چندزنی نیز محتمل است. بر حس فراوانی غذایی، اغلب حدود چند فرد در سرزمینهای جوجه آوری به دور هم جمع میشوند. انگل جوجه آوری بسیاری از پرندگان از جمله دمجنبانکها، پیپتها، سسکها و صعوهها، دم سرخها و «سینه سرخ» است. با دورهٔ رهاسازی تخمک و تخم گذاری گونهٔ میزبان اختصاصی خود به تکامل رسیده و اغلب انگل پرندهای می شود كه خود توسط همان گونه پرورش يافته است. پرندهٔ ماده آشيانهٔ مناسب را انتخاب مي كند، آن را از فاصلهٔ دور برای مدت طولانی زیر نظر می گیرد و اندک اندک به آن نزدیک می شود و در زمان غیبت میزبان، معمولاً یک تخم در آن میگذارد و یک تخم یا بیشتر، حتی جوجه(های) موجود در آشیانه را به بیرون پرت می کند. گاهی نیز دو کوکوی ماده در یک آشیانه تخم میگذارند. تا پایان دورهٔ جوجه آوری هشت تا ۱۲ و حداکثر ۲۵ تخم نیمه بیضی، صاف، تا حدی صیقلی، با رنگهای متغیر از سفید تا با سایهای به رنگهای خاکستری، سبز، آبی، قهوهای یا قرمز و اغلب شبیه به رنگ تخم گونهٔ میزبان، با خالهای قهوهای مایل به قرمز، قهوهای، خاکستری یا سیاه و به ابعاد ۱۶٫۹ × ۲۲٫۷ میلی متر می گذارد. از آنجا که تفریخ تخم قبل از تخم گذاری و از لولههای تخمبر در کوکوی ماده آغاز شده است، لذا جوجه کوکو طی ۱۱ تا ۱۳ روز و اغلب زودتر از جوجههای میزبان

Cuculus canorus

Common Cuckoo

تركى: قوقو، كردى: كۆترە پەپو، لرى: سپوگپو

کوکوی معمولی

Morphological characteristics: 32-34 cm length and 55-60 cm wing-span. A medium-sized cuckoo with slender body, pointed wings, long tail with rounded tip, and small decurved bill. Sexes slightly dissimilar with no seasonal variation. Adult male uniform sooty-grey on head, neck, upperparts, upperwing, and breast; belly to under tail-coverts and under wing-coverts white with narrow black-brown barring, tail black with small white feather-tips. Bill black with yellow base to lower mandible. Female occurs in two morphs: grey morph (more common) similar to male but has buff or rufous suffusion to white and grey of throat and breast, and rufous ('hepatic') morph, with head, upperparts, upperwing, tail, and breast entirely barred rufous and black, especially rump appearing uniform fiery rufous in flight. Juvenile rather intermediate between both morphs of female: head, upperparts, upperwing, and tail dull grey to brown, side of head, throat, and breast buff-white with black bars, belly to undertail white with black bars; differs always from adult by patch of white feathers on nape.

Biological characteristics: Favours marshland, reed-beds, open forest, forest edge, gardens, montane scrub at tree-line, and open country with scrub and trees. Usually solitary, but in breeding season keeps contact with other cuckoos by frequent calling. Flight straight and direct, with rapid shallow, sometimes irregular, wing-beats. Feeds almost entirely on insects, especially caterpillars, larvae, and beetles, taken from ground, leaves, or branches after watching from perch. Breeding starts late May. Monogamous, but polygyny and polyandry also possible. On breeding grounds, gather in groups of some birds when food abundant. A brood-parasite; hosts include accentors warblers, pipits, wagtails, and chats Erithacus and Phoenicurus. Female searches for nest of potential host from perch or while gliding silently through tree or scrub, but sometimes while soaring high up in air in more open country, laying egg rapidly in nest of host when unattended, and discarding a number of host eggs and chicks. Two female cuckoos may lay in a single nest. About 8-12, up to 25, eggs are laid by one female in one breeding season; eggs sub-elliptical, smooth and slightly glossy, white with varying shade of grey, green, blue, brown, or red, with red-brown, brown, grey, or black spots, 22.7×16.9 mm in size. Each female prefers a specified host, to which her eggs are adapted; egg thus highly variable in colour and spotting in Cuckoos generally, but not in single female, as her eggs resemble those of preferred host. Eggs hatch after 11-13 days, cuckoo egg usually hatches before eggs of host. Within 8-10 hours after hatching, nestling cuckoo starts to eject eggs or young of host from nest, sometimes falling out accidentally; whole nest cleared in 3-4 hours (up to 3 days). Chicks altricial, cared for and fed by host; fledge or grow out of nest at 13-21 days, but still fed by hosts for a further 14-42 days.

Distribution and abundance: A common summer visitor to northern Iran, Zagros, Kerman highlands, and highlands of northern Baluchestan; also a widespread passage migrant.

